

***Fá*-magyarázat az első észak-amerikai *Fá*-konferencián**

***Li Hongzhi*, 1998. március 29-én és 30-án New Yorkban, USA**

Azért jöttem, hogy részt vegyek ezen a konferencián. Éppen úgy, mint ti, szeretném meghallgatni a tapasztalataitokat. Akkoriban kiálltam ennek a konferenciának a megtartásáért. Mert még sohasem szerveztünk konferenciát a *Dáfá*-tanulók tapasztalatcseréjére az egész USA-ban. Nézetem szerint viszonylag célszerű, hogy mindannyian együtt cseréljétek ki a tapasztalataitokat, és az idő is megérett erre. Mostanáig már egy év telt el az utolsó *Fá*-magyarázatom óta az USA-ban. Ebben az évben mindannyian megemelkedtetek a művelés által, mindenekelőtt azután vettétek észre, hogy ez bizonyos előmozdító hatással volt a saját megemelkedésetekre, miután utolsó alkalommal hallgattátok a *Fát*. De mennyire emelkedtetek meg tulajdonképpen? Azt mondom, előnyös kicserélni egyszer a tapasztalatokat. Ezenkívül ez elősegítheti a *Dáfánk* további terjesztését.

Ha a terjesztésről van szó, pillanatnyilag létezik egy hamis felismerés. Némelyik azt mondja: „A Tanár azt mondta, hogy teljesen ki kell használnunk az időt, hogy valóban műveljük magunkat.” Nos, ő úgy értette, hogy többé már semmi mást sem kell csinálnia, és akkor teljesen kihasználja az időt, hogy valóban művelje magát. Természetesen az nincs úgy, hogy többé nem végezzük a hétköznapi emberek munkáját. Ti képesek vagytok arra, hogy helyesen kezeljétek a hétköznapi emberek munkája és a művelés közötti kapcsolatot. Csak mindenekelőtt nem fektettetek elegendő hangsúlyt a *Fánk* terjesztésére. Ti megkaptátok a *Fát*, de léteznek olyan emberek is, akik még nem kapták meg a *Fát*. Én mondom nektek, hogy a valóságban egyetlen embernek sem kellene embernek lennie a mai emberi társadalomban. Mit jelent ez? Annak érdekében, hogy ezt a *Fát* terjesszem, ezt már egy felmérhetetlenül hosszú történelmi idő előtt elrendeztem, ezenkívül egy ilyen nagy *Fát*, az egész világegyetem *Fáját* terjesztettem. Utóbbi alkalommal ennek a világegyetemenek a szerkezetét magyaraztam el nektek San Franciscóban, és ennek eredményeként sokan közülünk egy bizonyos felismerésre jutottak, és pedig arra, hogy a világegyetem szerkezete tulajdonképpen ilyen. Én mondom nektek, ti már óriási nagynak tartjátok a világegyetem szerkezetének azt a képzetét, amit utolsó alkalommal magyaraztam el nektek. A valóságban ez a képzet az egész égitest szempontjából nézve szintén csak egy porszem. Tehát gondoljátok csak át, milyen nagy ez a világegyetem. Egy ilyen nagy *Fát* terjesztenek az emberi társadalomban, gondoljátok csak át, egyszerűen túl könnyű, hogy felvegyen egy embert. Egy nagyon egyszerű példát nevezünk meg: Ha egy faforgács egy olvasztott acéllal teli olvasztótégelybe esik, egy szempillantás alatt már nyoma sem marad. Nagyon könnyen véghez lehet vinni, hogy egy ilyen nagy *Fá* felvegyen téged – egy embert –, eltávolítsa a testeden levő karmát, eltávolítsa a rossz érzületeidet, és így tovább. Olyan hatalmas ereje van, de akkor miért nem tesszük meg? Nem tehetjük meg ezt a hétköznapi emberek társadalmában, mert ez a fajta művelés nem számít művelésnek, hanem újrateremtés lenne. Ez azt jelenti: Egyáltalán nem léteznél többé, és egy embert teremtenének újonnan. Ezért kell valóban saját magad művelned magadat, csupán akkor vagy te saját magad. De a művelés során sok-sok vizsga fog felmerülni a *xinxing* vonatkozásában, ezenkívül léteznek olyan konfliktusok, amelyeket az okoz, hogy a tanulóink nem tudnak jól együttműködni a *Dáfá* számára végzett munkánál, és így tovább. Mindez elkerülhetetlen, csak ti ezt nem tudjátok felismerni.

Ha egy *Fát* terjesztenek, de nem lennének démoni nehézségei, és nem tudna hatalmas erényt hátrahagyni a későbbi embereknek, akkor azt mondanám, hogy az eretnek *Fá* lenne. Semmi sem létezne, ami méltó lenne a nagyszerűsége; semmi sem létezne, aminek örülni lehetne; nem létezne a későbbi embereknek hátrahagyandó hatalmas erény. Elkerülhetetlenül így lenne. Én ezt a *Fát* terjesztettem, te megkaptad és művelheted magad; neked azon is el kellene töprengened, hogy mások hogyan művelhetnék magukat, és hogyan kaphatnák meg a *Fát*. Éppen most mondtam, hogy az emberi társadalom egyetlenegy embere sem azért jött, hogy ember legyen. De nem kellene elragadtatottnak lenned saját magadtól. Ha nem kaphatod meg a *Fát*, és nem tudod magad visszaművelni, akkor pontosan ember maradsz. Talán még tovább fogsz csúszni lefelé a lejtőn, és igazából még csak olyan jó sem leszel többé, mint egy ember. Ezért nektek a *Fá* terjesztésének a fontosságát is fel kell ismernetek. Ennyit erről a kérdésről.

Sok tanuló akarja, hogy valami magasabbat és újszerűt magyarázzak el. Ha nem távolítod el ezt a ragaszkodást, nem juthatsz el a beteljesülésig, nem igaz? Minden ragaszkodás egy akadály. Azt mondom, hogy a mai társadalom keletkezését és fejlődését, tehát az egész fejlődési folyamatát a földönkívüliek irányították és serkentették. Ma is beszélek még erről a kérdésről. Ha ezt az ősi kínai kultúra nyelvvel magyaráznám el, talán alaposabban el lehetne magyarázni, de ti ma már nem tudátok megérteni. Minden nézet a modern emberek nézete, ezért e modern tudomány ismereteinek a természetével kapcsolatban kell elmagyaráznom. Valójában nagyon alacsony, a felismerései nagyon-nagyon alacsonyak. Az úgynevezett kísérleti tudomány csak arra az anyagi dimenzióra korlátozódik, amit az emberi szem láthat. Ez csak egy dimenzió a három világműködésünkön belül. Hány rétege létezik az anyagoknak a három világműködésükön belül? Olyan sok van, hogy nem lehet megszámlálni. Az emberiség viszont csak ezeknek a rétegeknek az egyikében található. Amit a szemeid láthatnak, az csak ez a réteg, és csak erre a területre korlátozódik. Ezt a grandiózus világegyetemet sohasem lehet az emberi gondolkodással felmérni, mert a gondolkodásod nem foghatja fel. Nagyon magas szinteken az emberi nyelvek már nem tudják leírni a világegyetem állapotát, nem is léteznek ilyen nyelvek többé, még csak ilyen gondolkodás sem létezik többé. Semmit sem lehet többé világosan elmagyarázni, ezért magasabb dolgokat már nem lehet emberi nyelvekkel elmagyarázni. Csak akkor tudjátok fokozatosan felfogni és felismerni, ha a művelés közben folyamatosan emelkedtek. Ha ezt a *Fát* olvasod, a *Fá* megmutathatja neked.

Miért lehet ennek a *Fának* ilyen nagy hatása, és miért ismertethet meg veled ilyen magas alapelveket? Én mondom nektek, a valóságban egy könyv már csak egy egészen normális könyv a hétköznapi emberek között, amelyet néhány oldalból kötnek össze, fehér lapok és fekete írásjegyek, semmiféle hatása sincs. Kifejezheti a legfelszínesebb alapelveket, amelyeket az emberiség ismer, többet azonban nem. Ha e mögött a „*Zhuán Fálun*” mögött semmi belső értelem nem létezne, szintén csak ilyesmi lenne, semmi több. Miért láthatjátok és ismerhetitek fel a különböző nagyon-nagyon magas szinteken levő alapelveket, amikor a „*Zhuán Fálun*”-t ismételtelen olvassátok? Éppen azért, mert minden írásjegy mögött számtalan buddha, *dao* és istenség létezik, szintről szintre, rétegről rétegre, nem lehet megszámlálni őket. Teljesen mindegy, hogy az itt jelenlevők milyen magasra szeretnék művelni magukat, teljesen mindegy, hogy te is milyen magasra szeretnéd művelni magad, még ha a jövőben el is jutottál a megvilágosodásig, a végét nem láthatod. Mit gondolsz, milyen magasra művelheted te magad, ha e szerint a könyv szerint műveled magad? Ha meg kell emelkedned, az írásjegyek mögött levő minden buddha, *dao* és istenség látja ezt. Amelyik szinten meg kell értened az alapelveket, azon a szinten fognak utalni az e mögött az írásjegy vagy sor mögött rejlő igazi belső értelemre, és hirtelen fény gyullad fel számodra. A valóságban nincs úgy, hogy okosabb lettél, hanem ők szándékosan utaltak rá neked, és így megértetted. Itt létezik egy szigorú követelmény, nevezetesen, ha te nem művelted magad arra a szintre, ha te nem érted el ezt a szintet, semmi esetre sem hagyják, hogy tudj ennek a szintnek az alapelveiről. Ha te megtapasztaltad ennek a szintnek az alapelveit, akkor te már ezen a szinten vagy.

A művelés közben sok tanulónknak van mindig az az érzése, hogy a felszínen lassan emelkedik, gyakran lépnek fel rossz gondolatok és érzületek, ezért nagyon aggódik. Én mondom nektek, tulajdonképpen nem szükséges aggódnod. A mai művelési formánk egyik művelési formára sem hasonlít az ősi időkből, de megint csak egyformák. Nem egyformák, mert mi nem járjuk valamilyen kis *Fá* vagy kis *Dao* útját; egyformák, mert az ősi időkből való minden *Fá* csak egyike volt a ma terjesztett kozmikus *Dáfá* legalacsonyabb művelési formáinak és részeinek. Természetesen azon vagyunk, hogy a *Dáfát* terjesszük; akár az ereje, akár az út szempontjából, amelyet járunk, akár a forma szempontjából, ahogyan embereket vált meg, mi a legjobbat választottuk ki. Akkor ennek a *Fának* talán nem lehet ilyen nagy hatása? Éppen most mondtam, hogy ez így van, mert ilyen hatalmas belső értelem létezik a könyv mögött.

Azok a buddhák, *daók* és istenségek, akiről én beszéltem veled, azonban nem hamisak. Ők igazi buddhák, *daók* és istenségek, ők éppen ebben a *Fában* testesülnek meg. Nekik olyan nagy erejük van, bár látod, hogy az írásjegyek mögött vannak, de ha megnagyobbítják magukat, akkor határtalanul nagyok. Mindenesetre ők csak erre illetékesek, ők mármost a *Fá* egyfajta megjelenése, ezért e *Fá* számára nagyon egyszerű, hogy egy embert felvegyen. Minden *Fá* és minden korábbi művelési forma nem volt több, mint néhány nagyon alacsony szinten levő forma ebben a grandiózus kozmikus *Fában*, ezenkívül viszonylag alacsony volt. Ha később még lesz időm, még egyszer elmagyarázom nektek ennek a világegyetemenek a szerkezetét bizonyos szinteken.

Először beszéljünk a *Fá* tanulásának a fontosságáról, vagyis a *Fá* tanulása megemelhet téged, mert a *Fá* mögött létezik egy belső értelem. Más könyvek miért nem érhetik el ezt a szintet és ezt az állapotot? Mert semmivel sem rendelkeznek. De megint csak nincs úgy, hogy semmivel sem rendelkeznek, mert mindegyik állapota szintén különböző. Gyakran mondom, hogy azokat a rossz vallásos könyveket – természetesen ezzel az eretnek vallásokból és a rossz vallásokból való könyvekre és a rossz *qigong*-könyvekre gondolok –, nem szabad megőrizni, éppen azért, mert az írásjegyek mögött szintén van valami, és a dolgaik is ott vannak, azonban ezek nem buddhák, *daók* és nem is istenségek, hanem mindegyik *futi*, kísértet és ilyen zűrzavar. Az emberi test olyan, mint egy ruha, az emberi gondolkodás olyan, mint egy kalap. Aki felveszi és felteszi, azzá válik. Miért van ez így? Az emberek mármost olyannyira gyengék, bárki irányíthatja az embereket, bárki zavarhatja az embereket. Nem szájalmasak az emberek? Ugyan szájalmasak, de akkor mi van? Az emberek saját maguk estek le idáig. Valójában a jelenlevők közül egyikünknek sem könnyű tanulni a *Fát*. Neked különböző fajta zavarásaid és problémáid vannak; alighogy tanulni akarod a *Fát*, sokat kell dolgoznod, és nincs elég időd, és így tovább. Te úgy találsz, hogy ez egy természetes jelenségnek tűnik, a valóságban mindenféle tekintetben léteznek okok, amelyek zavarnak téged, úgyhogy nem kaphatod meg a *Fát*. Ténylegesen létezik olyan valaki is, aki azt mondja, hogy ez a *Fá* nem volna jó. Mi azonban nem mondjuk meg, milyen ez az ember; a gondolatai nagyon valószínűleg nem ő, hanem valaki más. Más rossz dolgok manipulálják ezt az embert, hogy ilyesmit mondjon, az ilyen embereket aztán nem is tudjuk megváltani. Meg lehet még ezt az embert váltani, ha ő már nem saját maga? Mivel az embereknek ilyen rossz gondolataik vannak, csupán azért használják ki őket. Ezért nem lehet megváltani azokat az embereket, akik közvetlenül szabotálják a *Dáfát*. Olyanok is léteznek, akik teljesen rosszak, és teljesen elvesztették a józan eszüket. Ámbár rossz dolgok manipulálják őket, hogy mondjanak valamit, vagy tegyenek valamit, az ok abban rejlik, hogy már nem tudnak uralkodni saját magukon. A mi *Fánk* felszólítja az embereket, hogy tiszta értelemmel műveljék magukat. De ha nem tudsz tisztában lenni ezzel, és nem rendelkezhetsz tiszta értelemmel, ha készen vagy arra, hogy az a tudatosság, amelyik kívülről jön, irányítson téged, hogyan irányíthatnák rossz dolgok ezt a mi *Fánkat*? Ezért nem lehet nekik odaadni.

A művelésnél sok-sok nehézséggel fogunk találkozni. Néha, amikor látom, hogy a művelésnél sok szenvedést viseltek el, én is rosszul érzem magam! Néha arra gondolok: Amikor a tanulóink közül némelyik nem tud átjutni a vizsgákon, feltörnek a könnyei, és részvétet ébresztően tekint a fényképemre, szívében a Tanárhoz imádkozik, hogy megint csak segítsen neki nehézségeket eltávolítani és problémákat megoldani. De tudjátok, mit gondolok én? Ha elvenném ezt a nehézséget, akkor egy esélyed sem lenne többé, hogy megemeld magad. Megemelkedhetsz-e lazán és könnyedén magas szintekre, ha egyetlenegy nehézség sem létezne? Ezt egyáltalán nem engedik meg. Mi mindannyian tudjuk, hogy az emberek életről életre sok karmát termeltek, úgy, ahogyan Jézus mondta, az emberek bűnösök. Mindazt a karmát és mindazokat a bűnöket, amelyekkel tartozol, nem fizeted vissza, és azt mondd: „A mennyországba akarok jutni.” Mindezt egyszerűen magad mögött hagyhatod, és már a mennyországba juthatsz? Gondold csak át, lehetséges ez? Egyáltalán nem. Ezért kell visszafizetned azt, amivel saját magad maradtál adós, és eltávolítanod ezt a karmát. A karma eltávolítása közben a *xinxing*edet is meg kell emelni, és el kell érnie azt a magas szintet, csupán akkor tudsz megemelkedni odáig. Az, ami erre a magasságra juttathat minket, az éppenséggel pontosan a *Fá*.

A művelésnél sok démoni nehézséggel fogsz találkozni. Ameddig lelkiismeretesen tanulod a *Fát*, minden nehézséget le tudsz gyűrni; ameddig lelkiismeretesen tanulod a *Fát*, a *Fában* megtalálhatod a válaszokat az összes olyan csomóra a szívedben, amit nem tudsz kibogozni, és a válaszokat azokra a dolgokra is, amelyeket nem tudtál legyőzni, mindezt megoldhatod. Ez a *Fá* tartalmazza, hogyan kell embernek lenni, és hogyan kell égi embernek lenni. Én mondom nektek, azt is tartalmazza, hogyan kell buddhának, *daónak*, istenségnek és ráadásul még magasabb szinteken levő istenségnek lenni. Talán nem oldhatja meg a csomókat a szívedben? Talán nem nyithatja fel a gondolataidat? Talán nem oldhatja meg a problémáidat? Mindezt megteheti. Gyakran van úgy, hogy te nem akarsz lemondani a különböző nézeteidről, amelyeket a hosszú életed során sajátítottál el az emberi társadalomban. Mi különböző területeken értünk el valamit, sikernek tartjuk ezt, és nem engedjük el többé. Nem engeded el azokat az úgynevezett nézeteket, amelyeket a hétköznapi emberek között tanultál, és amelyeket te helyesnek tartasz. Normális módon ezek azok a dolgok, amelyek némely embereket akadályoznak. Ehhez jönnek még a szokások különböző erői, amelyeket sok-sok ember közülünk a hétköznapi emberek társadalmában sajátított el; ezenkívül még a magatartásmód,

hogy ember legyen, és a dolgok, amelyekre az embereknek törekedniük kellene. Mindezek a legélesebbek, és az ember legjobban attól fél, hogy megérintse őket. Alighogy megérinted őket, már nem működnek együtt, az ember inkább nem akarja tanulni a *Fát* többé, így semmit sem lehet tenni. Hogy tanuljátok-e vagy sem, ezt ti magatok döntitek el, senki sem kényszerít bárkit a tanulásra.

A *Fá* tanulásánál mindenkinek van egy akadály. Beszéljünk egyszer általánosan és összefogóan erről. Az értelmiségiakat a mai tudomány akadályozza a *Fá* tanulásánál. „Ami megfelel a tudománynak, el tudom fogadni; ami nem, azt nem.” Komolyan akadályozza őket. Senki sem tudja, miért magyarázom a *Fát* a mai tudománnyal kapcsolatban, és miért magyarázom ezen a módon. Mert én éppen ezt a héjat, a héjat, amelyik akadályoz téged a *Fá* megkapásában, akarom áttörni. Némelyeket a különböző vallások befolyásolnak; ha te megfelelsz a vallásuk nézeteinek, azt mondják, hogy jó vagy, és tanulják; ha nem, akkor nem tanulják. Annak érdekében, hogy megváltsalak téged, hogy lehetővé tegyem neked, hogy megkapd a *Fát*, én a vallások dolgairól is beszéltem, valamint ezeknek a hanyatlási folyamatáról és hanyatlási módjáról. Még azt is tekintetbe veszem, hogy neked, mint az emberi társadalomban élő normális hétköznapi embernek, megvan a munkád, és nem engedheted el azt; ebben a *Fá*mban arról is beszélek, hogy – amennyire csak lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően művelj magad. Lényegében nincs úgy, hogy én kedvezni akarok nektek. Ez a *Fá* valóban lehetővé teheti számodra, hogy egyidejűleg dolgozhass és művelhesd magad. Ezenkívül még létezik sok-sok más helyzet is. Mindenkinek vannak akadályai, mindenkinek van egy nézete, amit nem tud elengedni, vagy esetleg több is. Az ember minden nézete egy akadály. Nekem semmi kifogásom sincs a virágzó sikerek ellen, amelyek a mai emberi társadalomban bukkantak fel a fejlődés révén, és szintén semmi kifogásom sincs azok ellen a tapasztalatok ellen, amiket az emberiség gyűjtött össze máig az emberi társadalomban a fejlődés révén. De én azt mondom, hogy nektek, művelőknek el kell engednetek ezt a gondolataitokban. A normál hétköznapi emberek élhetnek ezekben a virágzó sikerekben és ezekben az emberi nézetekben. De művelőként el kell engedned ezeket az elsajátított nézeteket. Ez éppen az az alapelv, amiről beszélek, nevezetesen, hogy – olyannyira, amennyire csak lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően művelj magad. Te a hétköznapi emberek között élsz, te pontosan úgy dolgozhatsz vagy tanulhatsz, mint a hétköznapi emberek, de az emberi nézeteket le kell tenned.

Ezzel megint csak nem arra gondolok, hogy ha leteszed az emberi nézeteket, akkor neked semmid sincs többé az anyagiak szempontjából, hasonlóan a szerzetesekhez a templomban vagy a kolostorban. Nem, nem erre gondolok. Én a hétköznapi emberek között műveltetlek téged, akkor meg kell felelned a hétköznapi emberek társadalmi állapotának. Ez azt jelenti, hogy az emberi szív az, amit valóban leteszel. Az emberek éppen azt a szívet nem tudják letenni. Ha te valóban le tudod tenni azt a szívet, észre fogod venni, hogy semmit sem veszítesz el. A *Dáfá* tanulása már önmagában is szerencse. Miért fogsz elveszíteni valamit? Ha valóban elveszítesz valamit, a valóságban ezt csak az okozza, hogy te nem tudod elengedni azt a szívet. Azt a szívet újra és újra lecsiszolják, hogy eltávolíthasd. Ha téged valóban válságba juttatnak, az arra szolgál, hogy eltávolítsd azt a szívet. Ha te nem akarsz elengedni, egyszerűen nem akarsz elengedni, akkor mi van? Akkor zátonyra jutottál. Lehet, hogy a helyzeted és az életkörnyezeted annál rosszabb lesz, minél tovább tart. Ha valóban leteszed azt a szívet, talán észre fogod venni, hogy a helyzet azonnal megváltozik, egyszerre ellazulnak a gondolataid, a test is megváltozik, és könnyűnek érzed magad az egész testedben. Ha visszapillantasz, látni fogod, hogy semmiben sem szenvedsz hiányt. Azonkívül valóban úgy lesz, mint ahogyan a kínaiak mondják: „Újra fény tűnik fel a láthatáron.” Hirtelen minden jó dolog újra visszatér.

De ha ezek a jó dolgok visszatérnek, észre fogod venni, hogy teljesen mindegy, mennyi pénzed is van, mennyi szerencséd is van, és milyen gyakran is merülnek fel újra a nehézségek, te már nem vagy olyan makacsul ragaszkodó, mint egy hétköznapi ember. Mindezt nagyon könnyedén fogod venni, és mégis mindent birtokolsz. Nem jó ez így? Te feltétlenül, még fájdalmak között is törekedni akarsz rájuk, és ragaszkodni a pénzedhez, a munkádhoz és a vágyaidhoz, és nem engeded el őket, nem tudsz sem jól enni, sem jól aludni, mert félsz, hogy elveszíted őket; mit gondolsz, jó egy ilyen élet? Valójában az, amit nem tud letenni az ember, az a szív. Az emberi társadalom nem fogja elveszíteni az állapotát azért, mert az emberek művelik magukat. Az emberiség létének az állapotát örökre megtartják. Teljesen mindegy, hogy akarsz-e vagy sem, egyszerűen ott van. Csak a hétköznapi emberek nem tudják elengedni azt a szívet, és így nagyon fáradtságosan élnek.

Természetesen az embereknél ez nagyon bonyolult. Az, hogy mennyi szerencséje van, az utolsó életével áll összefüggésben, az utolsó előtti életével vagy ráadásul a még korábbi életszakasaival. Ha látod, hogy egy másik nagyon nagy főnök, nem kellene így gondolkodnod: „Ha művelem magam, akkor lehetek olyan nagy főnök, mint ő? Ha leteszek arról, akkor lehetek hozzá hasonló?” Te mégsem lehetnél hozzá hasonló. Úgy, mint az emberi társadalomban, ez olyan dolgokkal van kapcsolatban, amelyeket magaddal hozol. Ha te ma műveled magad, ilyen sok szerencséd van; ha nem, akkor talán szintén ilyen sok szerencséd van. Akkor miben áll a különbség? A különbség abban áll, hogy a szívedet könnyebbnek érzed; máskülönben a szíved feszült lenne. Tulajdonképpen már nagyon fáradtságosan élsz, és a szívedben még fáradtságosabban. Ez ahhoz vezet, hogy nem tudsz sem jól enni, sem jól aludni. Természetesen a tested kimerül, öregkori gyengeségtől szenved, le fog romlani, és sok betegsége lesz, mint a hétköznapi embereknek. Máskülönben, ha elengeded, még ha egy picit szegény is vagy, annak ellenére nagyon higgadt maradsz; a valóságban nem leszel szegényebb a *Dáfá* tanulása miatt, egy örömteli élet meglátásom szerint jobb, mint azon a módon ragaszkodónak lenni. Mindazonáltal az emberi munkát el kell végezni. Ha több ember művelné magát, és senki sem dolgozna többé, akkor azt mondom, hogy az egyáltalán nem megy. Csak arról van szó, hogyan kellene helyesen kezelnünk ezt a kapcsolatot a szívünkben. A *Dáfá* tanulása azonban már önmagában szerencse; miután a hétköznapi ember szívét eltávolítják, a *Dáfá* szerencsét hozhat a tanítványoknak, de ezt te egyáltalán nem azért kapod meg, mert makacsul törekszel arra, hogy egy nagy főnök legyél.

Ezenkívül, ha a *Fá* tanulásánál olyan problémáid vannak, amelyeket nem tudsz megoldani, nem kellene mindig kívül törekedned valamire, és kívül keresned. Ha például problémák merülnek fel a tanulóink vagy az illetékesek között, akkor azt mondják a többieknek: „Neked igazad van, és neki nincs.” Ilyesmit csinálnak. Ez konfliktusokhoz vezet, és ezáltal feszült helyzet jött létre. Ez nem helyes. Ha a *Dáfá*-tanítványoknál merül fel ez a helyzet, és ezért te kiegyensúlyozatlannak érzed magad a szívedben, akkor a szíved pontosan a hétköznapi emberek között található. Teljesen mindegy, milyen problémákkal kerülünk szembe, a *Fá*ban kell keresnünk a válaszokat, saját magunknál és belül utánanéznünk, mit csináltunk rosszul, és hogy olyan rosszul csináltuk-e, hogy ma egy probléma merült fel hirtelen. Gondoljatok csak utána ennek pontosan.

Hányan tudnak közülünk elgondolkodni saját magukról, ha problémáik vannak? Természetesen sokan tudnak közülünk így cselekedni különböző időpontokban, de ti megint csak nem tudtok így cselekedni sok-sok különböző időpontban. Ha te megtaláltad saját magadnál az igazi okokat, ha szemügyre mered venni és beismerni őket, észre fogod venni, hogy a dolog azonnal megváltozik, a konfliktusok nem léteznek többé, és a másik, ki tudja miért, hirtelen úgy viselkedik, mintha semmi sem történt volna közte és közted, és egyáltalán nem léteztek volna konfliktusok. Mert művelőként számodra nem léteznek véletlen alkalmak, nem is megengedett, hogy valami véletlen szabotálja a művelésed útját.

Minden dolognál, amibe ütközöl, pontosan látható, hogy művelőnek tudod-e tekinteni magad, és tudsz-e saját magadban keresni, hogy mit csináltál rosszul, és mit nem csináltál helyesen, tehát hogy művelőnek tudod-e tekinteni magad. Jegyezzétek meg mindannyian ezt a mondatomat: Ha te valóban művelőnek tudod tekinteni magad, és ha olyasmibe vagy bármilyen olyan problémákba ütközöl, amik megérintik a szívedet, teljesen mindegy, hogy a felszín szempontjából igazad van-e vagy nincs, az okokat saját magadban kell keresned: Valamilyen helytelen indokom volt ennél a problémánál, amelyet csak nagyon nehezen lehetett kideríteni? Ha művelőként csak külsőleg tudod elengedni, de még mindig őrizgatsz valamit a szívedben, és ragaszkodsz hozzá, ha úgy ragaszkodsz az alapvető érdekeidhez, hogy mások ne tudják megsebezni őket, akkor én azt mondom nektek, hogy ez hamis művelés! Ha a belsőd nem változik meg, egyetlenegy lépést sem emelkedhetsz meg. Ez önámítás. Csak akkor igazi emelkedés ez, ha valóban a belsődben emelkedsz meg. Ezért mindenképpen meg kell jegyeznetek, hogy nektek minden dolognál, minden problémánál és minden kellemtelenségénél, vagy a másokkal való konfliktusoknál feltétlenül saját magatokban kell keresnetek, és saját magatokba néznetek, így megtalálhatod az okot, hogy miért nem lehet megoldani a problémákat. A korábbi *qigong*-hullámban sokan azt is megértették, hogy a saját mező befolyásolhatja a külsőt. Tulajdonképpen ez nincs így. Az ok abban rejlik, hogy te saját magad nem vagy rendben, és ellenerővel rendelkezel a kozmikus tulajdonságokkal szemben, és így azt veszed észre, hogy már semmi sincs összhangban veled a környezetedben. Ilyen az összefüggés. Ha te saját magad újra összhangba hozod, minden újra harmóniában lesz. Így van ez.

A *Fá* tanulásánál létezik még egy további probléma. A tanulóink némelyike tanulja a *Fát*; ha azt mondod, hogy nem halad folyamatosan előre – viszont már elolvasta a könyvet; ha azt mondod, hogy folyamatosan halad előre – viszont egyetlenegy könyvet sem olvasott végig, nem olvasta végig a „*Zhuán Fálun*”-t. Én mondom nektek, ne vegyétek félvállról ezt a dolgot. Mindenekelőtt, ami az új tanulókat illeti: Ha te nem tudod első alkalommal teljesen végigolvasni a könyvet, észre fogod venni, hogy onnantól kezdve sem időd, sem esélyed nem lesz többé erre. Még ha van is időd, elfelejtesz majd még egyszer belenézni. Miért? Mindenkinek van gondolati karmája, és ez a gondolati karma önző és rossz. Ha látja, hogy a *Dáfá*, amit tanulsz, olyan ortodox és olyan jó, és az eltávolítja őt, akkor a karma fél. Azt akarja, hogy ne tanulj többé, és ne olvasd többé a könyvet. Ha félúton leteszed a könyvet, és nem olvasod többé, akkor a gondolati karma odahat, hogy többé ne legyen esélyed tovább olvasni a könyvet és még egyszer megérinteni a *Dáfának* ezt a könyvét. Ez az oka, amiért egyes emberek, miután egy picit olvasták a könyvet, már nem találnak olyan könnyen esélyt a továbbolvasásra. Ezért abban az esetben, ha te olvasni akarsz ezt a könyvet, az első alkalommal feltétlenül egy szuszra végig kell olvasnod. Tehát ha első alkalommal végigolvastad, észre fogod venni, hogy minden rossz nézetedet és azokat a dolgokat, amelyek hatással lehettek a gondolataidra, nagyjában és egészében véve már eltávolították. Ha aztán tovább tanulsz a *Fát*, ebben a tekintetben már nem léteznek akadályok, ezért a tanulóinknak, mindenekelőtt a sokéves tanulóinknak feltétlenül ügyelniük kell erre: ha valaki mást hozol tanulni – ha el akarja olvasni –, mondd meg neki, hogy egyszerre végig kellene olvasnia. Ha első alkalommal nem olvasta végig a könyvet, és már nem olvassa tovább, te mondod neki, hogy tovább kellene olvasnia a könyvet, azonnal azt fogja mondani: „Nincs időm, csak egy picit olvastam belőle.” A valóságban ez az ember nagyon ostoba. Én azt mondtam, hogy az ember teste olyan, mint egy ruha; aki viseli, azzá válik. A gondolat olyan, mint egy kalap; aki felteszi, azzá válik. A szájából ez jön ki: „Nincs időm.” Valójában ez a szó a karmától ered, nem hagyja olvasni. Több tennivalót keres a számára, nehogy eszébe jusson olvasni a könyvet. Ez egy olyan probléma, amelyik könnyen felmerül a *Fá* tanulásánál. Feltétlenül ügyeljenek erre.

A „*Zhuán Fálun*” kínai változata mellett az idegen nyelvű változatoknak is egy és ugyanaz a hatásuk, mint a kínainak. Mindazonáltal itt el akarok mondani egy dolgot. Sokan a tanulóink közül, akik különböző nyelvekre fordítják le, mindig szívesen vitatkoznak egymással: „Ennek ez a jelentése, és te nem tetted hozzá; annak az a jelentése, és te nem tetted hozzá; ez a szó nincs helyesen lefordítva, az a szó nincs helyesen lefordítva.” Általában ezen a módon vitatkoznak egymással, és nem tudnak közös nevezőre jutni. Akarom mondani, hibát követtetek el vagy sem? Nem. De mégis elkövettetek egy hibát. Mennyiben nem követtetek el hibát? Azt a jelentést, amiről beszélsz, te valóban láttad, de az túlmegy a hétköznapi embereken, miközben annak, amit fehér lapokon fekete írásjegyekkel hagynak hátra, nem szabad túlmennie a hétköznapi embereken. Ezért már az is elég, ha a fordításnál – olyannyira, amennyire csak lehetséges – meg tudsz felelni a szavak eredeti jelentésének a hétköznapi emberek szintjén. Az írásjegyek mögötti belső értelem és azok az alapelvek, amelyeket láthatsz, a mögöttük levő tényezők hatására vezethetők vissza. Ez néhány általánosan fellépő probléma a fordításnál.

A tanulóink állandó emelkedése közben még egy további probléma fog felmerülni, amelyet itt szeretnék pontosan elmagyarázni. Mindenekelőtt némelyeknek a fehér tanítványaink közül, valamint más fajok tanítványainak akarok elmagyarázni egy dolgot. A *Dáfában* való művelésnél sokan láthatnak egy jelenséget, nevezetesen, a tanulóink észreveszik, hogy a testek közül, amelyeket kiműveltek, sok nem a buddhista rendszerhez tartozik. Közöttük némelyek a taoista rendszerhez tartoznak, némelyek úgy néznek ki, mint az istenségek, de léteznek némely olyan testek is, amelyek a fehérek mennyországában élő istenségek alakjaihoz hasonlóan néznek ki. Én mondom nektek, hogy te ezt az iskolát jónak vagy azt nem tartod jónak, ez egy olyan felismerés, amellyel a hétköznapi emberek nézeteinek az álláspontján rendelkezzel. Azok ott fent ezt nem így értik meg. Miért léteznek tehát a tanítványaink között különböző világok testeinek az alakjai? Mert ti különböző helyekről jöttetek ide. Ti talán különböző fajokként születtetek újra a Földre. De ha te egy olyan élőlény vagy, aki egy magas szintről jött le, lényegében teljes bizonyossággal a te saját eredeti világodba akarsz visszatérni. Most azt gondold: Én a Tanár világába akarok menni. Eközben emberi gondolatokat használsz. Ezért, hogy biztosítsuk, hogy az eredeti óhajotokat és nem a mostani emberi kívánságotokat tudjátok teljesíteni, nevezetesen, hogy azonosuljatok ezzel a *Fával*, és aztán az eredeti világotokba térjete vissza, az a *Fá*, amit terjeszték, ámbár a buddhista rendszer kiindulópontjából magyarázom el, az egész világegyetem *Fája*; tartalmazza a különböző szintek *Fá*-alapelveit a

különböző szinteken, különböző horizontokon és a különböző egységvilágokban levő összes élőlény számára.

Ha már éppen erről van szó, mellékesen még egyszer elmagyarázom a dimenziókat egy másik szemszögből. Éppen most mondtam, hogy az emberek különböző dimenziókból és különböző szintekről jöttek ide. Mellékesen elmagyarázom egyszer ennek a világegyetemnek a szerkezetét. Azt mondtam, hogy ez a mi Földünk majdnem a világegyetem közepén van. Más helyeken is léteznek még elszigetelt gömb alakú objektumok, mint ez a Föld, de csak ez a mi helyünk található közepén. A középpontnak tehát megvan a sajátossága. Azonban ez nem a világegyetemben levő képzetekkel való elgondolás. Ha például hétköznapi emberek sajátítanak el tudást a hétköznapi emberek társadalmában, normális módon a középpontot tartják a legmagasabbnak és a legjobbknak. De én mondom nektek, a világegyetem képzeténél az a középpont, ahol a Föld áll, a legrosszabb. Miért? Mert a világegyetem kerek, és különböző élőlények eshetnek le benne. Hova esnek le? Mivel a világegyetem mármost kerek – a bal oldal fent van, az alsó oldal nincs szintén fent? A jobb oldal fent van (a Mester kézmozdulatokat végez), a hátsó oldal fent van, és az elülső oldal is fent van. Ezért a rossz dolgok leesnek. Hova esnek le akkor? Éppen a középponthoz esnek le, nem igaz? A világegyetem azonban túl bonyolult, még más képzetek is léteznek a középpontok számára.

Ennek a világegyetemnek olyan sok szintje van, például majdnem három milliárd olyan égitest, amely hasonló a tejútrendszerhez, képezi egy világegyetem terjedelmét, amit mi normális módon kis világegyetemnek nevezünk. Ezen kívül megint csak létezik körülbelül 3000 ilyen kis világegyetem, amelyek között egy meglehetősen nagy távolság létezik. A normál embereknek nincs meg ez a képzetük. Még a normál istenségek képzeteivel is meglehetősen nagy ez a távolság; nem láthatják kölcsönösen egymást. Ezt a 3000 világegyetemet kívülről egy héj veszi körül, ez képezi a második réteg egy világegyetemét. Ha ezen a módon megy tovább, a második réteg világegyetemen kívül megint csak 3000 ezzel a nagysággal rendelkező világegyetem képezi a harmadik réteg egy világegyetemét. Ennek a számnak a képzete nagyon nagy. Ha egy rizsszem jelképez egy világegyetemet, a nagyobbodás többszöröse meglehetősen nagy. Háromezer rizsszem akkor már olyan nagy lenne, mint egy asztal, vagy akár még nagyobb. 3000 asztalnak aztán már nem lenne helye ebben a konferenciateremben, ezért a többszörös meglehetősen nagy, vagyis a térfogata és a terjedelme nagyon nagy.

De ez a világegyetem, amelyet elmagyaráztam nektek, csak egy egyszerű képzet. Még egy ilyen világegyetemet is csak egy részecskének tekintenek. Lényegében tényleg egy részecske, éspedig a világegyetemben levő nagyon kicsi részecske formájával. Ezenfelül az egész égitest összetételében és minden benne levő részecskében léteznek még az égitestek különböző létformái is, az égitestekben léteznek még különböző rétegek mennyei is. Mindegyik részecskéjében léteznek különböző szintek, a benne levő élőlények számára akkor ezek különböző mennyek, illetve különböző rétegek mennyei. A különböző rétegek mennyeiben megint csak léteznek különböző isteni világok, olyan sok, hogy megszámlálhatatlan. Amikor utolsó alkalommal az USA-ba jöttem, és San Franciscóban magyaráztam a *Fát*, az a képzet, amiről beszéltem, már nagyon nagy volt. Milyen sok rétegegig magyaráztam el? Kezdetben csak a nyolcvanegyedik rétegegig magyaráztam el, később több mint ezer rétegegig magyaráztam el nektek, amelynél egy nagyon nagy terjedelemtől beszéltünk. Én mondom nektek: azt a terjedelmet, amelyet elmagyaráztam nektek, ti elképzeltetlenségül nagynak tartjátok, a valóságban az is rendkívül kicsi; ha az ember nagyon messze eltávolodik tőle, túlmelegszik rajta, és visszapillant rá, akkor az is csak egy kozmikus porszem. Ilyen nagyok az égitestek.

De én mondom nektek, hogy ebben a mi Földünkötől kiindulva kifejlődött világban – nem „kifejlődött”, én csak emberi nyelven tudom elmagyarázni, mert már nem léteznek más nyelvek –, tehát ebben a világban, amelynek a kiindulópontja a Föld, az ezzel összefüggő, tehát az ezen a módon fejlődött és nagyobbodott grandiózus égitest azonban semmi más, csak egy rendszer. Ez csak a „fejlődni” vagy „nagyobbodni” szóval írható le. Még az ilyen rendszerek is megszámlálhatatlanok, az emberiség számjegyeivel nem lehet megszámlálni őket. Azokban az égitestekben különböző élőlények léteznek, amelyek nagyon messze távol vannak egymástól. Gondoljátok át egyszer, ez a világegyetem olyan nagy, hogy már nem tudod leírni emberi nyelvekkel a nagyságát. Akkor a különbségek az élőlények között meglehetősen nagyok. Az emberiség a mai napig kifejlődött civilizációt egyszerűen kiválóan tartja; azok a toronyházak Manhattanben a legszámosabbak és legnagyobbak a világon; a mai tudomány és technika fejlődése miatt is el vannak ragadtatva az emberek saját maguktól, és kiválóan tartják ezeket. Ha visszagondolnak, azt hiszik, hogy a régi

korok emberei nem közelítik meg a modern embereket. A régi korok embereinek lovas kocsikon kellett utazniuk, miközben a modern emberek autókra, vonatokra és repülőkre szállnak. Az emberek nagyon ragyogónak tartják a saját fejlődésüket. Én mondom nektek, a valóságban ti különböző égitestekről és különböző világokból jöttök. Minden, amit az emberi társadalomban fejlesztettek ki, azokra a nyomokra vezethető vissza, amiket különböző égitestek és különböző társadalmak dolgai hagytak hátra az emberi gondolatokban, ezeket információknak is nevezik. És így ti újra előállítottátok ezeket a hétköznapi emberek között az emberi dimenzió legdurvább anyagaival. Ez azt jelenti, hogy a különböző kozmikus dimenziókban ezek már régóta léteznek.

Éppen most mondtam, hogy sok ember távoli helyekről jött ide. Tehát gondoljátok csak át, akkor a tulajdonságaik közötti különbségek is nagyon nagyok. Amikor az élőlények az idő múlásával állandóan rosszabbá váltak – a menny nyelvében nem létezik „jó” vagy „rossz”, egy mondattal, amit ők gyakran használnak, vagy egy gyakran használt fogalommal mondván: ők nehezebbé váltak –, elkezdenek lerakódni lefelé, lerakódnak lefelé; ha már nem olyan tiszták, nem olyan könnyűek, és nem olyan lebegők, akkor lerakódnak. A valóságban az anyagok elidegenedtek, nevezetesen már nem tiszták. Ha lerakódnak, folyamatosan lefelé rakódnak le – a fejlődési folyamat korábban mármint ilyen folyamat volt. Ez azonban nagyon lassú. Az emberek nem érznek változásokat magukon, az istenségek sem, mivel az évek egyszerűen végtelenek, és ezeknek a számát nem lehet az emberi idővel kiszámítani.

Ha az időről van szó, úgy a különböző dimenziókban különböző idők léteznek. Azok az idők nagyon bonyolultak, mint ahogyan egy órában különböző nagyságú fogaskerek léteznek, úgy van az körülbelül. A valóságban ki tudja hány százmilliószor vagy billiószor bonyolultabb, mint az. Az emberi képzetek ezt nem tudják felölelni; tehát nekik megvan a saját fordulatszámuk és a saját idejük, ilyen különbségekkel rakódnak le lefelé az anyagok. Amikor leszálltak az emberek szintjére – minden ember úgy gondolja, hogy az emberi gondolatok nagyon bonyolultak. Én mondom nektek, a valóságban az emberi gondolatok tényleg nagyon bonyolultak, mivel ők amúgy is hosszú időn keresztül jöttek ide. A hosszú idő alatt minden szint dolgai megőrződtek az életetekben. A tudósok ma tudják, hogy az emberi agy 70%-át nem lehet használni, tehát az emberek bölcsessége csökkentett. Ha az emberek bölcsessége teljes egészében fel lenne nyitva, és az emberek olyan sok bölcsességgel rendelkeznének, mint az istenségek, a ti bonyolult gondolataitok az emberi társadalomban nagyon félelmetesek lennének, akkor nagyon nehéz lenne megmondani, milyen változások történnének az emberi társadalomban. Ezért mellékesen mondom még egy dolgot, ha éppen erről van szó: Az, hogy az emberiség jelenleg ilyen módon fejlődik, nem jó dolog. Az emberek kapzsi szíve nem ismer határokat. Ha valaki elér egy magas szintet, még mindig kapzsi, és még mindig tovább akar fejlődni felfelé. Valójában az nem jó dolog, ha így cselekszik. Miért? Ha az emberek túllépik az emberi állapotot és mindazt, amit az embereknek szabad tudniuk, akkor ez rendkívül veszélyes az emberiség számára. Az ok, amiért az emberi bölcsesség le van zárva, éppen abban rejlik, hogy az embereknek nem szabad olyan sokat tudniuk, és olyan nagy bölcsességgel rendelkezniük.

Ha már éppen erről van szó, mellékesen meg fogok említeni még egy dolgot. Gondoljátok csak át, ha mi mindannyian valóban odafigyelünk egyszer a gondolatainkra, észre fogjuk venni, hogy ezek már egy szempillantás alatt megváltoznak, és egy másodperc alatt sok gondolat keletkezhet. Te azt sem tudod, honnan jönnek ezek a gondolatok. Némelyek közülük nagyon különösek, ezek éppen azok a különböző nézetek, amelyekkel életről életre rendelkezted. Ha beleütközöl valamibe, meg fognak mutatkozni. Az emberek azonban mindannyian rendelkeznek egy születés után kialakított nézettel, amelyik önző, és a saját érdekeiket óvja, ezért az emberek egyre rosszabbak lesznek. Éppen ez az oka annak, amiért az emberek csak lefelé eshetnek, és nem emelkedhetnek fel újra. A megvilágosultak, buddhák és istenségek éppen azért jönnek megváltani az embereket, mert látták ezt. Természetesen ennél még sok-sok bonyolult tényező létezik. Az istenségek nem is váltanak meg mindenkit, hanem kikeresik a saját embereiket, hogy megváltásuk őket. Természetesen én megint egy titkot hoztam nyilvánosságra, csak én feloldottam minden korlátozást, és megváltok minden embert. Némelyek közülünk azt mondják: „A Tanár könyörületes, és megvált minket.” A valóságban sok-sok minden létezik, amit nem tudhattok, sohasem fogják megengedni nektek, hogy megtudjátok, milyen nehéz megváltani benneteket. Gondoljátok csak át, a ti bonyolult nézeteitek különböző rétegek mennyeinek, különböző világoknak és különböző látóköröknek a dolgaira vonatkoznak. Jelenleg létezik Kínában egy mondás: Ha néhány dolgot rendbe akarsz tenni (vagyis „sorrendbe rakni”), hogyan rakod akkor sorba ezeket a dolgokat?

Mindenki az emberek megváltásáról beszél, de senki sem tudja, hogyan lehet megváltani egy embert, ez egyszerűen túl nehéz. Éppen most mondtam, hogy a megvilágosultak a saját embereiket keresik ki és váltják meg. Ők nem avatkoznak – a lehető legkevésbé avatkoznak bele mások dolgaiba. Mihelyt beavatkoznak, nemcsak hogy másokat nem tudnak többé megváltani, hanem számukra is nehéz lesz. Mert ez a világ túl bonyolult, és a jó és a rossz számára való nézetek bizonyos szinteken már elidegenedtek. Nekik nincs meg ez a fajta nézetük a jó és a rossz számára, mint az embereknek. Ha te megérinted a dolgaikat, ez talán sok-sok mindenükre vonatkozik, és az ő világaik is el fognak idegenedni, és így tovább. Viselheted te ezért a felelősséget? Nem, ezt nem tudod. Ha te ezt makacsul csinálod, ez azt jelenti, hogy valami rosszat teszel; még ha embereket is váltasz meg, az rossz cselekedet. Nincs úgy, ahogyan ti elképzelitek. Nagyon nehéz ezt megtenni. Ha nekünk egy tanítvánnyal, egy tanulóval több van, a nehézségi fok nálam egy adaggal magasabb. Ennek ellenére meg akarom váltani őket, és pedig olyan sokat, amennyit tudok. Olyan sok embert váltok meg, amennyit lehetséges. Egy egyszerű példát mondok nektek: Én meg akarlak váltani téged, és te már hiszel egy vallásban, ez a vallás korábban valóban ortodox volt, de ma már nem tud embereket megváltani, egy politikai formalitássá vált. Tehát azért, hogy megváltsalak, meg kell mondanom neked, hogy többé nem válthat meg embereket. Ez nem érinti meg ezt a vallást? Ezért egy akadályozó és szabotáló hatást fog kifejteni, ráadásul sokféle tekintetben rosszat fog tenni. Ez egy egyszerű példa volt.

Természetesen, ha erről van szó – mivel minden jelenlevő az én *Dáfá*-tanítványom lett, sok korábbi vallást nem nevezhetünk eretneknek. Én elismerem, hogy a buddhizmus, a kereszténység, a katolicizmus és a judaizmus is, valamint néhány más vallás is a történelemben ortodox vallások voltak. De ebben a mai történelmi időszakban, a modernizált emberi nézetekkel rendelkező mai társadalomban az emberek már nem képesek arra, hogy megértsék őket az emberek természetével és a régi nézetekkel. Ez azt jelenti, hogy a te nézeteid és az ő eredeti jelentéseik már szétváltak egymástól, te nem értheted meg őket, akkor nem válthatnak meg téged, és ők nem is törődnek ezzel. Ellenkezőleg, a vallásokban az emberek a szolgálati idejüket mutatják fel, és azzal dicsekednek, úgyhogy az emberek bennük hisznek, és nekik hoznak adományokat, hírnévre és gazdagságra törekcsenek, ráadásul politikusok lettek. Tehát gondoljátok át egyszer, forduljatok meg és nézzétek csak meg, ez a vallás még egy ortodox vallás? De én nem mondtam azt, hogy a buddhák, *daók* és istenségek nem ortodoxak; én erről a vallásról beszélek. A vallásokat az emberek ismerik el, és az emberek teremtik, az istenségek azonban nem ismerik el a vallásokat, ők csak az emberszívet ismerik el. Bár a célod az, hogy eljuss a Buddha világába vagy Jézus világába, de azok a dolgok, amiket teszel, nem felelnek meg ennek. Minden vallásban így csinálják. Mit gondolsz, ezek a vallások ortodoxak? Nagyon nehéz megmondani. Nekem felelősséget kell viselnem értetek. Elmondom ezt neked, mert félek, hogy feltartóztatnak téged, és pedig azok a vallások, amelyek már nem tudnak embereket megváltani.

Mivel azért jöttem, hogy úgy, mint ti, részt vegyek ezen a konferencián, azokról a problémákról beszélek, amelyeket éppen látok.

Amikor előbb a tanulókat hallgattam, némelyik közülünk már nem tudott többé nyugton maradni. Leginkább azt akarta, hogy a tanulók kevesebbet beszéljenek, és én tartsak beszédet. Azt mondom, hogy ez a *Fá*-konferenciánk pontosan egy tapasztalatcsere-konferencia, ezt nem kellene megzavarni. Ami a *Fá* magyarázatát illeti, csak valamire irányulva magyarázom el, és egy meghatározott céllal. Amikor problémákat látok, és világosan elmagyarázom azokat számotokra, ez segít nektek a megemelkedésnél. Természetesen ehhez még hozzájön, hogy a művelés közben sok-sok probléma adódik. Én újra és újra elmondom, hogy a világ minden vidékén a művelésnél azokat a formákat kell használni, amelyeket Kínában alkalmaznak. Miért? Tudjátok, hogy a kínai társadalom, úgy lehet mondani, egy nagyon szigorú társadalom az emberek igazgatása tekintetében. Egy ilyen szigorú társadalomban mi súrlódásmentesen át tudtuk adni ezt a *Fát*, és így talán minden jövőbeli társadalomban károk nélkül továbbra is át tudjuk adni ezt a *Fát*. Vagyis a *Fá* terjesztésének az éveiben és ezekben a folyamatokban én úgy csináltattam az emberekkel Kínában, ahogyan csinálni kellett. Ha problémák merültek fel, kijavítottam őket, úgyhogy súrlódásmentesen és egészségesen fejlődött. Tehát más országokban és területeken is így cselekedjétek, hogy a *Fá* elkerülje a kerülőutakat, és a tanulók kevesebb kárt szenvedjenek el. Ez a cél.

A művelés nagyon komoly dolog. Az emberi társadalom a mai napig fejlődött, és én mondom nektek, hogy egy esemény sem véletlen. Az én szememben az emberi társadalom fejlődése egészen

más, mint a tettekben. Ha az emberek utánagondolnak valaminek, mindannyian a saját népük, a saját területük érdekeiből, és ráadásul a saját érdekeikből indulnak ki; ebből az álláspontból töprengenek, mindezek emberi gondolatok. Én nem ezen a módon szemlélem a dolgokat. Én a történelmet elemzem, és az emberiség egész fejlődését nézem. Nem úgy értem meg a dolgokat, mint ti. Az emberek szemléletmódja nagyon valószínűen fordított. Mert a dolgok szemléleténél az emberek kiindulópontja az, hogy boldogságot akarnak az emberek között. Az istenségek azonban – olyan gyorsan, mint lehetséges – visszafizettetik az emberekkel a karmájukat az emberek között, úgy, hogy visszatérhessenek az eredeti helyükre, és ott élvezhessék a boldogságot. Ez egy lényeges különbség. Azonban az emberek már itt az emberek között is kényelmes életet szeretnének élni. Természetesen csak addig vannak ezen a véleményen, amíg nem kapták meg a *Fát*. Ha megkapták a *Fát*, a nézetek meg fognak változni. Ez valami egészen más. Ezért mondom gyakran, hogy nem rossz, hanem jó dolog, ha az emberek egy kicsi szenvedést viselnek el, és néhány démoni nehézségbe ütköznek. Miért? Amikor az emberek meg akarnak őrizni valamit maguknak, mindig az „egoizmusból” – egy önző akaratból indulnak ki; nem akarnak szenvedéseket elviselni, és csak boldogak akarnak lenni. De gondoljátok át egyszer, mi, emberek mindannyian boldogak akarunk lenni, a fehérek sok mai társadalmában is az életkörülmények tényleg sokkal jobbak, mint Kínában, valamint más ázsiai országokban. Ők nagyon boldognak érzik magukat. Valójában nekik más szenvedéseik vannak, a hétköznapi emberek nem tudnak elszakadni a születés, öregedés, betegség és halál szenvedéseitől, azonkívül, ha a különböző vágyakat nem lehet kielégíteni, az a szenvedés, amit a hangulatok hoznak elő, még nehezebben viselhető el. Azonkívül még az az érzésük, hogy az életnek semmi értelme sincs, és nem tudják, miért élnek. Elhagyatottan és magányosan élnek, a nehezen elviselhető magány az egyik legnagyobb veszély az emberek számára, és a legnagyobb nehézségek egyike is a művelésnél, ezért művelhetik magukat és emelkedhetnek meg az emberek szenvedésben, minden különféle környezetben. Tehát nem rossz dolog a szenvedés elviselése és valami nehézség eltűrése. Mert az istenségek nézete szerint a karmádat eltávolítják, miután nehézségeket szenvedtél el. Teljesen mindegy, hogy milyen nagyok is a nehézségeid, neked helyesen és nagyon nyugodt szívvel kell kezelned őket. Úgy, ahogyan mondtam, ha te másokkal konfliktusba kerülsz, az okokat belül, saját magadnál és nem kívül kell keresned, így a *xinxinged* lényegében már a megemelkedésnél van.

Korábban azt mondtam, és természetesen ez a művelési körökből való szófordulat, így hangzik: Egy ember nem műveli a *Daót*, de már a *Daóban* van. Ez mit jelent? Ez az ember viszonylag egyszerű és szegényes életet él a hétköznapi emberek társadalmában, és ennek ellenére is még gyakran ütközik problémákba. De ha problémákba ütközik, mindig jószívűen tud viselkedni másokkal szemben és a saját hibái után kutatni. Csupán egy ilyen ember valóban a legjobb. Ha kitartóan így viselkedik, és élete végéig így tudja tovább csinálni, észre fogod venni, hogy ő el tudja érni a *Daót*. Miért tudja elérni a *Daót*? Egy példa: Ti mindannyian tudjátok, hogy a nyugati vallások nem azonosak azzal, amit én ma átadok nektek, és a keleti művelési formákra sem hasonlítanak; a hitről beszélnek. Ameddig az ember Istenben, Jézusban – Krisztusban – hisz, és az istenségek szavaihoz igazodik, eljuthat a mennyországba. Ez ugyanaz az alapelv.

Természetesen a nyugati vallások is valójában művelés. Miért? Amikor ő gyónik, elmondja, hogy mit tett hibásan; aztán következő alkalommal jobban csinálja, és nem ismétli meg újra a hibát, fokozatosan jobban és egyre jobban viselkedik, és még jobban. Semmiféle korábbi hibát nem ismételi meg. Nem viselkedik akkor egyre jobban? Akkor már nem emelkedik meg a *xinxing* művelése által? A művelésnél pontosan az emberszívet művelik. A szíve talán nem emelkedik meg eközben? Ez a fajta megemelkedés talán nem művelés? Nála azonban hiányzik egy dolog. A mi művelésünknel a test és a szellem egyidejűleg emelkedik, az ő művelésénél csak a szellemet műveli, ezért őt csak az élete végén ítélni meg Jézus Krisztus vagy az ő Istene, Jehova, vajon megfelel-e a mércének, hogy a mennybe jusson. Ha igen, akkor egy isteni testet teremtenek számára, és a mennybe viszik. A mai művelésünk sajátosságai azonban hasonlítanak némely ősi keleti művelési módszerek sajátosságaira. A *xinxinged* megemelkedése közben a tested is megváltozik, magas energiájú anyagok helyettesítik. Ez a mi sajátosságunk.

Korábban a buddha-test műveléséről beszéltek, azt mondták, hogyha te folyamatosan emeled a szintedet a művelés közben, egy ősgyermek keletkezik az elixírmezőben, és folyamatosan növekszik. Ha az alak látható, az ember látja, hogy az egy kis buddha vagy a *Dao* kisgyermek. Egyre nagyobb lesz. Amikor végül olyan nagy lett, mint a tested, helyettesíti a te eredeti hús-vér testedet. A buddhizmusban a nirvánáról beszélnek, aminél a testet nem viszi magával az ember. Amikor leveti a

hús-vér testet, azok, akik láthatják, észreveszik, hogy egy buddha bukkan fel a testben, és elmegy. A keleti és nyugati emberek képzetei különbözőek, és ezt a mai keleti és nyugati kultúrák különbözősége okozza. A régmúlt időkben Nyugaton is léteztek *Dao*-művelők, szintén léteztek némelyek, akik a testet művelték. Csak ez már elveszett a mai nyugati emberek körében.

Ezekben az években különböző helyeken voltam. Ausztrália hegységeiben is láttam a fehérek azon fajta istenségeit, mindannyian azokhoz az istenségekhez tartoznak, akik a Földön művelik magukat. Az európai Alpokban és az USA Sziklás-hegységében is láttam néhányat. Ti hallottátok a szavaimat, azonban nem kellene hagynotok semmiféle örömrzést kialakulni. Még ha oda is mész, nem találhatod meg őket. Más szóval, ők sem mernek találkozni veled. Miért? Mert az, amit ti művelték, az *Dáfá*, egyszerűen túl őszinte, túl ortodox. Én mondom nektek, az ok, amiért ti nem tudjátok észrevenni, hogy egyszerűen túl őszinte, abban rejlik, hogy a testetek felszínét viszonylag lassan művelik; azonban a művelésnél az életed mikroszkopikus anyagai nagyon gyorsan változnak át. Miért olyan gyors az? Mert az a test azon a helyen, ahonnan eredetileg származol, tulajdonképpen már a mennyben van. De a mennynek ez a képzete nem hasonlít az embereknél levő távolság képzetéhez. Gondoljátok csak át, ha az ember a Marsról néz a Földre, akkor a Föld nem a mennyben van? Az is a mennyben van. Az a dimenzió, amelyik nincs távolabb egy *cunnál* az ujjadtól, nem menny? Az is menny. Nem az a menny, ahogyan ti az emberi távolsággal elképzelitek magatoknak. Például: Az anyagok a makroszkopikustól a mikroszkopikusig – az olyan, mint az emberi test sejtjei, a sejtek molekulákból állnak; ha az tovább megy, léteznek molekulák, atomok, atommagok, neutronok, a végén kvarkok és neutrínók; bármi is legyen az, még mindig nagyon felszínes; az megy tovább a mikroszkopikusban. A távolság emberi fogalma szerint szinte semmilyen távolság sem létezik közöttük a testedben vagy valamilyen tárgyban a testeden kívül, és szinte együtt vannak. Annak az égitestnek a terjedelme azonban nagyon nagy. Minél mikroszkopikusabbak az anyagok és az anyagok részecskéi, annál nagyobb az összterületük. Egy részecske belőle nagyon kicsi, de az egy egész, ami számtalan részecskéből áll, ezért az nagyon nagy, ezenkívül túlmegy az emberi dimenzió terjedelmén; az emberi dimenzió nagyon nagynek tűnik, de a valóságban egy picit sem nagy.

Teljesen mindegy, milyen problémákkal találkozunk a művelés közben, ha te saját magadnál tudsz utánanézni, és meg tudod keresni a saját okaidat, akkor minden probléma megoldható. Ha problémákba ütközöl, feltétlenül magadban kell keresned. Előbb azt mondtam, az nincs úgy, hogy mások követnek el valamit ellened, hanem nálad nincs rendben valami. Az egész égitestben például nagyon súrlódásmentesen zajlik minden; ha nálad nincs rendben valami, akkor nálad létezik egy olyan probléma, amelyik ellenerőt hoz létre, te vagy az, aki nem fér össze másokkal. Ha magadban keresed az okokat, és rendbe hozod a dolgot, akkor újra rendben van minden, és újra simán működik, a többiek újra barátságosak veled szemben. Itt egy egyszerű példát hoztam fel, hogy elmagyarázzam ezt az alapelvet.

Mivel itt egy *Fá*-konferenciát tartunk, és még vannak emberek, akiknek beszámolókat kell előadniuk, úgy gondolom, hogy folytassuk a konferenciát. Holnap tovább magyarázom nektek, azután megválaszolom a kérdéseiteket.

Én mondom nektek, nem egyszerű számunkra, hogy műveljük magunkat; ti sok szenvedést viseltetek el, csak az igaz vallásoknál és az ortodox *Fá* művelésénél viselnek el szenvedéseket. Ha súrlódásmentesen műveli magát az ember, anélkül hogy valami démoni nehézsége lenne, akkor azt nem lehet művelésnek nevezni, az nem is juttathatja az embereket a beteljesüléshez. Ez egy abszolút igazság.

Ha a művelésről van szó, mellékesen még beszélek a mai társadalom sokféle vallásáról. Mindenesetre én itt kijelentem, hogy a mi *Fálun Dáfánk* nem vallás. Egyáltalán nem üzök semmilyen vallást, a mi *Fálun Dáfánk* semmi esetre sem vallás. Azt is el akarom mondani nektek, hogy a *Fát* a társadalomban terjesztik, ennek megfelelően ebben a világegyetemben bizonyos szinteken létezik a kölcsönös hatás és ellenhatás¹ alapelve. Ez azt jelenti, ha én az ortodox *Fát* terjesztem, ennek megfelelően felbukkan az eretnek *Fá* is. Ezt a kölcsönös hatás és ellenhatás alapelve okozza. Megnézik, hogy melyik ajtón lép be az ember, és mit ismer fel. Mivel az emberek saját maguk estek le ideig, ez önmagában a kód akadályát teremti meg az embereknek. A kódnek ebben az állapotában megnézik, hogy fel tudod-e ismerni még az ortodox *Fát*, és mire törekszel. Ez akkor nagyon döntő jelentőségű. A valóságban nem egyszerű számotokra itt lenni és megkapni a *Fát*. Te nem tudod,

mennyi nehézséget hártottál el az útból különböző területeken tudatosan vagy öntudatlanul, és milyen tudatosság irányított téged ennél úgy, hogy megkaphasd ezt a *Fát*.

Némely eretnek vallásokat is terjesztenek, mindezek olyasmiről beszélnek, mint a világ pusztulása, mind ilyesmiről beszélnek. Természetesen én mondtam, hogy léteznek *jie*-katasztrófák. A buddhizmusban is beszélnek ilyesmiről, a kereszténységben, katolicizmusban és a taoista rendszerben is léteznek ilyen nézetek. Ez a világegyetem fejlődésének a törvényszerűsége. Mindazonáltal semmi esetre sincs úgy, mint ahogyan ezekben az eretnek vallásokban mondják. Azonkívül azt is láttam, hogy egy bizonyos időszakban valóban létezhetne egy ilyen dolog. De ez nem megoldhatatlan. Én itt teljes komolysággal megmondhatom nektek, hogy a Föld összes úgynevezett katasztrófája vagy a világegyetem megsemmisítése, illetve katasztrófái, amelyeknek 1999-ben kellene megtörténniük, egyáltalán nem léteznek többé. Miért léteznének katasztrófák? Én elmagyarázom nektek ezt az alapelvet. Az emberiség erkölce például hanyatlak, az anyagok mind megromlottak, ez azt jelenti, hogy már tisztátalanná váltak. A mai emberi kultúra egy zűrzavar és a különböző kultúrák keveréke, az emberfajok is egyre jobban összekeverednek egymással. Ez valóban odavezetett, hogy az emberiség egy nagyon veszélyes helyzetbe csúszott le. Ez biztos. Én azonban azt mondtam, hogy csupán akkor léteznek katasztrófák, amikor az emberek már nincsenek rendben.

Miért nem léteznek többé? Azt mondom, hogy Kínában most százmillió ember létezik, aki a mi *Dáfánkat* tanulja. A világ különböző területein is sok tanítványunk van, aki ezt a *Dáfát* tanulja. A számuk már jelentősen nagy. Ha mindezek az emberek a jó felé fordulnak, művelik magukat, és jó emberként viselkednek, ha olyan sok jó ember létezik, de a világegyetemet vagy a Földet megsemmisítenék, hogyan kellene akkor eljárni ezekkel a jó emberekkel? Így van ez, nem igaz? Megsemmisítés – csak ha rosszá váltak volna, akkor semmisítenék meg őket. Hogyan lehetne megsemmisíteni őket, ha olyan sok jó ember létezik? Vagyis az a veszély már nem létezik. (taps) De azt is megmondom nektek – mert ti mind azért jöttetek, hogy tanuljátok a *Fát* –, mivel már erről a kérdéstről beszéltem, még részletesebben magyarázom tovább nektek, azért, hogy továbbra is eltávolítsam azokat az eretnek dolgokat és kusza gondolatokat.

Ti mindannyian tudjátok, hogy én a *Fát* terjesztem, és embereket váltok meg. Minden itt jelenlevő hisz ebben, mert ti személyesen húztatok hasznat ebből, és ezt tényleg a *Fá* és az alapelvek szempontjából értettétek meg. Én azonban megmondom nektek, hogy nem csak azért jöttem, hogy embereket váltsak meg. Mindazonáltal az, amit teszek, tartalmazza az emberek megváltását. Mert ha túl magasan magyarázom el, némelyek közületek, akik újonnan jöttek, talán nem tudják ezt elfogadni. Korábban beszéltem erről, amikor az egész világegyetem eltérül a kozmikus tulajdonságoktól – a kozmikus tulajdonságokat már nagyon világosan elmagyaráztam a „*Zhuán Fálun*”-ban, „*Zhen, Shan, Ren*” a kozmikus tulajdonságok – és tisztátalanná válik. Amikor a világegyetemben levő minden lény, minden anyag és élőlény tisztátalanná vált, akkor eltérül a kozmikus tulajdonságoktól, nevezetesen a *Fától*. A kozmikus *Fá* teremtette meg a létkörnyezetet az élőlények számára a különböző szinteken; ha a benne levő élőlények és anyagok a mérhetetlenül hosszú idő alatt tisztátalanná váltak, már nem felelnek meg a mindenkori szint *Fája* követelményeinek. Ez az oka annak, amiért az élőlények leeshetnek. Mert amikor már nem felelnek meg nekik, akkor leesnek; minél rosszabbak, annál mélyebbre esnek, mígnem itt kötnek ki az embereknél. Ez még nem az utolsó állomás.

Ha most az anyagoknál egységesen, nagymértékben tűnik fel ez a probléma, akkor a veszély nagyon nagy, azonkívül nem könnyű észrevenni. Ha nem terjesztettem volna ezt a *Fát*, és ti, jelenlevők, nem tanultátok volna, senki sem tudná, hogy a mai emberi társadalom már ennyire romlott. Pontosan azért vagytok tisztában ezzel, mert tanultátok a *Fát*; ha visszatekintetek az emberi társadalomra, látjátok, hogy az emberek már ilyen mértékben váltak rosszá. Ugyan ma elmagyaráztam nektek a kozmikus *Fát*, de korábban ezt még az istenségek sem ismerték. Az élőlényeknek nem volt megengedett, hogy tudjanak arról, hogy a világegyetemben létezik *Fá*. Ők csak azt tudták, hogy különböző szintek és állapotok követelményei léteznek a világegyetemben, de mi volt ez konkrétan, azt egyáltalán nem tudták. A mérhetetlenül hosszú kozmikus folyamat közben fokozatosan mindannyian eltérültek a kozmikus *Fától*, de ők nem tudták érzékelni ezt a folyamatot. Tehát valami ilyen nagy dolgot tettem. Miért tettem ezt? Erre léteznek okok, természetesen most még nem beszélhetek ezekről.

Arra gondolok, hogy az, amit teszek, nem csak az emberek megváltása. Én még az összes eltérült élőlényt és anyagot is helyre fogom igazítani (taps). Máskülönben ott fent minden helyen

veszélyek léteznének. Teljesen mindegy, milyen jól műveltetnék benneteket, egy biztonságos helyet sem találnál a maradásra, ezért kell mindezt megtennem. Ti nem tudjátok, milyen nehéz ez. Bár így magyaráztam el nektek, de ti nem láthatjátok a tetteim másik oldalát. Én csak egy ember alakjában vagyok, egy teljes emberi alakkal rendelkező *Li Hongzhi* ül itt és beszél veletek, ezért nyugodtan tekinthettek egy olyan embernek, aki hozzátok hasonló. Amit elmagyarázok, az semmi szenzációs, én csak a *Fát* magyarázom el, és megismertetek benneteket ennek a világegyetemnek az alapelveivel. Hogy hisztek-e benne, és tudjátok-e művelni magatokat, az a ti saját dolgotok.

Ha már erről beszélünk, mellékesen elmondom nektek, hogy ezt a világegyetemet nagyjában és egészében véve már helyreigazítottuk. Csak az emberiség marad, csak az ebben a legfelszínesebb rétegben levő anyagok maradnak, de már ennél is a végső szakaszban vagyunk. A művelési energiám teljes egészében ellenőrzése alatt tudja tartani ennek a rétegnek az anyagait, úgyhogy semmilyen maghasadás, robbanás vagy hasonló sem fog történni. Teljes egészében az ellenőrzése alatt tudja tartani őket (taps). Ezért azok a jelenségek, amelyeket a történelemben megjósoltak, már egyáltalán nem léteznek. Természetesen arról is beszéltem, hogy amikor ezt a dolgot teszem, és meg akarok őrizni valamit, akkor azt valami jóvá kell átváltoztatnom. Korábban azt mondtam: Úgy van, mint egy rothadt almánál, már megrothadt; ha továbbra is meg akarod őrizni, ez azt jelenti, hogy valami rosszat teszel. A nagyon magas szintű élőlények szemében az emberek egyenlők a szeméttel, ők nem tartják az embereket hozzájuk hasonlóknak. Te továbbra is meg akarod tartani őket – miért akarod továbbra is megtartani őket? Ha továbbra is meg akarod tartani őket, akkor hagynod kell jobbá válni őket. Ez nemcsak az embereket foglalja magában, hanem az anyagokat, a növényeket, az állatokat és sok-sok dolgot is a Földön, mindezeket magában foglalja.

Ennél a dolognál, amit ma teszek, újra jóvá akarom változtatni az emberiséget, az anyagokat és így tovább az egész Földön, mindezt meg tudom csinálni. Mivel a többi élőlénynek, a növényeknek és állatoknak nem szükséges felismerniük a *Fát*, én közvetlenül át tudom változtatni őket, közvetlenül újratementeni vagy hasonlítani. De most mi egyedül csak az emberekről beszélünk, az már nem lehetséges, hogy minden embert a Földön újra jóvá változtassunk. Miért? Mert némelyek már olyan rosszá váltak, hogy többé nem szabad tudniuk a *Fáról*. Még ha tudnának is róla, nem engednék meg nekik, hogy tanulják, ez azt jelenti, többé már nem méltók arra, hogy tanulják a *Fát*. Az ilyen emberek száma is figyelemreméltóan nagy, meglehetősen nagy. Mi a teendő? Én nem beszéltem arról, milyen *jie*-katasztrófák fogják érni az emberiséget vagy a Földet. Azonban én mondom nektek, a mai társadalomban sok gyógyíthatatlan betegség és különböző természeti katasztrófák léteznek, mindezek nem is véletlenek. A mostani tudomány nem tudja felismerni, hogy minden dolognak van élete, és rendelkezik az élet létezésének egy másik oldalával. A mai tudománnyal csak a felszínen levő fizikai jelenségeket magyarázzák meg, a másik oldalt, nevezetesen hogy ezeknek életük van, nem lehet látni, ezért az embereket nagymértékben kiselejtezik, ez biztos. A rosszat természetesen kiselejtezik. Úgy, ahogyan az ember testének kell rendelkeznie az anyagcserével, a rosszat kiselejtezik. Ez fog előfordulni.

A valóságban minden dinasztiában és minden időben létezett ilyesmi, ezernyi évek óta van ez így. Az emberek ellölik a régit, és elfogadják az újat, a testnek megvan az anyagcseréje, ez a Föld is pontosan ilyen, az emberi társadalom is ilyen, léteznek újszülöttek és halottak. De amit elmagyaráztam, arra vonatkozik, hogy valami még komolyabb dolog fog nagymértékben felbukkanni. Azok az emberek, akiknek tényleg sok karmájuk van, nem létezhetnek többé ezen a módon. Hogyan tartja meg továbbra is a Földet, ha meg akarja tartani az ember? Ez úgy van, mint a művelészeteknél, a testetek átváltozása közben egy új Földet is előállítanak. Egyesek azt gondolják: Úgy lesz, hogy valamivel átszállítanak bennünket, miután az új Földet előállítják? Ez egy emberi gondolat és egy emberi képzet.

Éppen most mondtam, hogy a világegyetemben levő minden anyagnál úgy van, hogy a mikroszkopikus anyagok, a mikroszkopikus részecskék egyre tovább képezik a nagyobb részecskék egy rétegét, a sejtekig – a molekulánagyságú részecskékig –, amelyeket a mai emberek látni tudnak. Ez azt jelenti, hogy a molekuláris réteg alatt már minden anyagot megújítottak, csak a felszínen levő molekuláris réteg marad, sőt a még felszínesebb. Ez tehát azt jelenti, hogy a Föld abban a részében, amelyik a molekulákból álló felszín alatti mikroszkopikus részecskékből áll, már egy új Földdé vált. Ha az anyagokat hátra lehet hagyni a jó embereknek ebben a felszínes dimenzióban, avégett hogy az emberek átmehessenek az új Földre, észrevétlenül egy nap úgy fogja érezni az ember, hogy a világ megváltozott, vagy egy reggel felkel és megállapítja, hogy a világon minden újjá vált, máskülönben

talán egyáltalán semmi további érzékelései sincsenek. Az érzékszervek szemszögéből ismeri fel a változásokat. Nem léteznek semmiféle megrázkódtatások.

Miért? Mert az anyagok minden rétege, amely a felszín alatt van, mikroszkopikus anyagokból áll. És amikor a mikroszkopikus anyagok feloszlanak, a felszínen levő anyagok is feloszlanak, és már nem láthatók. A feloszlásukat sem észrevenni, sem érezni nem lehet, úgy, mint ahogyan a füst eloszlik, és a felhők elszállnak. Abban az időben az ember még mindig ugyanazon a helyen tartózkodik, de már az új Földön van. A szavaim célja abban rejlik, hogy a következőt mondjam nektek: egyfelől, hogy azok a fajta úgynevezett katasztrófák nem léteznek; másfelől, hogy ez veszélyes azokra az emberekre, akik nem jó emberek. Ez a kérdés közvetlenül vonatkozik a mai emberiségre, ez a mi művelésünkre is vonatkozik.

Most mellékesen még egy dolgot megemlítek: Senkinek sem szabad különlegességeket hajszolnia a szavaimban, vagy kitépnie a szövegekörnyezetből, és aztán örömmérettel és különböző ragaszkodással könnyelműen továbbterjesztenie. Tanítványként tudjátok, hogyan kell viselkednetek. Úgy találom, hogy egyesek egyszerűen semmit sem tudnak magukban tartani. Még tovább magyarázom nektek. Miért emberek az emberek? Miért mondják, hogy az emberek ügyetlenek? Egyfelől, mert a bölcsességük csekély; másfelől, mert az embereknek kézzel-lábbal és testi munkával kell elvégezniük a dolgokat, fáradozniuk kell. De amikor néha az istenségek intéznek el valamit, ahhoz nincs szükségük a kezükre és lábukra, azt már a gondolatokkal is elintézhetik, már sikerül, ha egyszer gondolnak rá. Mert az istenségek művelési energiája rendelkezik a rendkívül mikroszkopikustól a nagyon makroszkopikusig terjedő részecskékkel, minden részecskének azonban megvan a saját alakja. Mihelyt ki akar alakítani valamit, ezt a tárgyat a legmikroszkopikusabbjától kezdve az összes szintjéig, valamint a felszínéig egyidejűleg teremti meg, mert a művelési energiája különböző nagyságú részecskékkel rendelkezik. Amikor arra gondol, az a művelési energia megteremti a tárgyat a semmiből, éspedig egy nagyon gyors időmezőben, így teremti meg. Éppen ez az oka annak, hogy miért rendelkeznek a buddhák olyan nagy képességekkel, és miért rendelkeznek az istenségek olyan nagy képességekkel.

Az emberek azonban a legügyetlenebbek, nekik tehát a saját testi munkájukkal kell elvégezniük valamit. Ha egy toronyházat építenek, ki tudja, milyen sok embernek kell fel- és lemászni, mint ahogyan molekulák százai ide és oda sietnek, ide-oda rohannak. Ez azonban a legügyetlenebb módszer. Ezenkívül, ha egy buddha el akar intézni valamit, eközben nem az emberek idejét használja, mint az emberek. Annak a dimenzióknak az idejét használja, ahol a leggyorsabban telik az idő, azért hogy elintézzék azt. Ezért ebben a dimenzióban egy nagyon rövid szempillantás alatt elintézi azt. Az emberi időmezőben azonban észreveszi az ember, hogy már elintézte, ha csak arra gondol. Minél magasabb a művelési szint, annál nagyobbak a képességek, és annál számosabbak az időterek, amelyeket uralni tud.

Most megválaszolom a kérdéseket.

Tanítvány: *A négyéves fiam nagyon szereti a „Zhuán Fálun”-t és a Mester jingweneit olvasni és kívülről megtanulni. A gyakorlatokat azonban nem szereti csinálni. Művelésnek számít ez?*

Mester: A gyerekek nem hasonlítanak ránk, felnőttekre. A gyerekek szívesen játszanak, ez a természetük, nem lehet azt mondani, hogy ez ragaszkodás. Ők éppen így élnek. Nos, akkor hagyd a gyermeket, hogy tanulja a Fát. Ha tudja tanulni a Fát, akkor az a legjobb. Én nagyon szívesen nézem a gyerekeket, mert a gyermek érzelmei, a szíve és a teste teljesen tiszta. Nagyon gyorsan megy, ha művelik magukat. Nincs semmiféle ragaszkodásuk, amit a születés után sajátítottak el. Ha a gyermekeink némelyike hallgatja a Fát, bár látod, hogy egyidejűleg játszik és hallgatja, és látszólag semmit sem hallott, de a valóságban minden a szívébe jut. Mindent tud, ha utánakérdezel. Ha a gyermek tudja végezni a gyakorlatokat, az nagyon jó lenne. Azonban nem megy, ha még túl fiatal. Mert hiszen gyermek, és pontosan játszania kell. A gyermekeket különlegesen kell kezelni.

Tanítvány: *Amikor a fehéreknek terjesztjük a Fát, némelyek nem tudják feladni a Jézusba vetett hitüket. Hogyan kellene szemlélnünk ennek a befolyásait a Dáfá-művelésükre?*

Mester: Már elmagyaráztam a „nincs második iskola” elvét. Ha az ember nem tud a Dáfá művelésére összpontosítani, nem juthat el a beteljesüléshez a mi Dáfánkban. Hiszen éppen most mondtam, hogy az egész világegyetem vagy egy nagyon nagy terjedelme eltérült a Fától. Magába zárja ez az embereket, vagy sem? Azt a vallást az emberek szervezik-e, vagy sem? Ha a

világegyetemben levő összes lény eltérült a *Fától*, akkor azok a mennyországok, amelyekben az emberek mindig is hittek, a *Fától* eltérült élőlényekhez tartoznak-e vagy sem? Ha a buddhák, *daók* és istenségek világait is magába zárja, akkor gondoljátok át egyszer, milyen probléma is ez? Mindegy, hogy Jézus, Sákjamuni, Lao-ce vagy Jehova, amikor ők akkoriban a *Fát* terjesztették, a világegyetemben levő összes lény és élőlény már régen eltérült a kozmikus tulajdonságoktól.

Mondok egy példát a legelnagyoltabb szavakkal, a buddhák vagy istenségek világi példái aranyból állnak. De amikor a mérhetetlenül hosszú idő alatt tisztátalanná váltak, már nem álltak százszázalékos aranyból, tehát tiszta aranyból. Bár még mindig aranyból állnak, de már csak 18 vagy 16 karátos aranyból. Ha ma helyreigazítják a *Fát*, akkor ők már tiszta arany, százszázalékos arany vagy 24 karátos arany. De azokat a vallásokat vagy művelési módszereket, amelyeket hátrahagytak, a 18 vagy 16 karátos aranyidőkből hagyták hátra, és nem érhetik el az istenségek és buddhák új világainak a mércéit. Vissza lehet-e még térni ezekkel a 24 karátos tiszta aranyból való világba? Ha csak egy molekula is visszatérne, az már nem lenne tiszta. Neked sem szabad bepiszkítanod. Nem ez az alapelv? Ezért mondom nektek mellékesen: A világ összes mai vallása, beleértve az összes ortodox vallást – nem mondhatom azt, hogy ezek eretnek vallások, ezeket buddhák terjesztették – már nem tudja eljuttatni az embereket a beteljesüléshez.

Mindegy, hogy milyen jól műveled magad bármelyik vallásban, te teljes bizonyossággal aszerint műveled magad, amit Jézus vagy Buddha akkoriban megtanított neked; teljesen mindegy, milyen magasra műveled magad, te csak annak a legmagasabb alapelvét tudod elérni, amit Sákjamuni és Jézus akkoriban terjesztett, de az 16 vagy 18 karátos arany. Visszatérhetsz még a tiszta aranyból álló világba? Én nem arra gondolok, hogy Sákjamuni buddha és Jézus nem elég jók. Én arra gondolok, hogy az egész világegyetemben levő minden lény eltérült a *Fától*, és ők csak egy rész ebből. Ilyen az alapelv. Konkrétabbat már nem magyarázok el, a probléma nagyon nagy. Mindazonáltal az emberek makacsul kitartanak a tévedésben, és nem ismerik fel, ők csak abban hisznek, amit most látnak. Az embereknek van még egy nagyon komoly, merev és rossz szokásuk. Nem értelemmel szemlélik a dolgokat, hanem szívesen szemlélik a dolgokat érzelmekkel. Azt, amit az ősi időkből adtak át, nem tudják feladni és elengedni, mert nem tudják elengedni az érzelmeiket és az értelmükkel kielemezni, hogy tulajdonképpen az helyes vagy helytelen.

Tanítvány: *Mire kell figyelniünk, amikor a fehéreknek terjesztjük a Fát?*

Mester: A fehéreknek más gondolkodásmódjuk van, mint nekünk, sárga fajoknak, figyelembe kell venni a sajátosságaikat. Nem kell úgy csinálnod, hogy a nagyon bonyolult kínai gondolkodásmód és nyelv akadályozza. Ha ezt látja, azt gondolja: „Ez túl nehéz”, akkor talán nem lesz jó hatása. Ezért én amellettt vagyok, hogy mi, ha hagyjuk, hogy a fehérek megkapják a *Fát*, először a „Kínai *Fá lun Gong* (átdolgozott változat)” című könyvet adjuk oda nekik olvasni. Miután jól megtanulták, elolvashatják a „*Zhuán Fá lun*”-t, így viszonylag egyszerű számukra, hogy tanulják. Ha azonnal a „*Zhuán Fá lun*”-t olvassák, a legtöbbjüknél természetesen úgy lesz, hogy nem tudják megérteni, és leteszik a kezükből. Természetesen szintén léteznek némelyek, akik különösen jók. Amint első alkalommal olvassák a könyvet, már fel tudják fogni. Van még egy dolog. Amikor első alkalommal kerül érintkezésbe a könyvvel, és olvassa, feltétlenül meg kell találnunk annak az útját és módját, hogy egyszerre átolvassa a könyvet. Ha félúton felhagy vele, nagyon nehéz lesz újra időt találnia, hogy tovább olvassa. Ha azt mondod neki, hogy tanulnia és olvasnia kellene, garantáltan azt fogja mondani, hogy nincs rá ideje. Mindig így van. A valóságban a gondolati karma akadályozza őt, hogy tovább olvassa, a gondolati karmája fél. Miután elolvasta a könyvet, el lehet távolítani a gondolati karmáját.

Tanítvány: *Mi bemutattuk a Dáfát az amerikai rádióadóknak, televízióállomásoknak és újságoknak, azonban nem kaptunk visszajelzést. Továbbra is kellene igyekeznünk?*

Mester: Itt szeretnék még egy alapelvet elmagyarázni nektek. Talán már ismeritek azt a cselekvési módot, amit mindig is használtam. Azt mondtam, hogy mi semmi esetre sem végzünk bármilyen vallási formákat, én a hétköznapi emberek névlistáját sem használom, hogy feljegyezzem a neveiteket, mint Molnár vagy Mayer. Nekünk nincs semmi látszólagos dolgunk, egy irodánk se, és semmi formális dolgunk sem. Minden, aminek formája van, ahhoz vezethet, hogy az embereknél függőség keletkezzen, és az nem művelés. Nem csak a pénz, vagyon, hírnév és személyes előnyök elengedéséről van szó. Ezért mondom nektek, hogy a mi *Fánkat* az emberi társadalomban terjesztik, ez a *Fá* egyszerűen túl nagy, ha tehát egy ilyen nagy *Fát* terjesztenek, ennek megfelelően a

követelmények is a legmagasabbak vele szemben. Ti nem tudjátok, miért jártam én egy ilyen forma nélküli utat, pontosan azért, mert ez a mi *Fánk* olyan nagy. Nekünk a „forma nélküli nagy Utat” kell járnunk, csupán így méltó ez valóban ennek a *Fának* a terjesztési formájára a világban. Korábban sok ember jött azért, hogy terjessze a *Fát*; mindegy, hogy ez a Buddha, a nyugati istenségek, Jézus Krisztus vagy akár Jehova volt, ők mind összegyűjtötték az embereket, és attól tartottak, hogy nem tanulnák jól és leesnének, ezért összegyűjtötték őket, hogy műveljék magukat. Sákjamuni kopaszra nyíratta minden tanítványának a fejét, és kasáját vetetett fel velük; Jézus tanítványai kolostorokba vonultak. Én mondom nektek, az ok abban rejlik, hogy az őáltaluk terjesztett *Fá* kicsi volt; ha nem állították volna fel velük szemben ezeket a követelményeket, nem tudták volna megváltani őket. Nekünk azonban ma egy ilyen óriási *Fánk* van, és természetesen mi merjük nyitva hagyni azt, mindennél szabad vagy, mi csak az emberszívet nézzük meg. Azt mondom, hogy kinyitottam egy nagy kaput. A valóságban ti nem tudjátok azt, hol van hát még egy kapu? Minden nyitva van, mi csak az emberszívet nézzük meg!

Feltéve, hogy ti különböző dimenziókból és világokból jöttetek, azért hogy megkapjátok a *Fát*, az emberi gondolataitok ezen az oldalon nem tudják ezt; ha tehát vissza akartok térni a világotokba, gondoljátok át egyszer, vissza tudtok térni a korábbi módszerekkel és a korábbi vallásokkal? Semmi esetre sem tudsz visszatérni. A mai *Fánk* azonban minden lényt meg tud váltani, hogy visszatérjen az eredeti helyzetébe, mert ez a kozmikus *Dáfá*. Akkor ennek megfelelően létezik itt egy követelmény, nevezetesen, hogy a *Fá* terjesztésének a világban szintén nagyon őszintén kell történnie. Ezért mondom nektek, hogy mi csináljuk a legőszintébben ezt. Felkérjük az embereket, hogy engedjék el a dicsőséget, gazdagságot és érzelmeiket. Mi saját magunk – itt velem kezdve – engedjük el mindezeket. Nem csak ez, mi azt is mondjuk nektek, hogy a hétköznapi emberek társadalmában terjesszék, nektek még a hétköznapi emberek társadalma formájának is meg kell felelnetek, és nem szabad szabotálnotok azt.

Ezenkívül a *Fá* terjesztésénél mi nem csináltunk szinte semmi reklámot, semmiféle propagandát a tévében vagy az újságokban, hogy dicsőítsük magunkat. Ilyesmi nem létezik. A *Fá* korábbi magyarázata közben megjelentetett összes hirdetésben semmi mást nem olvastam, csak azt az üzenetet: *Li Hongzhi* jön. Azonban nagyon kevés tanuló is volt, aki ismertette a *Dáfát*, de mindez személyes magatartás volt, ők személyesen tettek valami jót a *Fá* számára. Tehát ha a mi *Dáfánk* saját kezdeményezéséből bármilyen propagandaeszközt használ, hogy saját magát reklámozza, ez azt jelenti, hogy saját magát beszennyezi, ezért mi nem jártunk egy ilyen utat. Ha valaki tanuló és ugyanakkor újságíró egy sajtóügynökségnél vagy egy szerkesztő, és ha ő ismertetni szeretné a *Fát*, ez egy személyes magatartás. A mi *Fánk* nem szólította fel arra, hogy ilyesmit tegyen. Ez egy személyes magatartás, ő ezt szeretné csinálni, akkor ez az ő saját kívánsága; ő saját maga akar valami jót tenni, és ennek semmi köze a mi egész *Fánkhoz*.

Miért létezik olyan sok ember, aki tanulja? Tudjátok, hogy a mi *Fánk* jó. Mert hiszen ez a kozmikus *Fá*, ugyan ki mondhatná, hogy nem jó? Bármilyen rossz is legyen egy ember, a szívében ő csodálja, és csak a szájával van ellene. Miért van a szájával ellene? Tudja, hogy őt valóban ki kellene selejtezni, ha mindenki ilyen jó lesz. Ami azt illeti, hogy hogyan cselekedjete a *Fá* terjesztésénél, az a ti személyes magatartásotok. A *Dáfának* önmagában nincs formája, mi valóban egy forma nélküli nagy Utat jártunk.

Amikor hazamentek, legyetek mindannyian a társadalom teljesen normális elemei. Mi csak a szíveteket nézzük meg itt, egyetlenegy parancsolat sem létezik, semmiféle külsőleges előírás nem létezik parancsok formájában. Korábban valóban senki sem merte ezt az utat járni. Mindegy, hogy ez vagy az a vallás, ha ők azt mondták volna: „Menjete mindannyian haza, és nem szükséges egy vallási formát sem betartanotok és ilyen tevékeny dolgokat tennetek, műveljéte magatokat otthon”, akkor ez a vallás feloszlott volna, semmi esetre sem merték ezt csinálni. Mert a *Fá* nem volt olyan nagy. De mi itt merjük, ti továbbra is végezhetéte a munkátokat, nem fog megváltozni az életetek. Mindazonáltal a *Fá* a szívetekben van, ti műveléte magatokat, és valóban megemelkedte. Korábban azt mondtam, hogy a buddhák és istenségek nem a hétköznapi emberek vallásait nézik meg, és hogy nem is ismerik el a vallásokat, ők csak az emberszívet ismerik el. Miért nem törődte a buddhák azzal, amikor a vallásokat szétrombolták? Miért nem törődött Krisztus azzal, amikor azokat a templomokat lerombolták? Ilyesmiket az emberek csináltak, az emberek valami jót akarnak tenni és másokat rávenni arra, hogy higgyenek Krisztusban, higgyenek Buddhában, templomokat építenek, és ez az

emberek formalitása. Az istenségek és buddhák csak az emberszívet nézik meg, ezért semmiféle formalitásokat sem csinálunk.

Korábban már azt is megmondtam, hogy természetesen még kevésbé szabad belekeverednünk a politikába, nekünk semmi esetre sem szabad belekeverednünk a politikába. Hogyan fejlődik az emberi társadalom, hogy ez az ország jó vagy az az ország rossz, és milyenek az emberek közötti viszonyok, ezt a társadalom fejlődése határozza meg, és a hétköznapi emberek ezt nem tudják emberkéz által feltartóztatni. Az emberek csak azon törhetik a fejüket, hogy saját magukért harcoljanak és elmélyüljenek benne, vagy ők így vagy úgy akarják csinálni. Ha azonban az égi jelenségek nem jutottak el odáig, a hétköznapi emberek közül senki sem tudja ezt megváltoztatni. Az emberiség egy olyan úton fejlődik, amelyet számára állapítottak meg. Hogyan fejlődik, és hogyan megy ez vele tovább – ennél egy hibás lépés sem lesz. Ezért egy művelő túlmegy a hétköznapi embereken. Miért kellene törődnie az emberi dolgokkal? Némelyik politikus abban a vallásban olyasmiről folytat politikát, mint függetlenség, felségterületek, vagy ráadásul társadalmi rangok, a még rosszabbak gyilkosságokat és terrorcselekményeket követnek el, ezek gonosztettek. Én azt mondom, hogy ő nem művelő. A művelők nem avatkoznak bele a hétköznapi emberek politikájába. Ő csak politikus lehet. Amit a buddhák és istenségek akarnak, azok a mennyországok világai, minek kellene harcolniuk az emberi világokért? Te mit gondolsz, ő művelő? Megfelel a mércéknek? Az emberek ráadásul még istenségként tisztelik ezeket, a valóságban némelyek közülük még csak nem is jó emberek, és a pokolba fognak kerülni.

Tanítvány: *Az emberi társadalom évek ezrei óta fennálló anyagi környezete is az egyik arra szolgáló tényező, hogy gondolati karma keletkezzen?*

Mester: Igen, természetesen. E nélkül az anyagi környezet nélkül nem hozhatnál létre karmát. Az emberiség mai környezete nélkül sem jót, sem rosszat nem tehetsz. E nélkül a környezet nélkül nem lehetsz ember, ez biztos. Mindazonáltal az emberi társadalomnak megvannak a különleges jellemző vonásai, ezért léteznie kell.

Tanítvány: *Az amerikai társadalom démontermészete a fő akadály az amerikaiak számára, hogy megkapják a Fát?*

Mester: Ezt nem lehet így mondani. Amikor vidéken és néhány kisvárosban jártam az USA-ban, sok jószívű embert, jószívű fehéret láttam. A világ összes nagyvárosában ez viszonylag kaotikus, halak és sárkányok keverednek egymással, jó és rossz nem különül el egymástól. Normális módon ott létezik különösen jó és különösen rossz is, mert a kölcsönös hatás és ellenhatás alapelvéről van szó. Ezért nem szabad mindent egy kalap alá venni. Mindazonáltal az USA-nak ugyancsak megvannak a sajátosságai, az USA nagyon sokkal járult hozzá, hogy megteremtse az egész világon a modernség elidegenedett embereinek a gondolatait, sokféle szempont vonatkozásában, például a művészetben, kultúrában és a nézeteknél, tehát minden területen. A modernségnek ezek a dolgai egyfajta elidegenedett kultúra, nem emberi kultúra, ez biztos. Az ötvenes évek előtti amerikai kultúra nézetem szerint emberi kultúra volt. Az emberek is viszonylag jószívűek voltak. A fehér férfiak ügyeltek a finom fellépésre egy úriember alakjában, és nagyon civilizáltak voltak; a nők is úgy viselkedtek, mint a nők. Ezt nagyon jónak találom. Ma úgy tűnik, mintha a férfiaknak és a nőknek ugyanolyan jellemük lenne. Természetesen ezzel itt nem arra gondolok, hogy az USA nem jó.

Éppen most mondtam, hogy csak az emberiség változásairól beszélek. A mai keleti emberek is meglehetősen szörnyűek, azok a rossz gondolataik vannak, és kölcsönösen megsebzik magukat egymás között. Senki sem tudja és jön rá; ha két ember látja egymást, és még egy szót sem váltottak egymással, már el is kezdték kölcsönösen megsebezni egymást. Mivel a kultúra és a történelem túlságosan is hosszú, lehet, hogy életről életre mindegyik haragudott a másikra. Vagyis ez a hála és harag már nagyon hosszú ideje ott van; amikor találkoznak, talán mindannyian bosszút akarnak állni, ezért kölcsönösen megsebzik és kínozzák egymást. Hiszen ti mondtátok, hogy az USA-ban élő kínaiak nem tartanak össze. Mindegyik közületek csak a felszínt látja, a valóságban én látom az igazi okot. Azt pontosan ez okozza.

Tanítvány: *Valakit zavarja a démon-természete, valami vadul száguldozik a teste körül vagy a testében. A környezetében levő embereknek ezáltal szintén fekete, sárga, zöld vagy sápadt lesz az arcuk, úgy néznek ki, mint a démonok...*

Mester: Én mondom nektek, némelyik azt mondja, hogy ő *Dáfát* művel; te azt mondod, hogy *Dáfá*-tanítvány vagy; de nekem meg kell néznom, hogy igazi *Dáfá*-tanítvány vagy-e, és nem csak úgy mondod. Az én tanítványaimnak valóban művelniük kell magukat, és az okokat a saját szívükben keresniük, hogy léteznek-e problémák a szívben, amikor rosszak a körülmények. Némelyek elolvasták egyszer a könyvet, és már azt mondják: „Én már azon vagyok, hogy *Dáfát* műveljek, és ebbe vagy abba ütköztem.” Az eszed csak a hétköznapi emberek dolgain jár, és ha problémáid vannak, azonnal harcolni fogsz másokkal; ha konfliktusokba ütközöl, másoknál keresgélisz az okok után, és nem saját magadnál. Te azt mondod, hogy az én tanítványom volnál, de én ezt nem ismerem el. Természetesen ez két különböző dolog. Természetesen ezzel nem erre a cédulára és nem erre az emberre gondolk.

Pontosan azt gondolom, ha ti a saját szívetekben tudtok kutatni a problémák után, minden probléma megoldható. Látod, hogy némelyik korábban sok zűrzavart tanult, a teste körül hatalmas káosz keletkezett, az információk nagyon zavarosak, és gyakran lát ijesztő jelenségeket, vagy nagyon félelmetes reakciók jelennek meg a testén. Emiatt jött, hogy tanulja a mi *Dáfánkat*. Ő tudja, hogy a mi *Dáfánk* erőteljes. De én mondom nektek, ez azt jelenti: tette készen és törekvéssel jött, hogy megkapja a *Fát*. Ezért ez nem megy, és nem kaphat semmit. Mindazonáltal nekünk semmi ellenvetésünk sincs ez ellen. Neked azért van ez a gondolatod, mert kezdetben még nem ismered a *Fát*. De mihelyt megtanultad a *Fát*, és elengeded ezt a szívet, mindezek a jelenségek megoldhatók. Úgy gondolom, hogy világosan elmagyaráztam nektek ezt az alapelvet. Ezt a kérdést a „*Zhuán Fálun*”-ban is nagyon pontosan elmagyaráztam. Feltétlenül olvassátok többet a könyvet és tanuljátok a *Fát*. Az olvasás által minden problémádat meg lehet oldani.

Tanítvány: *Én mindig azon a véleményen voltam, hogy jószívű vagyok. De akkor hogyan nem tudom kiművelni azt az együttérzést, amiről a Mester beszél?*

Mester: Ezt a kérdést nagyon jól tetted fel. Valójában az a cédula, amit írtál, már önmagában véve ragaszkodás. De ezzel nem arra gondolok, hogy a cédulák írása ragaszkodás lenne. Te az együttérzésedhez ragaszkodsz. Az nincs úgy, hogy már jön is, ha bírni akarod. A szinted emelkedése közben az a rész, ahol az érzéseidet eltávolították, nem marad üresen, együttérzés helyettesíti őket. Lassan és fokozatosan gyarapodik. De az itt jelenlevők, a tanítványaim közül itt sokan tényleg nagyon magasra művelték magukat, miért nincs nekik olyan nagy együttérzésük? A valóságban az istenség együttérzése és az az együttérzés, ahogyan ti elképzelitek azt a mostani emberi gondolatokkal, teljes egészében két különböző dolog, korábban ezt már többször elmagyaráztam nektek. Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számodra, hogy a hétköznapi emberek társadalmában élhess, nem szabad odajuttatniuk téged, hogy a felszínen túl szokatlanul viselkedj. Ha valóban olyan nagy együttérzést mutatnál, valóban nem tudnál a hétköznapi emberek között élni. Ezért az együttérzésed, valamint minden, amit kiműveltél, nagyon gyorsan fejlődik ki az életed legmikroszkopikusabb részében, mindez el van választva a felszíntől.

Az ember élete úgy alakul ki, hogy a mikroszkopikus részecskék a felszínen levő legnagyobb részecskékké, tehát molekulákká állnak össze; a molekulák állítják össze a sejteket. A folyamatos művelésed közben a testedben levő minden molekula – csak így tudom leírni azt, mert az emberi nyelv korlátolt –, valamint az életed minden mikroszkopikus részecskéje erősen megváltozik, és a *Fá* mércéihez idomul. Miután egy részt készre műveltél, ez azt jelenti, hogy az átmegy a túloldalra; miután egy részt készre műveltél, átmegy a túloldalra. Az együttérzés is átment már. Ez olyan, mint egy raktár, amelyik mindent elraktároz számodra. Mindent elraktároz, amit kiműveltél. Másképpen mondva, ha a tested felszíne túl gyorsan változna, akkor nem tudnád többé művelni magad. Te sírnál, mindegy, hogy mit látsz. Ha csak egy picit valamit is tennél, az azt jelentené, hogy a készre művelt részed is veled csinálja, és hogy az istenség teszi az emberi dolgokat. Ha valami rosszat teszel, ez azt is jelentené, hogy az istenség teszi ezt, ezért leesnél. Annak érdekében, hogy ne ess le, és egyidejűleg művelhesd magad a hétköznapi emberek között, mi azonnal leválasztjuk azt a részt, amelyet készre műveltél, elválasztjuk a nem készre művelt részedtől, vagyis a durva részecskéktől. Örökre lótszülésben marad, mint egy istenség, és nem mozdul. A nem készre művelt részed azonban örökké úgy él a hétköznapi emberek között, mint az emberek. Ha folyamatosan kifelé műveled magad, vagyis ha folyamatosan tökéletesíted magad, amíg az összes legfelszínesebb molekula tökéletessé válik, hasonul és készre művelt lesz, akkor ez a beteljesülés utolsó lépése. Mi egy ilyen utat járunk.

Némely tanulók azt mondják: „Tanár, miért nincs az az érzésem, hogy nagyon megemelkedtem, ámbár olyan szorgalmasan művelem magam? Mi a baj, hogy néha még rossz gondolatok és érzületek is felbukkannak a fejemben?” Azt mondom nektek, ne aggódjatok. Ha a felszínen levő minden emberi dolgot eltávolítanának, akkor valóban nem tudnád többé művelni magad. Ha nem lennének emberi gondolataid, minden olyan gondolatot tudnál észlelni, amely felmerül az embereknél. A modern emberek mindegyik szava, mindegyik tette, valamint mindegyik gondolata önző, ráadásul léteznek olyan rossz gondolatok, amelyek nagyon mélyen gyökereznek, mindezt nem tudnád elviselni. Hogyan tudnál élni közöttük? Hogyan tudnál eljárni velük? Ezért ezt nem lehet így csinálni. A felszínen – ha például száz részt műveltél készre a testedben, a felszínen csak egy részt lehet eltávolítani, ezért mindig az az érzésed, hogy a felszínen nem tettél gyors előrelépéseket. Ez normális. A szavaim nyomán nem kellene így gondolkodnotok: „Ó, így van hát tulajdonképpen, akkor nem félek többé; azt csinálom hát, amit csinálni akarok.” Amit elmagyaráztam, az egy *Fá*-alapelv. Ha nem állítasz fel magaddal szemben szigorú követelményeket, és nem igazodsz a mércékhez, akkor az nem számít művelésnek. Ez az összefüggés.

Tanítvány: *Én azonnal felfedem a valódi arcomat, mihelyt nem figyelek oda.*

Mester: Ne beszélj túl rosszat magadról, valójában te művelő vagy. Láthatod a hiányosságaidat, és következésképpen már túlszárnyalod az akkori érzületeidet és a korábbi önmagadat. A hétköznapi emberek nem láthatják a saját hiányosságaikat, és azt hiszik, hogy mindenük nagyon jó, hasonlóan egy illatozó virághoz, nem igaz? Te művelheted magad, utána tudsz nézni a dolgoknak saját magadnál, és láthatod a saját hiányosságaidat, akkor nem vagy már művelő?

Tanítvány: *Én két nagy hibát követtem el, azután nagyon megbántam. Azt szeretném kérdezni, hogy a melléktudatom vagy az információim fejtettek ki hatást ennél?*

Mester: Ha a hétköznapi emberek között csináltál valamit, valami rosszat tettél, nem mondhatod, hogy azt nem te csináltad. Azt sem szabad szétválasztanod, hogy a fő- vagy melléktudatod tette, mivel ti egy egészet képeztek. Azt sem mondhatod, hogy mindezt a gondolati karmád tette, mert ezt az is okozta, hogy a főtudatod nem volt állhatatos. Mielőtt eltávolítod a gondolati karmát, zavarni fog téged. Mielőtt a karma még nincs eltávolítva, úgy tartják, hogy a felszínen minden cselekedetet te tettél. Ha erősen el tudod nyomni, világosan megkülönböztetni, és nagyon erős főtudattal tudsz rendelkezni, akkor az egy másik dolog. Ezért, ha nem nyomod el, akkor azt, amit csinálsz, csak a saját cselekedetedként lehet megnevezni. A művelésnél pontosan ilyen rossz dolgokat kell eltávolítani és egyidejűleg a főtudatot megerősíteni. Az lenne a legjobb, hogy a művelésnél ne gondolj a korábbi dolgokra. Mindegy, hogy milyen rossz volt, hiszen már elmúlt. Később csináld jobban, hogy elkerüld a ragaszkodást.

Tanítvány: *Néhány Fá-konferencián az USA-ban videofelvételeket készítettünk, és nem küldtük el a külföldi rokonainknak. Ezzel ellentmondásba kerülünk a Tanár véleményével?*

Mester: Én mondom nektek, ennek a mi *Dáfánknak* a művelési módszere a legjobb és legtisztább út. Azért, hogy biztosítsam, hogy valóban eljuthassatok a beteljesüléshez, és azért, hogy valóban viseljem értetek a felelősséget, nekem minden dolgot el kell távolítanom a *Dáfánkból*, ami nem tartozik a mi *Dáfánk* műveléséhez. Még azt is el kell távolítani, amit egy bizonyos helyen és egy bizonyos ország tanítványainak célzottan magyaráztam el, és ami nem megfelelő más területek számára. Olyasmit csak ennek a területnek magyaráztam el, és nem volt általános érvényű, azt is el kell távolítani, a cél abban rejlik, hogy valóban művelhessétek magatokat, anélkül hogy bármi zavarna benneteket. Pont ez a cél.

Némelyek azt kérdezik, hogy előnyös-e, és segítheti-e a tanulók megemelkedését, ha a mostani szakaszban magukkal viszik és lejátszák egyszer a tanulóknak azt, amit a Tanár ma elmagyarázott? Ha felvettétek, hát felvettétek. De ne terjesszétek valamilyen örömmérettel vagy euforikus szívvel a társadalomban. Ha úgy gondolsz, hogy te a gyakorlólhelyen vagy az országod tanulóinak játszánád le, annak is rendben kell lennie. De hogyan tarts be ennél egy helyes mértéket, én úgy vélem, hogy a tanítványomként nem szükséges pontosan megmondanom neked. Ha mindenki megnézte, vagy kinyomtatták a *Fá* magyarázatáról szóló könyvet, le kell törölni. Ha valaki mások számára meggondolatlanul lemásolja, lejátszsa és terjeszti, vagy ebből meggondolatlanul nagy mennyiséget állítat elő kiadóknál vagy gyárakban, úgy valami rendkívül rosszat tett. Azt mondom, hogy akkor nem felel meg egy *Dáfá*-tanítvány mércéinek.

Tanítvány: *Korábban nem haladtam folyamatosan előre a művelésnél. Néhányszor ugyancsak nem mentem át az erotika vizsgáján. Ha most megjavulok, akkor akar Ön még engem?*

Mester: Én mondom nektek, nem kellene úgy éreznetek, hogy többé nem tudjátok művelni magatokat, ha egyszer vagy kétszer nem mentetek át a vizsgákon. A valóságban a művelésnél ez pontosan így van, némelyek jól művelték magukat, és átmentek a vizsgán, miközben némelyeknél egy picit még hiányzik, és nem mentek át jól a vizsgán, vagy ráadásul egyáltalán nem mentek át. Más területeken azonban át tudnak menni a vizsgákon. Ezen a módon acélozódni és a vizsgákon néha jól vagy kevésbé jól átmenni, ez pontosan művelés. Ha mindenki minden vizsgán át tudna menni, akkor nem lenne szükséges többé művelned magad, és helyben buddha lehetnél. Nem ez az alapelv? De arra figyelned kell, ha folyamatosan nem tudsz átmenni a vizsgákon. Ha ez állandóan így megy tovább, számíthat az még művelésnek?

Tanítvány: *Én qigong-kezeléssel foglalkoztam, mielőtt a „Zhuán Fálun”-t tanultam. Miután Fálun Gongot tanultam, már felhagytam ezzel a foglalkozással. Szabad most a kínai orvoslást és akupunktúrát megtanulnom és hivatásként gyakorolnom?*

Mester: Egyáltalán nem probléma. A kínai orvoslás az emberi társadalom egyfajta orvosi kezelése és valami emberi dolog, nem áll ellentmondásban a műveléssel. Ami a qigong-kezelést illeti, úgy azt mondom, azt semmiképpen se csináld. Úgy gondolom, az nem lenne probléma, ha meg tudod tanulni a kínai orvoslást és akupunktúrát. Megtanulhatod és gyakorolhatod.

Tanítvány: *Nálunk nagyon kevés tanuló létezik, és szétszórtan élnek. Nem létezik olyan nagy környezet a Fá tanulására, mint Kínában. Hogyan teremthetjük meg jobban ezt a környezetet?*

Mester: Tudjátok, amikor akkoriban Pekingben terjesztettem a Fát, az első tanfolyamon csak valamivel több mint 200 résztvevő volt, ma azonban százmillió létezik. Nektek mind az a feladatotok, hogy megosszátok másokkal a Fát. Akkor a jövőben nem lesz majd több tanuló? A környezetet ti saját magatok teremtitek meg. Tényleg nagyon jó, ha sok ember gyakorol együtt. Egyfelől tapasztalatokat lehet cserélni és kölcsönösen támogatni egymást. Ha együtt beszélnek a művelés dolgairól, meg lehet erősíteni a bizalmat a művelésben. Ugyanakkor a közös gyakorlásnál nagyon erős a mező energiája, ez valóban jól jön az emberek művelésének. Ez biztos. Ha egyedül műveli magát az ember, és nagyon elfoglalt, könnyen el fogja felejtani, vagy néha kicsit korábban, néha kicsit későbbén végzi a gyakorlatokat, mindenképpen egy kicsit hanyag lesz, ez biztos.

Tanítvány: *Miért rendelkeznek azok a más dimenziókban levő emberek, akiket láttam, mindannyian a nyugati emberek alakjával, ráadásul szárnyas angyalok is léteznek közöttük, azonban keleti emberek nem?*

Mester: Ha láttad, hát láttad. Ha egy világos utalást adnék neked, úgy attól tartok, hogy azáltal egy másik ragaszkodást és félreértést nyernél. Bár ma úgy tűnik, hogy a tanulóink között te kínai, svéd vagy más fajú fehér lennél, de talán egy másik fajhoz tartozol. A világegyetem túlságosan gigantikus. Talán a nyugati istenségek világába fogsz menni, miután sikeresen művelted magad. Talán így lesz. Ezt nem mondtam határozottan. Neked azonban nem kellene hagynod egyetlenegy ragaszkodást sem létrejönni, egyetlenegy örömmérzettel vagy félreértésekkel sem kellene rendelkezned, úgy, hogy mostantól fogva ne gyakorold többé a buddhista rendszer dolgait. Ha te nem gyakorlod azoknak a dolgoknak a sorát, amiket ma megtanítottam neked, akkor nem mehetsz arra a helyre. Ha azt mondom: „A Tanár a buddhista rendszer dolgait terjeszti, és így holnap én a katolikus templomba megyek és imádkozom”, akkor nem mehetsz vissza többé. Azt mondtam, hogy én a buddhista rendszer álláspontján vagyok, és hogy az, amit terjesztek, a világegyetem Fája. Melyik iskolát nem tartalmazza a kozmikus Fá területe? Ilyen az alapelv. Én egyre világosabban magyaráztam el a Fát, és ez talán nem olyan előnyös a művelésükre. Mindezt saját magatoknak kellett volna művelnetek és felismernetek.

Tanítvány: *Azt javasoltam az egyik rokonomnak, hogy ne gyakorolja többé az X-qigongot. Egyik éjjel álmomban nem uralkodtam jól magamon, és ő valamit a fejtetőmbe öntött, és sok rossz dolog jutott be. Miután felébredtem, erős fejfájásom volt. Azóta gyakran van fejfájásom. Mit kellene csinálnom?*

Mester: Te nem uralkodtál jól magadon, vagyis nem voltál ellene, amikor a fejtetődbe akart önteni valamit. Az, hogy nem voltál ellene, pontosan azt jelenti, hogy elfogadtad. Egy gondolat hibája

folytán egyetértettél azzal, hogy a fejtetődbe öntsön valamit. Jegyezd meg magadnak ezt a leckét, és következő alkalommal uralkodj jobban magadon. Nem tesz semmit, ez alkalommal egy vizsga volt. Az az érzés, hogy fejfájásod van, illúzió, ezzel kell megtanítani arra, hogy emeld meg a megvilágosodási képességedet. Az álombeli vizsgák nem művelés, arra valók, hogy egy ilyen állapotban vizsgáztassanak le téged, hogy szilárdan művelted-e magad, vagy sem. Így van ez. Ha álmodban is nagyon jól tudsz uralkodni magadon, ez azt jelenti, hogy ennél a lépésnél, ennél a kérdésnél egészen szilárdan művelted magad. Mindazonáltal ez a te mostani helyzetetdre vonatkozik. Sok álom nem feltétlenül álom. Ha a démonok valóban jönnek, az már nem így lesz.

Tanítvány: *Tanár, Ön azt mondta, hogy ez a mi világunk piszkos. Ön még azt is mondta, hogy a benne levő dolgok nagyon értékesek a túloldal számára². Hogyan lehet ezt megmagyarázni?*

Mester: Ha te ennek a világnak a dolgait változatlanul magaddal viszed azokba a világokba, senki sem fogja akarni őket, mindenki a legpiszkosabbnak tartja őket, még piszkosabbnak, mint az ürüléket. Valóban így van. De ha az ebben a világban levő anyagok megélték egy átváltozási folyamatot, és megemelkedtek addig a szintig, akkor nagyon értékesek. Ilyen az összefüggés. Vagyis némely anyagok innen származnak, és az itteni anyagok megint csak felülről estek le. Pontosan ez az összefüggés. A mennyei titkokat teljesen elárultam.

Tanítvány: *Ha valaki az ösgyermek születéséig művelte magát, ezt láthatja az égi szemmel. Mi a mérce a középfokba való belépéshez?*

Mester: Némely korábbi művelési módszereknél a világon az ember láthatta azt. Például korábban a taoista rendszerben, amikor az ösgyermek olyan nagy lett, mint egy hét- vagy nyolcéves gyermek, az összellelem bement és uralkodott rajta; az ösgyermek kiugrott a testből, és ezt hívták „az ösgyermek születésének”. Nem tudta többé visszatartani magát, és nagyon izgatott volt, mert hiszen egy buddha-test volt, és ki akart jönni, hogy mozogjon és játsszon. Ha azt látod, hogy egy ösgyermek van a testedben, és nem jön ki, akkor azt nem hívják „az ösgyermek születésének”. Nálunk azonban nem szabad kijönnie, legalábbis a mostani szakaszban nem. Éppen most mondtam, hogy a dimenzióknak csak ezt a rétegét nem fejezték be, és itt nagyon piszkos és nagyon veszélyes. Amikor magas szinteken takarítottak, ráadásul sokan bemenekültek ide, még nagyon magas szintekről való rossz dolgok is léteznek. Te látod, hogy némelyek, akik az utcán járnak, emberek, de a valóságban nem emberek. Ha láthatnál, látnád, hogy ezen a világon még sok földönkívüli is létezik. De ők pontosan úgy néznek ki, mint az emberek, nem lehet felismerni őket. Mindezt el kell intézni.

Mi a mérce a középfokba való belépéshez? Tudhatod te, hogy milyen magasra művelheted magad? Hol van a te középfokod? Hogy biztosítsuk a művelésedet, most ezen a módon hagyunk téged művelődni, ezért nem tudhatod, és nem is engedhető meg, hogy tudjad. Mihelyt tudnád, az ragaszkodást, örömezzet idézne elő nálad; te nem tudod, mit csinálnál. Korábban némely embereket tönkretett ez a fajta művelés. Egy nap hirtelen látta, hogy a Buddha alakjával bír, akkor kiment, és *qigong*-mester lett. „Buddha vagyok”, aztán ilyesmit tett, és senkit sem tisztelt többé, még a Tanárt sem. Azt mondod, hogy a szíved mozdulatlan fog maradni, de ezt csak a mostani állapotban mondod. Mihelyt elhagyod ezt a környezetet, és látsz valamit, mozdulatlan tud maradni a szíved? Ezért némelyeknek nem engedik meg, hogy lássák, és ezzel biztosítják, hogy gyorsabban megemelkedhessenek. Sokaknak azonban megengedik, hogy lássák, minden egyes valaki helyzete más. Nekünk is nagyon sok tanítványunk van még, aki a beteljesülés szélén található. A valóságban ők már eljutottak a beteljesülésig, csak mi nem hagyjuk őket eljutni ahhoz. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy sokat tudnak; némelyek beszélnek velem, látnak engem, és kommunikálni akarnak velem. Korábban egyáltalán nem létezett ilyesmi, mindez nem volt lehetséges. Ez azt mutatja, hogy a tanulóink közül némelyek nagyon gyorsan művelték magukat.

Tanítvány: *Amikor látom, hogy némely tanítványok mindig felsőbbrendűnek érzik magukat másoknál, a szívemben csak távol akarom tartani magam tőlük. Ez normális, vagy azt jelenti, hogy én nem műveltem jól magam?*

Mester: Ezt csak normális jelenségként lehet megnevezni, némelyeknek éppen ez a ragaszkodásuk van. A tanulóink közül egyesek úgy találják, hogy nem bírják elviselni azt a ragaszkodást, amit némelyek a gondolataikkal mutatnak. Mindenekelőtt az új tanulóknál mutatkoznak meg gyakrabban ilyen gondolatok. De ez megint csak nem jelenti azt, hogy ezek a tanulók nem művelték jól magukat. Az ok abban rejlik, hogy az a ragaszkodás, amelyet még nem

távolítottak el, megmutatkozott. A művelés pontosan ilyen. Nem mondhatja az ember, hogy a többiek nem jók, ha látja a rossz érzületeiket; azt sem mondhatja, hogy egy ember ki tudja, milyen magasra művelte magát, ha látja, hogy egy dolgot jól csinált. Minden oldal szempontjából kellene megítélni egy embert.

Tanítvány: *A Tanár azt mondta „A Fá magyarázata³” című jingwenben: „Ti mesterségesen tápláltátok a gonosz démonokat”. Miféle dolgok a „gonosz démonok”?*

Mester: Miféle dolgok most a démonok? Ők pontosan démonok. Ebben a világegyetemben már eredetileg léteztek démonok. Ha rájuk utalsz, akkor persze ők azok. Főleg arra vonatkozik, hogy a démon-természet dolgai a *xinxing*nél vagy a gondolatokban tükröződnek vissza, ezzel tehát arra gondolnak, hogy az embereknek még démontermészetük van. A tanulóink is fejthetnek ki néha kölcsönösen démoni hatást, az is lehet, hogy valaki a démonok hatását fejt ki másokra, de nem lehet azt mondani, hogy ő démon. Csak azt lehet mondani, hogy ő egy ilyen hatást fejtett ki. Talán ez az ember igazán jó, és még mindig műveli magát. Ő csak ezt az egy dolgot nem csinálta jól, és démoni hatást fejtett ki a többiekre. Szintén léteznek némelyek, akiknél a gondolati karma viszonylag erős. Az a démon, akire „A Fá magyarázata” című *jingwen*ben gondoltam, egy olyan, aki szabotálja a Fát és a művelésedet. Az nincs úgy, hogy nem tudlak megvédeni ettől a fajta démontól. Én mondom neked, mindennek, ami a művelés során előfordul, valami köze van hozzád, ezért kell művelned magad.

Tanítvány: *Hogyan kellene helyreállítania a Fát annak az oldalnak, amelyik már megkapta a Fát?*

Mester: Tehát, te „A Fá magyarázata” című *jingwen*ről kérdezel, itt nem magyarázom el neked részletesen. Mindegy, hogyan érted meg „A Fá magyarázata” című *jingwen*t, nem fogod félreérteni. Csak a megértésed mélysége korlátozott. A valóságban én nem egészen az emberi oldaladnak írtam, hanem annak az oldaladnak, amelyet már készre műveltél, ezért annyit értesz meg, amennyit megértesz.

Tanítvány: *A xinjiangi tanítványok sóvárognak a Mester után.*

Mester: Azt akarjátok, hogy odamenjek. Ismerem a szíveteket, köszönöm nektek. Sok hely tanítványai akarják, hogy odamenjek. A sorsalkalmon múlik.

Tanítvány: *Én nagyon szívesen terjeszteném a Fát, de néha attól tartok, hogy nem tudnám jól csinálni, és ezáltal szabotálnám a Fát, ha nem vigyázok. Hogyan csinálhatom helyesen?*

Mester: Meséld a saját tapasztalataidat a Fá tanulásáról. Ne vedd a Fát a saját szavaidként, és ne magyarázd félreértéssel. Meséld a saját tapasztalataidat. Ha félsz, hogy szabotálod a Fát, mondhatod így: Én ezt vagy azt tapasztaltam meg ebben a Fában, és hogy ez így és így van. Hozzáfűzhetsz még néhány szót is: „Ennek a Fának a belső értelme nagyon nagy, és ezek csak a mostani tapasztalataim az én szintemen.” Ez nem a Fá szabotálása. Vagy mondhatod, ahogyan a Tanár mondta; hagyd a többieket, hogy próbálják meg saját maguk megérteni. Mindez nem a Fá szabotálása. Ha te másoknak az én szavaimat a te szavaidként meséled el, akkor akaratlanul rossz hatást fejtesz ki. Néha tehát mások a saját nézeteiket is bele fogják keverni a Fába: Ez a mondat ezt vagy azt jelenti. Ha ő ezt így értelmezi, akkor az valóban rossz. Akkor ő nem önkényesen értelmezi a Fát? A valóságban a Fának nagyon mélyreható belső értelme van, amit egyáltalán nem tud elmagyarázni. Te csak azt mondhatod: „Én felismertem, hogy egy ilyen belső értelem is létezik a Fában, és létezik még magasabb értelem is.” Mindez nem tesz semmit.

Tanítvány: *Tétlennel kell maradni és nem törődni a hétköznapi emberek lényegtelen ügyeivel. De minden körülmények között másokra is kell gondolni. Hogyan kellene helyesen kezelni az összefüggést?*

Mester: Én elmagyaráztam egy alapelvet a Fában: Mindenkinek a saját szívét kell művelnie, egy jó, illetve még jobb emberré változnia, és még a magas szintek mércéit is elérnie. Keress belül, ha problémák merülnek fel. Ha te ezt vagy azt látod a társadalomban, és aztán törödsz vele, lehet, hogy nem csinálnád jól, és hibás módon törödnél vele, ezért tedd azt olyan keveset, mint lehetséges, és ne törödj vele. Például, miért hagyták el a szerzetesek korábban az otthonukat? Még vattát is dugtak a fülükbe, és egész nap semmit sem hallgattak meg: „Én nem figyelek oda.” Betömték a szájukat, és

féltek beszélni. Észrevették, ha beengedik a rosszat a füleiken keresztül, akkor úgy tűnik, mintha mindenütt karmát hoznának létre.

Tudjátok, mit jelent egy rossz ember? Miért válik egy rossz ember rosszá? Pontosan azért, mert túl sok rossz dolgot töltöttek a fejébe, és túl sok rossz dolgot tanult. Az egész feje tele van rossz dolgokkal; teljesen mindegy, hogy ezt megmutatja vagy sem, ő rossz ember. Honnan jönnek tehát ezek a rossz dolgok? Nem a füleken át jöttek be? „Én semmit sem fogadok el, nem hallgatom meg a rossz dolgokat. Nézek anélkül, hogy látnék. Vannak füleim, de nem figyelek oda.” Mi egy jó ember? Ha a fejed jó dolgokkal van tele, akkor te jó ember vagy. Ha a fejedben csak jó dolgok vannak, az, amit csinálsz, meg fog felelni a mércéknek. Minden tettet az agy irányít, és te természetes módon teszel jót. Ha művelőként mindig szívesen törödsz a hétköznapi emberek dolgaival, és ennél nem láthatod a sorsszerű összefüggést, akkor hibás módon fogsz törödni vele. Ha ez a munkád, és nem törödsz vele, természetesen az nem megy. Ha a hétköznapi emberek társadalmában egy ember megrúg egy másikat, szid valakit, vagy ennek nézeteltérései, valamint konfliktusai vannak azzal, te odamész, és véded az igazságot a jogtalanság ellen: Ilyesmivel nem kellene törödnöd. Miért? Léteznek rendőrök és elöljárók. Ha törödsz ezzel, azt jelenti, hogy beleavatkozol. És ezenkívül te nem fogsz feltétlenül a helyes módon törödni ezzel. Ha ő az utolsó életében egy rúgással tartozott a másíknak, és a másik itt ebben az életben visszaadja neki ezt a rúgást, és ha te ezzel törödsz, ő nem törlesztheti azt. Az emberi alapelvek szempontjából te jó dolgot tettél, de annak az istenségnek a szemében, aki ezt a karma-visszafizetést elrendezte, rossz dolgot tettél, mivel egy művelőt már nem szabad a hétköznapi emberek mércéivel megítélni. Ez az elgondolás. Ne tegyél ilyen szándékos tetteket.

Hogyan kell akkor minden körülmények között másokra gondolni? Azt mondtam, hogy az embernek – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalma állapotának megfelelően kell művelnie magát, neked kapcsolatba kell kerülnöd az emberekkel, akkor létezik a személyes érdekek kérdése. Ha te még mindig olyan önző vagy, és először saját magadra és nem másokra gondolsz, amikor történik valami, akkor azt mondom, hogy ez nem megy, mivel mindenképpen vannak kapcsolataid a társadalomban élő emberekkel. Ha a munkahelyeden nagyon egykedvűen ülsz ott, és semmivel sem törödsz, akkor azt gondolom, hogy a főnöknek el kellene bocsátania téged. Hiszen végül is neked meg kell felelned az emberi társadalom létállapotának. Neked kapcsolatba kell lépned az emberekkel, jószívuén kell kezelned az embereket, és a cselekvésnél először másokra kell gondolnod. A mai társadalomban némely embereknek az üzletkötéseknél csak az a szándékuk, hogy az összes pénzt kihúzzák mások zsebéből, avégett hogy egyszerre dúsgazdagok legyenek. Ebben a tekintetben úgy találom, hogy Európában a fehéreknek nagyon jó beállítottságuk van az üzletkötéseknél. Ők ezt egy foglalkozásnak, egy munkának tartják, teljes szívvvel csinálják, és a legjobbat hozzák ki magukból. Még ha egész nap is csak egy ügyfelük van, nem találják túl kevésnek, úgy vélik, ez az ő munkájuk és az emberi életük egy része, ők csinálnak egy dolgot, és az már elég, ha ezáltal megszolgálják a létfenntartásukat, és lehet egy kevés megtakarításuk. Ez az emberi állapot. A mai emberek gondolatai, hogy egy éjszaka folyamán dúsgazdagok legyenek, egyszerűen túl erősek, irányvonalként veszik őket. Sőt az emberek kölcsönösen megsebzik egymást, úgy tűnik, hogy mások zsebéből minden pénzt ki akarnak húzni és a saját zsebükbe tömni. Mi van akkor a többiekkel? Nem gondolnak arra, hogy mások is szenvednek? Egyáltalán nem gondolnak másokra, amikor tesznek valamit. Ezek az elidegenedett emberiség gondolatai a mai emberi társadalomban. Ha valaki tesz valamit, arra kellene gondolnia, hogy mások el tudják-e viselni azt, csupán így ember.

Tanítvány: *Kérem, magyarázza el még egyszer „A középút választása⁴” című jingwen jelentését.*

Mester: Minden tanulónak meg kellene értenie, nevezetesen, nektek nem emberi érzésekkel és emberi gondolatokkal kellene megértenetek a *Fát*. Egyszerűen mondva az ez az alapelv. Például valaki ma interjút készített velem. Megnevezett egy példát, nevezetesen, hogyan néz ki a világegyetem belseje és külseje? Én azt mondtam: Azok a fogalmak, amikről te beszélsz, emberi gondolatok. Ebben a világegyetemben az a belső és az a külső, amelyről beszélsz, nem létezik. Ezek a fogalmak nem léteznek. Amiket mondtál, azok emberi gondolkodásmódok és emberi gondolatok. Ezzel arra gondolok, hogy mármost meg kellene változtatnunk az emberi gondolatainkat, vagyis a mindennapi életben és a *Fá* megértésénél neked valóban nem emberi gondolatokkal kellene szemlélned többé azt. Neked nem azokkal a dolgokkal kellene megértened a *Fát*, amelyekhez

emberként ragaszkodsz, és amelyeket nem tudsz elengedni. „A középút választása” jelentése a felszínen az, hogy ne menjünk a végletekbe.

Tanítvány: *A Tanár azt mondta, hogy a mennyben levő nagy buddhák összes hatalmas erényét saját maguk művelték ki. Mindazonáltal nagyon nehéz a buddhák világaiban művelődni. Akkor ez azt jelenti, hogy mindnyájuknak vissza kell térniük az embervilágba, hogy műveljék magukat?*

Mester: A világegyetemben levő élőlények számára két eredet létezik: az egyik csoportba azok tartoznak, akiket szülők hoztak a világra; a másik csoportba azok, akiket a kozmikus anyagok hoztak létre a mozgásaik hatása révén. Egy élőlény, aki azon a szinten jött létre, azon a szinten található a magasságával. Ott semmi sem található az alsó szintekről, ami beszennyezné, az alsó szintek olyan mércéi sem léteznek, amelyeket neki állítanának fel; amikor létrejött, már megfelelt azon szint mércéjének, akkor nem azon a szinten kell élnie? Léteznek tehát azok is, akik művelték magukat. Mert én itt nektek, művelőknek főleg a művelést magyarázom el. Annak a résznek a száma a világegyetemben, amelyik művelés által jutott felfelé, tulajdonképpen számalmasan csekély. A legtöbb élőlény azon a szinten jött létre.

Tanítvány: *Sok tanuló elkötelezettsége, hogy terjessze a Fát, nagyon meghatott, én saját magam viszont gyakran vagyok közömbös. Mit kellene csinálnom, hogy változtassak ezen az állapoton?*

Mester: Ennél nem állítok fel követelményeket, én nem mondtam, hogy minden tanulónknak terjesztenie kell a Fát, és tovább kell adnia másoknak ezt a Fát. Ha másoknak nincs meg ez az elkötelezettségük, ha nem akarják továbbadni a Fát, miután megkapták a Fát, akkor hát nem csinálják. Nem kényszerítenek arra, hogy ezt csináld, nem is róják fel neked hibaként. Mi azonban azt mondjuk: Tanítványként rendelkez az együttérzéssel, ha látod, hogy mások szenvednek, úgy meg fogod osztani másokkal. Bármennyi pénzt és bármilyen segítséget is adhatsz másoknak, az nem olyan jó, mint továbbadni neki a Fát, ennél teszed a legjobb dolgot.

Tanítvány: *Ha zene nélkül végezzük a gyakorlatokat, a mozdulatok gyorsasága befolyásolni fogja a hatást?*

Mester: Mindegy, milyen gyors vagy, nem leszel túl gyors; mindegy, milyen lassú vagy, nem leszel túl lassú. Nincs meghatározva, hogy lassan vagy gyorsan kell gyakorolni, a gyorsaságnak nem kell tökéletesen megegyeznie az enyémmel. Ez nincs így. Mivel eközben a mechanizmusokat erősítjük meg, az már megy, ha a gyakorlatokat úgy nagyjából a gyakorlókazettáknak megfelelően végzed. Ha együtt végzitek a gyakorlatokat, a mozdulatoknak összhangban és ugyanolyanoknak kell lenniük.

Tanítvány: *Az ősgyermek már nem növekszik, ha olyan nagy lett, mint maga az ember. Tehát egy gyermeknek addig kell várnia a műveléssel, amíg felnőtt lesz?*

Mester: Hogyan hasonlíthatja össze magát az ember az ősgyermekkel? Az ősgyermek önmagában pontosan a művelés által keletkezik. Nincs nekünk sok gyermekünk, aki gyakorol?

Tanítvány: *Valaki más gondolatai állandóan be tudnak hatolni a fejembe. Ha álmos, én is aludni akarok; ha bosszankodik, akkor én sem vagyok boldog.*

Mester: Ez egy olyan állapot, amelyik a gyakorlás során merül fel, nevezetesen, a testeden levő pórusok mind nyitva vannak, és a külső információk befolyásolhatnak téged. Ez nem természetfeletti képesség, és csak egy állapot a művelés közben: Ha másoknak fájdalmaik vannak valahol a testükön, akkor neked is fáj; ha mások rosszul érzik magukat valahol, te is rosszul érzed magad; ha mások boldogak, te is boldognak tűnsz. A valóságban ez egy olyan állapot, amelyik a tested teljes felnyitása közben jön létre. Mindazonáltal gyorsan elmúlik. Minél gyorsabban műveled magad, annál gyorsabban múlik el ez az állapot.

Tanítvány: *Azt hallottam, hogy Kínában meghalt egy tanuló, aki nem régóta tanulta a Fát. Mielőtt meghalt, ragaszkodott hozzá, hogy ne vegyen be gyógyszereket. Ha tehát már nem félt a haláltól, hogyan hallhatott meg mégis?*

Mester: Egy beteg azt kívánja a szívében, hogy én távolítsam el a betegségeit, és így ő nem vesz be gyógyszereket, vagy emiatt eltökélten gyakorlónak tartja magát – ezt már a felszínen látni lehet. Ha egy hétköznapi ember halálos beteg, és még ha meg is halna, akkor is ragaszkodik hozzá,

hogy ne vegyen be gyógyszereket: Meghal vagy sem? Akkor meg fog halni, nem igaz? Tehát meghal, amikor meg kell halnia. Mivel ő hétköznapi ember, hogyan lehet egy hétköznapi ember életét minden további nélkül meghosszabbítani? Azt mondta, hogy gyakorolt. Gondold át egyszer, már *Dáfá*-tanítvány vagy, ha ma *Fá lun Gongot* gyakoroltál, és a könyvet is elolvastad? Te nem haladsz folyamatosan előre, és nem cselekszel valóban a szerint a mércék szerint, amelyeket mondtam neked, hogyan lehetnél te akkor a tanítványom? Hogy a tanítványom vagy-e vagy sem, hiszen azt nekem kell elismernem; vagyis: Megfelelsz te egy tanítvány mércéinek, vagy sem? Te minden nap végzed a gyakorlatokat, mint tornát; ámbár olvastad a könyvet, nem veszed a szívedre, nem haladsz folyamatosan előre, és nem is cselekszel a könyv követelményei szerint, lehetsz akkor a tanítványom? Nem marad ő még mindig egy hétköznapi ember? Tehát amikor egy hétköznapi ember beteg, ő olyan, mint egy vízbe fúló ember, aki az utolsó szalmaszálba is belekapaszkodik, hogy mentse az életét. Megtudta, hogy én el tudom távolítani az emberek betegség-karmáját, de hogy ennél a művelési útnál a karma-eltávolítás közben nem szednek gyógyszereket – ő a gyakorlatokat is végezte, és tévesen úgy értette meg, hogy a betegségek meggyógyíthatók, és nem fog meghalni, ha gyakorol, és nem vesz be gyógyszereket. Nemcsak hétköznapi ember volt, hanem még ilyen erős ragaszkodása is volt. Hogyan lehet az, hogy nem hal meg?

A *Dáfá* komoly dolog, a művelés komoly dolog. Hogyan mehetne hát, hogy egy ember életét, amelynek véget kellene érnie, úgy egyszerűen meghosszabbítsák, és hogy egy hétköznapi embert úgy egyszerűen buddhává hagyjanak válni és a beteljesülésig juttassanak. Neked a szívedet kell művelned; azonban az még nem számít, ha a szívedet nem a legmélyebb gyökerétől fogva változtatod meg. Te úgy véled, hogy a felszínen jól viselkedtél; de ha a szívben még mindig létezik egy kicsi picike ragaszkodás, és nem fedezed fel, akkor ez azt jelenti, hogy nem mentél át a vizsgán; mert a művelés a legkomolyabb dolog, valóban meg kell változtatni a lényegét. Tudjátok, hogy sok ember gyakorol *Fá lun Gongot*; sokan, akik rákban vagy más gyógyíthatatlan betegségekben szenvedtek, újra egészségesek lettek. Ez a mennyiség nagyon nagy. Ezt nem szükséges elmesélnem, minden tanulóknak tudja ezt.

Szintén léteznek némely rákbetegek vagy más – gyógyíthatatlan betegségekkel rendelkező – súlyos betegek, ők azért jöttek, hogy tanulják a mi *Fá lun Gongunkat*, de meghaltak, ahogyan előre el volt rendelve. Miért? Bár a szájából azt lehetett hallani: „Én *Fá lun Gongot* gyakorlok.” A gondolataiban azonban egyáltalán nem engedte el a betegségeit. Némelyek azt gondolják: „Ámde nagyon szorgalmasan gyakorolt, nekünk is mondta, hogy ne vegyünk be gyógyszereket, azt is mondta nekünk, hogy le kell mondanunk a betegségekhez való ragaszkodásról, és még másoknak is segített, hogy tanulják a *Fát*” – de ő saját maga nem feltétlenül mondott le erről. Te nem tudod, mit gondolt a szívében, ilyen bonyolult ez. Azt mondta másoknak, hogy engedjék el a szívükben. Tudta, hogy a Tanár hallhatja ezt, hagyta a Tanárt ezt hallani, egészen világosan megmondva, becsapta a Tanárt. Az igazi célja azonban ez volt: „Én megcsináltam mindezt, és a Tanár teljes bizonyossággal törődni fog velem, én olvasom a könyvet, végzem a gyakorlatokat, és másoknak is mondom, hogy művelniük kellene magukat, a Tanár teljes bizonyossággal el fogja távolítani a betegségeimet.” Látod, a felszín szempontjából nézve már nem vett be gyógyszereket, és ezt mondta is, a felszínen a gyakorlásra való követelményeim szerint járt el, de lényegében nem igazán érte el egy gyakorló mércéit. Még mindig azt gondolta a szívében: „Amíg így cselekszem, a Tanár teljes bizonyossággal el fogja távolítani a betegségeimet.” A szívében még mindig így gondolta. Elengedte ő alapjától fogva azt a gondolatot, hogy a Tanárnak el kellene távolítania a betegségét? Nem volt ez a gondolat még mindig eltemetve és elrejtve a szívében? Nem csap be ő másokat a felszínen levő dolgokkal? Engem akar becsapni? A valóságban saját magát csapta be. Meg lehet akkor gyógyítani a betegségét?

Mindazonáltal normális módon mi adunk esélyt a súlyos betegeknek, újra és újra késleltetjük a dolgokat. Az a nap, amikor a kórházban való megítélés szerint meg kellett volna halnia, már régen elmúlt, nagyon hosszú idő telt el, egy fél év, egy év vagy néhány év, újra és újra esélyt adtunk neki, és arra vártunk, hogy eltávolítsa azt az érzületet. Ő egyszerűen nem távolítja el, bár ezt nem mondja, de a szívében gyakran gondol nyugtalanul arra: „Én *Fá lun Gongot* gyakorlok, és a betegségem bizonyára már nincs ott; én *Fá lun Gongot* gyakorlok, és a betegségem bizonyára meggyógyul.” Nem tudja magát valóban egy magát művelő tanítványnak tekinteni, aki egyáltalán nem gondol betegségekre. Már mondtam, hogy szinte semmilyen követelményeket nem állítok fel veletek szemben, minden nyitva van, én csak az emberszívet nézem meg. Ha még csak az emberszívet sem nézem meg többé, megválthatlak akkor még benneteket? Tényleg meg kell változtatni az

emberszívét, mindegy, hogy melyik iskolában műveli magát az ember. Csak mi közvetlenül az emberszívhez fordulunk.

Tanítvány: *Minél többet tanulom a Fát, annál inkább az az érzésem, hogy a Fá ereje határtalan, minden a határtalanságban található, és nem lehet elérni a végét. Tudna nekem utalást adni arra, hogy miért van ez így?*

Mester: „Minden a határtalanságban található“, ez is egyfajta vizsga. Mihelyt az az érzésed, hogy közeledik a beteljesülés, nem lesz többé ez az érzésed. Az érzékelésed tehát nagyon jó. Mindegy, hogy milyen érzékeléseid vannak, ne törődj velük, néha nagyon gyorsan megemelkedik az ember az emelkedésnél. De amint az elér a három vilávkörön belüli testekhez, nagyon nehéz lesz. Nagyon nehéz, még ha csak egy lépést is tesz előre. Olyan nehéz, hogy ti egyszerűen nem akarjátok feladni az emberi nézeteket. Ez egy olyan helyzet, amit láttam.

Tanítvány: *A Tanár gyakran mondja, hogy az idő nagyon szűkös. De egyidejűleg Ön azt mondja, hogy a hétköznapi emberek között nagyon széles körben és nagyon hosszú ideig terjesztik a Dáfát. Ez ellentmondásos?*

Mester: Azt mondtam, hogy az idő nagyon szűkös. Azt mondtam, én nem csak azon vagyok, hogy embereket váltsak meg; miután eljutottatok a beteljesüléshez, nekem még valami más tennivalóm is van, amit nem mondhatok el nektek. Én nem terjeszthetem nagyon sokáig a Fát az embervilágban. Azt mondtam, hogy az idő nagyon szűkös, akkor hát műveld magad gyorsan. Ne értsd félre a szavaimat, ne keverd össze ezt az úgynevezett katasztrófákkal, amelyekről azok a mai eretnek vallások beszélnek. Az idő a művelésre valóban nagyon szűkös. Nem léteznek katasztrófák. De létezik az a nap, amikor a művelést lezárják. Ha az igaz arcukat megjelenik, minden befejeződik, akkor többé nem szabad művelned magad. Az emberiség tovább fog létezni, művelés örökre létezni fog, ezek akkor a jövőben létező művelési formák.

Tanítvány: *Ha a hétköznapi emberek társadalmában, a mindennapokban az ember lelkiismeretesen végez el dolgokat, felelősséget visel a munkáért és a családjáért, és a végsőkig teljesíti a kötelességeit, akkor ez rágaskodásnak számít?*

Mester: Én nem mondhatom, hogy az, amit mondtál, helytelen. De azt sem zárhatom ki, hogy nagyon erős emberi dolgok léteznek a szavaidban. Mert amikor a hétköznapi emberek társadalmában jól csinálod a dolgokat, az lehetetlen, hogy egy buddha gondolataival csináld őket, úgy nem is csinálhatnád őket, ezért rendelkezzel még mindig az emberi gondolatokkal. Ezek csak a szintek különböző helyzeteinek a megjelenései.

Tanítvány: *Az amerikai barátok panaszkodnak, hogy a „Zhuán Fálun” angol változatai nehezen olvashatók. Mondhatna Ön valamit a Dáfá jövőjéről az amerikaiaknál?*

Mester: Én mondom nektek, az nincs úgy, hogy az angol változatok nehezen olvashatók, azt mondom, hogy az angol változatot nagyon jól fordították le, különösen az a változat nagyon népszerű, amelyik az USA-ban jelent meg. Ennek a Dáfának a belső értelme egyszerűen nagyon nagy. A viszonylag egyszerű gondolatokkal rendelkező amerikaiak nehezen érthetőnek találják, miután elolvasták; az olyan fiatalok számára, akik már hozzászórtak ahhoz, hogy ne erőltessék meg az agyukat, némely dolgok valóban nehezen foghatók fel. Az itt jelenlevők közül ugyan ki mondhatja, hogy könnyűszerrel megérthet mindent a „Zhuán Fálun”-ban? Mindenkinek az az érzése, hogy a tanulás során annál nehezebb lesz, minél többet tanulja. Tudjátok, hogy *Tang Seng* tizenegy évig volt úton gyalog, hogy elhozza Indiából a szútrákat, mindenféle nehézségeket és veszélyeket átélt, és még a szútrákat is saját magának kellett lefordítania, miután visszatért. Ma a Dáfát már a szeméitek elé helyezték, és még mindig nehéznek találjátok. Ha nem találjátok jónak ezeket a változatokat, ti is lefordíthatjátok egyszer, és csinálhattok egy jobb változatot.

Kínában megszerveztük, hogy némely tanulók lefordítsák ezt a könyvet, ők le akarták fordítani angolra, és két évig tartott. Vitakoztak egymással, és az eredeti jelentést változatlanul akarták lefordítani azok számára, akik angolul olvassák. Ők nagy nehézségeket győztek le, ti a kész fordítást kaptátok meg, és mégis nehéznek találjátok. Ha nektek valóban vannak kérdéseitek, összehasonlíthatjátok a Kínában lefordított változattal. Egy oroszországi diák Bostonban él, amikor tegnap beszélt, meghallgattam. Mindannyian nagyon figyelemre méltónak találták azt a folyamatot,

ahogyan megtanult kínaiul. Ez a jelenség nagyon gyakran létezik. Úgy gondolom, ha te nem sajnálsz a fáradtságot, nálad is úgy lesz, mint nála.

Ami azt illeti, hogy milyen a *Dáfá* jövője az amerikaiaknál: Én mondom nektek, minden egyes dolog jövőjét, valamint minden olyan dolog jövőjét, amit bármely élőlény tesz ebben a világegyetemben, látni lehet, és pedig az elejétől a végéig. Azonban kifejezetten ennél a dolognál, amit én teszek, senki sem láthatja ennek a jövőjét. Mielőtt megtettem ezt, egyáltalán nem létezett jövő. Ami a jövőt illeti: Ha a mostani emberi társadalom ezen a módon fejlődik tovább, a jövőben az emberek hasonlóak lesznek a démonokhoz, rendkívül eretnekek és gonoszak. Természetesen, ha az emberek rosszak lettek, több erőszakos konfliktus, természeti katasztrófa és ember okozta szerencsétlenség létezik, ölnek és harcolnak egymás ellen, a karma mindenütt hömpölyög. Akkor milyen a kilátás? Nagyon szörnyű. Hogy milyen a művelés és a *Dáfá* jövője az USA-ban, úgy akkor azokat a körülményeket kell szemügyre venni, hogyan kapják meg az amerikaiak a *Fát*.

Tanítvány: *Némely amerikaiak úgy vélik, hogy a Dáfá egyes tartalmai más művelési utak ellen vannak, és ez gyakran okozott problémákat.*

Mester: Én mondom nektek, egy ilyen nagy *Fát* terjesztenek, és ebben a könyvben sok-sok vizsga létezik, amelyik különböző emberekre irányul, hogy lássák, hogyan mozdul meg az emberszív; a *Dáfá* nem hagyja, hogy az emberek egyszerűen csak úgy megkapják. Manapság például rendkívül sok eretnek szekta és hamis *qigong*-iskola létezik, mindenféle különböző dolog, túlságosan sok. Ezek a tévelygésbe vezetik a tanulókat, sok olyan embert gyűjtöttek be a vallások követőjeként, aki művelhetné magát; némelyek még öngyilkosságot is elkövetnek, szörnyen kaotikus. Azt mondtam, hogy nem csak azon vagyok, hogy embereket váltsak meg. Ha nem mutatnám fel ezeket a rossz dolgokat, ha nem mondanám meg neked, hogy ezek eretnekek, akkor hogyan tudnád zavartalanul és egyre összpontosítva művelni magad? Hogyan tudtam volna akkor elmagyarázni neked a „nincs második iskola” fontosságát? A *Dáfá* nem hagyja, hogy az emberek csak úgy egyszerűen megkapják. Talán valaki ilyesmihez ragaszkodik, és emiatt visszatartják, ő akkor nem akarja többé megkapni. Ha nem akarja többé megkapni, akkor hát nem akarja többé megkapni, mert azok, akik nem tudják elengedni, és akik a művelésnél nem tudnak egyre összpontosítani, nem juthatnak el a beteljesüléshez, még szabotálják is a *Dáfát*, a saját érzelmi érzéseik azok, amelyek ahhoz vezetnek, hogy ne kaphassák meg a *Fát*. A *Dáfá* komoly dolog, az nincs úgy, hogy mindenki megkaphatja a *Fát*. Mi széles körben terjeszthetjük a *Dáfát*, avégett hogy azok az emberek, akik sorskapcsolatokkal rendelkeznek, és akik még megkaphatják a *Fát*, jöjjenek és megkapják a *Fát*. Mindazonáltal tényleg létezik egy olyan része az embereknek, amelyik egyáltalán nem kaphatja meg többé a *Fát*. Többé nem megengedett nekik, hogy olvassák, őket talán visszatartják. Akit nem tartanak vissza, talán még megvan a sorskapcsolata.

Tanítvány: *A Tanár egyes Fá-képein, amelyeket hivatalosan hoztak nyilvánosságra, a kéztartások különbözőek. Elmondhatja nekünk az ebben rejlő értelmet?*

Mester: Ezen a képen kívül, amelyet a *Fá*-konferencián használnak, nem adtak ki más képeket kéztartásokkal. A kéztartások nagyon bonyolultak, úgy, ahogyan ma a *Fá* magyarázatánál sok szót mondtam nektek. A mozgásban levő kéztartások ugyanis nyelv. Ha sorjában végzem őket, akkor ez a *Fá* egy darabja, amit elmagyarázok. Ha el tudtam volna magyarázni, akkor ma nem végeztem volna kézmozdulatokat számotokra. Mert azokat a szavakat nem lehet kimondani. Ti úgy találjátok, hogy ma ezt nagyon magasan magyaráztam el, biztosan így gondoltátok; a kéztartások ki tudja, mennyivel magasabbak, mint ez. Ők az igaz arculatot mutatják. Ha meg tudjátok érteni, akkor megértitek. Az sem tesz semmit, ha nem tudjátok megérteni.

Tanítvány: *Gondolom, csupán a Fá terjesztése miatt rendezték el úgy, hogy mi a nyugati társadalmakba jöttünk, és a jövőben egy megfelelő időpontban vissza fogunk térni Keletre. Nem igaz?*

Mester: Ha azt kérdezed, hogy miért vándoroltál Nyugatra, akkor semmit sem mondhatok neked. Most mindenhova mehettek. Te úgy véled, hogy a beteljesülés után Keletre fogsz visszamenni. Minek maradsz még a Földön, ha eljutottál a beteljesüléshez?

Tanítvány: *Egy embernek veseátültetése volt; miután a műtét nem sikerült, újra eltávolították a veséjét. A sorskapcsolatnak köszönhetően Fálun Gongot tanul, nagyon szorgalmasan műveli a xinxingjét, és reméli, hogy ebben az életében művelésen keresztül eljuthat a beteljesüléshez. Van esélye?*

Mester: Én mondom nektek, sokan közületek beszéltek műtétekről, és megkérdezték: „A testemből hiányoznak egyes részek, művelhetem még magam?” A valóságban a műtétek csak ebben az emberi dimenzióban végrehajtott műtétek, a más dimenziókban levő testek legcsekélyebb részét sem tudják megérinteni, ezért azok a dolgok, amelyeket ezek által távolítottak el, csak ennek a felszínen lévő dimenzióknak a dolgai. De ez nem érinti meg a test lényegét, ez azt jelenti, hogy azon az oldalon nem hiányzik semmi; de a művelések ténylegesen mégiscsak erre a testre van utalva. Ha te valóban egy olyan valaki vagy, aki elérheti a művelés mércéjét, akkor csodákat lehet létrehozni számodra, teljesen mindegy, hogy milyenféléket. Ha viszont nem tudod elérni azt a mércét, akkor semmit sem lehet adni neked. Ezért a művelés éppenséggel komoly dolog.

Tanítvány: *Ha felismert valamit az ember, de nem érte el, vagy nem csinálta jól, akkor ez azt jelenti, hogy még nem ismerte fel?*

Mester: Ha felismerte, de nem csinálta jól, ez azt jelenti, hogy a felismerés ellenére az ellen cselekszik. Az nincs úgy, hogy nem ismerte fel. Tulajdonképpen tréfáltam ennél. Én mondom nektek, sokan közületek teljesen világosan tudják, hogy erről az alapelvről van szó, de a szívükben mégsem tudják elengedni, amikor át kellene menniük a vizsgákon. Ez nincs így? Stimmel? (Mindenkinek válaszolt: Igen.) Min múlik ez? Némelyek a becsület kedvéért, némelyek nem tudják elengedni az érzéseiket, nem igaz? Ezért cselekszenek ellene a felismerés ellenére. A művelés közben viszont nem szabad állandóan a felismerés ellenére cselekedned, valamikor le kell gyűrnöd.

Tanítvány: *Tartalmazhat a holt víz „Zhen, Shan, Ren”-t?*

Mester: A világegyetem a *Zhen, Shan, Ren* tulajdonságokból áll, mindegy, milyen fogalom ez, bizonyos fogalmaknál ez így van. Más fogalmaknál ez megint másképp van. A művelésnél nem szabad az érdeklődéseket és a tudást venni kiindulópontnak, az nem megy. A szívet kell odaadni a művelésnek.

Tanítvány: *Feltétlenül le kell tennie az embernek azt a fogadalmat, hogy minden lényt átfogóan megváltson, ha művelés által túl akar menni az arhát szintjén? Csak alacsony szintekig művelheti magát, ha nem teszi le ezt a fogadalmat?*

Mester: Ámde én nem vezettem ilyen irányba a gondolataidat, és nem beszéltem ilyen dolgokról. Melyik vallástól hallottad ezt? Milyen fogadalmat kell letenni? Én mondom neked, mindezek emberi érzések. Ha már szóba hoztad, elmagyarázom neked egyszer, miért beszélnek ilyesmire a buddhisták. Nem emberkéz csinálománya, ha a mai buddhizmusban fogadalmak letételéről beszélnek? Ez nem egy tevékeny érzület, egy törekvő szív? A buddhizmusban arról beszélnek, hogy tegyen le fogadalmat arra, hogy minden lényt átfogóan megváltson. Ő azt hiszi, hogy hagyják buddhává válni, ha kifejezi a kívánságát, hogy minden lényt átfogóan megváltson. Ez nem vicc? Neki valóban addig a szintig kell művelnie magát, olyan sok szenvedést elviselnie, és olyan magas szintet elérnie, csupán akkor válhat buddhává. Most minden lényt már átfogóan akar megváltani, ő még nem művelte magát olyan magasra, milyen lényeket akar akkor átfogóan megváltani? Valójában a „minden lényt átfogó megváltása” szavak, amelyekről sok buddhista beszél, nagyon sok ragaszkodást tartalmaznak az emberi érzések vonatkozásában és érvényesülési vágyat. Az én szavaim hirtelen megérinthetik az emberszív legmélyét. Hogyan rendelkezhetnek az emberek a „minden lényt átfogó megváltása” belső értelmével a buddhák szintjén? Ez nem érvényesülési vágy és ragaszkodás a hiú remény vonatkozásában, ha az emberek most arról beszélnek, hogy minden lényt átfogóan megváltanak? Ezt azok az érzületek hozzák elő, amelyek ragaszkodnak az emberekhez, az érzésekhez és a jövőbeli érvényesülési vágyhoz. Lehet-e egy buddhista a *Fá*-vég idejében egy ilyen magas és szentséges szinten? Ez lehetetlen.

Ezenkívül nem lehet könnyelműen azt mondani: „minden lényt átfogó megváltása”, azt nem is lehet önkényesen megtenni. Hogyan tudhatnák az emberek, milyen sok buddhának, *daónak* és istenségnek, és milyen sok még magasabb szinten levő buddhának, *daónak* és istenségnek kellett egyetértenie azzal, hogy Sákjamuni az embervilágba jöhessen? Ki mer lejönni, kivéve egy különleges helyzetet? A lejövétel azt jelenti, hogy valaki saját maga leesett. Ha vissza akarsz térni, művelned kell magad, ugyan ki mer lejönni? Azt sem engedik meg, hogy tetszés szerint bejusson a három világkörbe. Te azt mondod, hogy téged nem fog beszennyezni az emberiség. Ha beleugrottál egy pócegödörbe, mondhatod azt, hogy nem szennyeződsz be? Te pontosan beszennyeződsz, nem igaz? Ezt tehát nem lehet önkényesen megtenni. Tulajdonképpen a vallásokban ezek szentséges szavak, a

buddhista rendszerben levő mondások, valamint az istenségeké, és a művelésnél létező mondások. A hétköznapi emberek között azonban könnyelműen mondják ki őket. Úgy tűnik, mintha egy fabatkát sem érnének, már nincs ott a szentséges jelentésük.

Ezenkívül az arhátnak nincs is olyan kívánsága, hogy minden lényt átfogóan váltson meg. Miért? Mivel az arhát egy önmegvilágosult megvilágosult, őt arhátnak nevezik. Mit jelent egy önmegvilágosult megvilágosult? Ő csak eddig a lépésig műveli magát, amikor túlmegy a három világgörön és eljut a beteljesüléshez, akkor ez azt jelenti, hogy elérte a célt és megváltatott, ezért neki egyáltalán nincs meg az a kívánsága vagy célja, hogy megváltson másokat. A bódhiszattvák csak a buddhának segítenek minden lény megváltásánál. A bódhiszattvák azt mondják, hogy az ő világukba váltanak meg embereket. De nekik nincs világuk, ők a buddha világában találhatók. Ha tetszés szerint akarnak embereket megváltani, ez attól függ, hogy a buddha akarja-e őket, vagy sem. Ez nem ez az alapelv? Ha a buddha embereket akar megváltani, akkor ennél segítenek konkrétan megtenni ezt. Így áll a dolog ennél.

Tanítvány: *Az úgy van, hogy csak a tőlem telhető legjobbat szükséges megtennem, hogy levessem a ragaszkodást, de az, hogy le tudom-e vetni, a Mester cselekvésétől függ?*

Mester: Akkor ez nem azt jelentené, hogy én művelem magam? A folyamat ilyen, de nem szabad így megérteni.

Ha észreveszed, hogy fel tudod ismerni a problémákat, és valóban felismerted azt a ragaszkodást, amelyekkel nem kellene rendelkezned, akkor ebben a szempillantásban valójában már elérted a mércét. A Mester magától értetődően el fogja távolítani számodra a felszínes anyagokat. Ez nem azt jelenti, hogy a Mester ezt így és úgy csinálja, mivel ezt a saját műveléseden keresztül érted el.

Tanítvány: *Hogyan kellene kezelnünk az együttérzés és tétlenség közötti viszonyt?*

Mester: Ha valaki elérte az arhát szintjét vagy a bódhiszattva szintjét, és már nincsenek emberi érzelmei, akkor együttérzéssel rendelkezik. Az emberek az érzelmeknek élnek, vagyis az emberek úsznak az érzelmekben, és nagyon nehéz számukra, hogy megszabaduljanak tőlük. Ha valaki nem tud megszabadulni az érzelmektől, akkor nem művelheti magát, és nem emelkedhet meg. Ami a tétlenséget illeti, úgy ez egy követelmény a művelés közben. Ha a világegyetemben nagyon magas szinteket ért el, létezik egy ilyen állapot is: Mindent tud, de semmit sem akar tenni, mindent megtehet, minden még annál is egyszerűbb, mint játékokkal játszani. Ha te rendkívül intelligens és egyetemista vagy, és egypár egészen egyszerű építőköcsköt⁵ tesznek eléd, és hagynak téged, hogy felépítsd és lebontsd őket, és játsszál velük, akarsz akkor még játszani ezekkel? Nem. Egyetlenegy pillantással már világos számodra; ez csak egypár építőköcska. Mi játszani való van ezekkel? Mozdulni sem akarsz. A művelésnél a tétlenségről beszélnek, avégett hogy ne hozz létre többé karmát. Ha valaki nem adja át magát az érzelmeknek, és elérheti a tétlenség mércéjét, már az együttérzés látókörén található.

Tanítvány: *Amatőr szerkesztő vagyok egy sokoldalú folyóiratnál. Annak érdekében, hogy terjesszük a Fát, közzé akarjuk tenni az Ön „Zhuán Fálun”-ját és más írásait. A korlátozott terjedelem miatt viszont csak néhány bekezdést tudunk tetszés szerint kiválasztani.*

Mester: Ez nem jó. Az egyik dolog az, hogy minden lehetséges létezik a folyóiratokban, és nem olyan alkalmas, hogy köztegyétek benne a Fát. A másik az, hogy ez a kiválasztás tulajdonképpen azt jelenti, hogy kitépíték a szöveggörnyezetből, és az emberek sem érthetik meg. Az úgynevezett irodalmárok könnyen fogják majd, és valami emberi dologként szemlélik. Ezért semmi esetre se tegyél ilyesmit, semmi esetre se tépd ki a szöveggörnyezetből.

Tanítvány: *A sokéves tanulók nem mennek a gyakorlólhelyekre, hogy ott végezzék a gyakorlatokat. A Tanár azt mondta, hogy ez normális volna. A Tanár nem arra ösztönzi őket, hogy ebben a környezetben műveljék magukat?*

Mester: Ez nem olyan egyszerű, mint ahogyan elgondolod magadnak. De tudjátok-e, hogy miközben megváltalak benneteket, nekem még a ti dolgaitokra is tekintettel kell lennem? Te azt akard, hogy a különböző szinteken és különböző állapotokban levő emberek odamenjenek, de azt nem tudod, hogy ők nagyon kényelmetlenül érzik magukat. Az, amit mondotok vagy csináltok, nagyon erősen az idegeikre megy. Tényleg léteznek ilyen emberek. Ami azokat illeti, akik nincsenek

ilyen állapotban, és egyszerűen nem akarnak kijönni, úgy azt mondom, hogy nekik ezt ki kell javítaniuk. Ki kell jönnöd és ott végezned a gyakorlatokat, ez előnyös számodra. Ha a munkád miatt neked valóban nincs időd, az is érthető. Akkor csináld úgy, ahogyan akarsz.

Természetesen Kínában létezik ilyesmi. Ők mind reggel, mind este a szabadban végzik a gyakorlatokat, reggel négy órakor és vacsora után este hat órakor mennek ki, hogy a többiekkel együtt végezzék a gyakorlatokat, kétszer naponta. Úgy találják, hogy nagyon jó így végezni a gyakorlatokat. De külföldön ti sok helyen nem így gyakoroltok különböző kifogásokkal élve. Én mondom nektek, ahogyan én terjesztettem ezt a művelési utat, úgy kellene cselekednetek, garantáltan nem léteznek hátrányok, hanem csak előnyök. Ti azt mondjátok, hogy nagyon elfoglaltak vagytok, és nincs időtök. Valójában attól féltök, hogy nem tudjátok jól kipihenni magatokat. Nem gondolkodtatok el azon, hogy a művelés a legjobb pihenés? Lehetővé teheti azt a pihenést, amit alvás által sem érhetsz el, senki sem mondja azt: „Elvégeztem a gyakorlatokat, és olyan fáradtnak érzem magam, hogy ma már semmit sem tudok csinálni.” Csak azt mondhatja: „Úgy végeztem el a gyakorlatokat, hogy az egész testemben könnyűnek érzem magam; még akkor sem vagyok fáradt, ha egész éjszaka nem aludtam, és az egész testemben erő van. Az egész napos munka után még mindig nagyon fitt vagyok”, nem igaz? Ezért, ha valaki azt mondja, hogy nincs ideje, és emiatt vagy más kifogásokkal élve nem jön ki a gyakorlatokat végezni, akkor azt mondom, hogy nem értette meg mélyrehatóan a *Fát*, és az a kívánsága, hogy folyamatosan haladjon előre, nem elég erős. Természetesen a sokéves tanulóknál az állapot világosan különbözik ettől. De ha valaki nem érte el azt az állapotot, és azzal a kifogással élve nem is jön ki többé, akkor ez nem helyes. A művelésnél saját magát műveli az ember, másokat becsapni semmi más, mint saját magát becsapni.

Tanítvány: *Már régóta léteznek repülők a magas szinteken levő dimenziókban. A magas szinteken levő dimenziókban talán nem tudnak repülni az emberek? Minek használnak még repülőgépeket?*

Mester: Azt mondtam nektek, különböző dimenziókban nincs úgy, hogy mindenhol a mennyben az összes élőlény a buddhákhöz és istenségekhez hasonló. Azok az élőlények nagyon erősen különböznek egymástól, léteznek olyan helyek is, mint az emberiségé, egészen kevés. De különösen sok olyan hely létezik, mint a földönkívülieké, nekik repülniük kell, és repülőszervezeteket kell használniuk. Nem kellett volna elmagyaráznom neked, hogy a gondolataid ne terelődjenek azokra a dolgokra és a kíváncsiság felé. Azoknál az élőlényeknél ez nagyon bonyolult, minden lehetséges világ létezik, a világegyetem nagyon sokrétű. A mai Földünkön csak fehér, sárga és fekete emberek léteznek, azon az oldalon ráadásul léteznek zöldek, kékek és még sokszínűk is. Minden lehetséges különböző fajta létezik. Az nincs úgy, ahogyan elképzeled magadnak, vagyis nem kellene többé emberi gondolatokkal elgondolkodnod ezeken a kérdéseken.

Tanítvány: *A Fálun Gongnak laza adminisztrációja van, hogyan viszonyul ez egy olyan szervezeti struktúrához, amelyik formával rendelkezik?*

Mester: Laza adminisztráció azt jelenti, hogy nem létezik olyan szervezeti struktúra, amelyik formával rendelkezik. Ha jönni akarsz, akkor jössz. Ha nem akarsz jönni, akkor elmész. Nekünk névlistáink sincsenek. Az ember felszínének a szempontjából nézve senki sem tudja, hogy ki vagy te. Nem igaz? Mindenki önként tanul. Például mindenhol érdeklődik, hova ment a Mester. És mindenki azért jön, hogy meghallgassa a *Fá* magyarázatát. Nem igaz? Nincs úgy, hogy én mozgósítási parancsot adok ki, hogy mindenkinek az USA-ba kell jönnie, azért hogy meghallgassa a *Fá* magyarázatát. Ilyesmi egyáltalán nem létezik. Az, hogy valaki műveli-e magát vagy sem, teljesen önkéntes. Mihelyt létrejönnek a hétköznapi emberek adminisztrációs formái, mindenféle emberi szív kerül a felszínre, és olyan ragaszkodóvá válik, hogy nem tudja többé művelni magát. Ez megzavarja a *Fát*.

Tanítvány: *Mit jelent a „semmi sincs kihagyva” „A buddha-természetben semmi sincs kihagyva” című jingwenben?*

Mester: Korábban a „semmi sincs kihagyva” egy kifejezés volt a buddhizmusban, éspedig a buddhizmusban történő művelésre való szavak voltak. Például az embernek mindenféle érzései és vágyai, valamint különböző ragaszkodásai vannak, mindezeket az érzelmek okozták. Irigység, érvényesülési vágy, a gyűlölet érzülete és így tovább, túlságosan sok. Minden ragaszkodást el kell távolítani. Ha valamelyik ragaszkodás megmarad, és nincs eltávolítva, ez azt jelenti, hogy valami ki

van hagyva. Ha valami ki van hagyva, nem juthat el a beteljesüléshez. A semmi kihagyás állapotáig kell művelnie magát, aminél egyetlenegy ragaszkodás sem marad meg; ha valóban a semmi kihagyás állapotáig műveli magát, csupán akkor juthat el valóban a beteljesüléshez.

Tanítvány: *Megváltoztak a „Zhen, Shan, Ren” tulajdonságok, amikor a rendkívül-rendkívül magas szintű megvilágosultak minden alkalommal újra felépítették az új világegyetemet?*

Mester: Nem kellene többé ilyen kérdéseket feltennetek, még csak gondolnotok sem kellene erre. A „Zhen, Shan, Ren” tulajdonságok örökké változatlanok maradnak. Csak ha a *Fá* nem változik, akkor lehet megítélni, hogy az élőlények és anyagok megváltoztak-e benne.

Tanítvány: *A mellett a hatás mellett, hogy segít a gyakorlóknak a nyugalomba jutni, a Fálun Gong-zenének vannak még más különleges...*

Mester: A fő cél az, hogy segítsen az embereknek – olyan gyorsan, mint lehetséges – a nyugalomba jutni. Mert ha zenét hallgat az ember, akkor nem gondol az egymás közötti harcra és intrikákra, a hétköznapi emberek közötti zűrzavarra, és arra sem, hogy jól vagy rosszul megy-e az üzlet, vagy mennyit keres. Egy ilyen módszert használunk. A zene módszere által egy gondolat helyettesít tízezer gondolatot. A zene mögé hozzáillesztik a *Dáfá* belső értelmét, ezért minél többet hallgatjátok, annál jobban kedvelitek; minél többször hallgatjátok, annál kellemesebbnek találjátok.

Tanítvány: *Lehet hallgatni a Tanár Fá-magyarázatát, miközben az ötödik gyakorlatot végezzük?*

Mester: Hogyan juthatsz nyugalomba, ha a *Fá*-magyarázatomat hallgatod? Az agysejtjeid nagyon aktívak. Nem a *Fát* hallgatod? Ezért nem juthatsz nyugalomba. A *Fá* hallgatása az pontosan a *Fá* hallgatása.

Tanítvány: *Tegnap a Tanár azt mondta, hogy a Tanárnak egy adaggal több szenvedést kell elviselnie, ha egy emberrel több műveli magát. Nagyon rosszul éreztem magam, amikor ezt hallottam, mert én sok embert vezettem a művelés útjára.*

Mester: Számoltam azzal, hogy erre a kérdésre fogtok jutni. Azt mondom nektek, hogy ne gondolkodjatok így. Nekem megvannak a saját eszközeim és útjaim. Ne törődjétek ilyen dolgokkal. Nektek csak művelnetek kell magatokat. Minél több embert vezetsz a *Fá* tanulásához – úgy azt lehet mondani, hogy te határtalan „művelési energiát és erényt” kapsz. Ez egyenértékű azzal, hogy segíted a Mestert abban, hogy terjessze a *Fát*. A gondolataitok eléggé aktívak, úgyhogy erre a kérdésre juthattok. Azt mondtam, hogy tényleg egy emberrel többről kell gondoskodnom, ha egy emberrel több műveli magát. Annak a rendje és módja, ahogyan én gondoskodom erről, nem olyan, ahogyan ti azt elképzelitek magatoknak. Nekem számtalan *fashenem* van, aki ilyen dolgokat csinál.

Tanítvány: *A meditációnál és álmomban az az érzésem volt, hogy a mennyben repülök, de sohasem láttam olyanokat, akik sárga ruhát viseltek, és a buddhista rendszerhez tartoznak. Nem tudom, hogy valóban láttam-e valamit.*

Mester: A valóságban láttad. Miért nem voltak buddhisták? Mert te egy másik helyre mész. Azt gondolom, ha láttad ezeket a dolgokat, akkor hát láttad őket. Ne törődj vele túl sokat. A művelésednek add oda a szíved. Mindenképpen csináld így.

Tanítvány: *Az odafent levő istenségek a modern embereket többé már nem tekintik embereknek. De tegnap a Tanár azt mondta, hogy a mai emberek közül senkinek sem kellett volna embernek lennie.*

Mester: A mai emberek tényleg nagyon romlottak, egy istenség sem törődik már velük. Az összes vallásban nem léteznek többé olyan istenségek, akik törődnek ezzel, mert az istenségek egy pillantással látják, hogy az emberiség túlságosan romlott, és így az embereket már nem tekintik embereknek. De mindegy, hogy honnan jössz, és hogy megváltalak-e téged vagy sem, ez két különböző dolog. Mindazonáltal nekem megvan az én dolgom, amit nem tudatok egy élőlényvel sem. Én azt sem mondtam, hogy ugyanolyan az eljárási módom, mint az övéké. Az a dolog, amit csinálok, még egy további értelemmel is rendelkezik. Az emberi társadalomnak tovább kell szaporodnia, azok, akik jól művelték magukat, és eljutottak a beteljesüléshez, a különböző szinteken levő mennyországok világába fognak menni; azok, akik nem tudnak eljutni a beteljesüléshez, szintén elérhetik a kezdeti emberiség mércéit, és a következő civilizációs korszak emberiségévé válhatnak!

Tanítvány: *A Tanár az „Igazolás” című jingwenben azt mondta: Művelőként „igazold a Dáfá helyességét”, és mindegyik művelő „bizonyítsa, hogy a Dáfá valódi tudomány”. Hogyan kellene bizonyítanunk?*

Mester: Nektek van képzettségetek. Azok előtt az emberek előtt, akik nem ismernek bennünket, vagy azt mondják, hogy nem lennének jók, ti a tapasztalataitokkal, az ismereteitekkel, a gyakorlati munkában való sikereitekkel és így tovább bizonyíthatjátok.

Tanítvány: *Én lengyel vagyok. Lengyelországban akarom terjeszteni a Fát. Mikor láthatom az anyagot lengyelül, és hogyan segíthetek ennél?*

Mester: Lengyelországban is van néhány kínai, szintén vannak némelyek, akik tanulják és gyakorolnak. De ők nem fordították le lengyelre. A sors teremtette alkalmon múlik. Mert a mi tanítványainknak kell lenniük, akik lefordítják, csak úgy lehet lefordítani. Mások csak nagyon nehezen tudják lefordítani. Nekem ugyanaz a kívánságom, mint neked, és vágyom arra, hogy a „Zhuán Fálun” – olyan hamar, mint lehetséges – megjelenhessen lengyelül. Ha le tudod fordítani, természetesen jó lenne.

Tanítvány: *Amikor bemutatom másoknak a „Zhuán Fálun”-t, a Dáfát, nem tudok jól mérlegelni. Néha öntudatlanul mondok egyes dolgokat, amelyek viszonylag magasak, ez aztán az ellenkezőjéhez vezet, úgyhogy az emberek nem tartják hihetőnek.*

Mester: Igen, helyes. Erre feltétlenül ügyelnetek kell. Másoknak, akik még nem tanulták, nem a saját ismereteidből kiindulva kell bemutatnod a Fát, mert elijeszthetnéd őket. Öntudatlanul már nagyon magas szinten magyaráztad, ez a te látóköröd. Még az is lehet, hogy a még magasabb dolgokat nem mondtad ki, de ezek már benne vannak a szavaid belső értelmében. A felszínén levő gondolatok nem tudják megérteni ezt, de a belsejében levő gondolatok megértették, és így nem tudja elviselni ezt. Ezért, amikor bemutatjuk másoknak, feltétlenül a „Zhuán Fálun”-ban levő legalacsonyabb és legfelületesebb alapelveket kell elmagyaráznunk, hogyan kellene valakinek jó embernek lennie, és hogyan emelheti meg a szintjeit; a legegyszerűbb alapelveket kellene elmagyaráznunk. Úgy, mint amikor egy embert az iskolába küldesz, ha te az egyetemi dolgokat magyarázod neki, de ő még csak az általános iskolába sem járt, akkor azt mondaná: „Én nem fogom tanulni ezt, nem tudom megérteni ezt.” Ez nem ez az alapelv?

Tanítvány: *Hogyan művelheti magát az ember, ha nincs lába – hiányzik egy lába –, és nincs keze – hiányzik egy keze –, sem a lótuszülést, sem a gyakorlatokat nem tudja végezni?*

Mester: Azt mondtam, hogy a művelés és a Dáfá komoly dolog. Azért terjesztem itt a Fát, hogy lehetővé tegyem az emberek számára a művelést, vagyis ezzel azokra gondolok, akik művelhetik magukat, mindazonáltal a hangsúly az emberszíven van. Ha neked sem kezed, sem lábad nincs, de megvan ez a szíved a művelésre – úgy azt gondolom, hogy csodák fognak történni, még akkor is, ha csak egy lábat vagy egy kezet használsz. Az emberszív a döntő.

Tanítvány: *A lótuszülésben való meditációba merülésnél az embernek többé már nincs meg ez a teste a tudatában, de érzékeli a fény és hangok létezését. Hogyan kell tovább művelnie magát?*

Mester: Én nem magyaráztam el neked, hogy a nyugalomban így vagy úgy kell lennie, vagy valamilyen állapotba kell belépned. Ilyesmi nem létezik. Mi az emberszív művelésére fektetünk hangsúlyt, csakis ez az alapvető. Bármilyen állapothoz való ragaszkodás nem vihet téged nagyon magas szintekre, csak nagyon nagy korlátozásokat hozhat magával. Tétlenség a nagy Fá. Ami azt illeti, hogy láttál valamit: mindezek normális jelenségek; vagy, hogy hallottál valamit – mindez normális. Ne törődj vele, és ne ragaszkodj hozzá.

Tanítvány: *Nem kellene töprengenie az embernek, és hagynia kellene az összellemet repülni, amikor az összellelem elhagyja a testet? Szabad arra gondolnia, hogy egy picit magasabban vagy szebben repüljön? Vagy a testtartást megváltoztatni, mint például fekvésből ülésre, hason fekve...*

Mester: Ha tudsz repülni, akkor hát repülj. Az, hogy fekvő vagy ülve repülsz – mindegy, hogyan repülsz. De ne tartsd valami szórakoztató dolognak. Némelyek azt akarják, hogy bemutassak valamit. Mindegy, hogy mit mutatnék be neked, te emberi gondolatokkal szemlélnéd azt, és csak nevetnél egyszer rajta. Te nem láthatod a Fofá isteni képességeinek a valódi nagyszerű értelmét, ezért nem alkalmazzák őket ezen a módon. Tehát csinálhatsz ilyesmit, de ne tekintsd valami szokványos és szórakoztató dolognak.

Tanítvány: *Amikor az ősszellem elhagyta a testet, tulajdonképpen nagyon magasra és nagyon távolra tudott repülni. Rövid ideje hirtelen már nem tud olyan magasra repülni.*

Mester: Talán ragaszkodóvá váltál. A művelés közben nem is hagynak téged mindig ilyesmit csinálni. Ha nagyon gyakran fordul elő, és befolyásolja a művelésedet, akkor ez nem megy többé. A művelésed és a szinted megemelése van az első helyen.

Tanítvány: *Én a legmélyebb csodálattal adózom az Ön Fálun Dáfájának. De valaki azt mondta, hogy minden nap gyümölcsöt kellene felajánlani adományként az Ön Fá-képe előtt.*

Mester: Azok az istenségek, akik embereket váltanak meg az embervilágban, valójában szintén esznek; de nem az emberi dolgokat eszik. Mit esznek? Tudjátok, hogy én azt mondtam, hogy minden tárgynak vannak más alakjai; ők a te ételed más alakjait eszik. Ti tanítványok vagytok, és én vagyok a Mester, természetesen veled szemben nem vagyok túlzottan udvarias. Ha te étkezel, és az ételeket idehozod, a másik oldalon már el is veszem őket. Ami a külsőleges dolgokat illeti, úgy én nem követeltem meg tőletek, hogy csináljátok őket. De ha neked megvan ez a szíved, és feltétlenül akarod csinálni őket, ellene sem vagyok. Ez a te szíved. Ami azt illeti, hogy némelyek alázatos tiszteletadást végeznek⁸ előttem: Úgy gondolom, ha te nem végzel alázatos tiszteletadást előttem, de nagyon jól műveled magad, már akkor is örülök, ha csak rád nézek; ha minden nap alázatos tiszteletadást végzel előttem, de nem műveled jól magad, akkor nagyon rosszul érzem magam, ha csak rád nézek. Ez nem ez az alapelv? Ez csak egy formalitás, de egy szívet is megmutat.

Tanítvány: *Amikor némely problémákon töröm a fejemet, nagyon feszülten gondolkodom el rajtuk, aztán ki fogok gondolni magamnak egy választ, néha még képek is jelennek meg a fejemben. Ez egy jó vagy rossz dolog?*

Mester: Ez olyasmi, ami gyakran felmerül nálad a hétköznapi emberek között. Tehát egy olyan állapot, amelyik gyakran felmerül, amikor a hétköznapi emberek dolgairól gondolkodsz el. Ha viszont a művelés és a *Fá* tanulása közben még így cselekszel, akkor azt mondom, hogy a *Fá* vonatkozásában ragaszkodó vagy. Az a te munkád, hogy a munkahelyeden vagy a mindennapokban elgondolkozz a dolgokon; mindazonáltal azt szintén el kell választanod a műveléstől. A művelésnél mindezt le kell tenned, és semmire sem kell gondolnod. A munkahelyeden belevetheted magad a munkába, az nem tesz semmit. Az, hogy megjelennek a képek és válaszok, a természetfeletti képességek egyik megjelenése.

Tanítvány: *A fej mindig üres marad, és az ember semmire sem gondol; milyen különbség ez a chan iskola ürességéhez viszonyítva?*

Mester: A különbség azonban nagyon nagy. Mindegy milyen üres is lehet a fejed, nem szabad elveszítened a saját tudatodat. Ez az az üresség, amiről mi beszélünk. A *chan* iskola ürességénél azonban már semmi sem marad meg; semmit sem tud többé az ember. Az, aki gyakorol, nem ő; ő nem gyakorolt, és csak mozdulatlan maradt. Ezért valaki más gyakorolt nála, nevezetesen a mellék-összellem.

Tanítvány: *Én nem egészen tudom megérteni azt a mondatot, amit a Tanár tegnap mondott: „a Földön élő mostani emberek közül egyiknek sem kellett volna embernek lennie”⁹.*

Mester: Én az ember legfelszínesebb héjától fogva kezdem elmagyarázni. A mai emberiség – természetesen ez nem ti vagytok, mivel ti már a művelésben vagytok találhatóak – tele van bajjal, rosszal, azonban minden embernek megvan a saját származása. Ilyen a viszony. És a valódi emberiség, tehát a korábbi emberek, én észrevettem, hogy mindannyian más dimenziókban vannak, nevezetesen az alvilágban. A háborúkkal ők egymásután odamentek a haláluk után, és már nem jönnek fel az újraszületéshez; az emberiséget a mostani élőlények helyettesítették, akiknek különleges származásuk van. Mindazonáltal mindegy, hogy ki jön ide, úgy, mint az embert, őt a tévelygésbe kell vezetni; az emberi társadalom romlásával ő szintúgy el fog romlani. Ilyen tehát az összefüggés. Csak aki mennyei bátorsággal rendelkezett, és lejött, hallhat egy ilyen magas és mélyreható *Fát*. Mindazonáltal nem is jött ide mindenki azért, hogy megkapja a *Fát*; szintén léteznek némelyek, akik azért jöttek, hogy szabotálják. Ezért mondtam, hogy közülük egyiknek sem kellett volna embernek lennie. Mindazonáltal nem mindannyian jöttek azért, hogy műveljék magukat; szintén léteznek némelyek, akik csak azért jöttek, hogy szabotálják a *Dáfát*, ezeket a pokolba taszítják. Szintén

léteznek némelyek, akiknél ez már nem megy, és akik már nem kaphatják meg a *Fát*, és így tovább. Szintén léteznek némely mások, akik többé már nem méltók arra, hogy megkapják a *Fát*.

Tanítvány: *Én Dániából jövök. Szerencsére Kaliforniában megkaptam a Fát. Vissza kell térnem Dániába, hogy terjesszem a Fát? Attól tartok, hogy nem tudom viselni a felelősséget ezért.*

Mester: Neked nem szükséges ilyesmire gondolnod. Amikor sokan közülünk rávettek másokat, hogy megkapják a *Fát*, normális módon azt mondták: „Ez a könyv nagyon jó.” Így beszéltek a barátaikhoz. A barátaik azt mondták: „Valóban? Olvassuk el egyszer.” Így észrevétlenül elkezdték a tanulást. Ez az egész nagyon egyszerű; egyszerű, de nem véletlen. Természetesen ennél létezik egy dolog, neked nem kell azt mondanod: „Én olyan jónak találom, de hogyhogy te egyszerűen nem tanulsz?” A másik talán azt mondja: „Én egyszerűen nem tanulom, nekem nincs időm”; vagy: „Én nem találom jónak.” Ha te a másikat feltétlenül tanulásra akarod rábírní, akkor az helytelen. Miért helytelen? Te kényszerítetted a másikat, hogy megkapja, te nyomást gyakorolsz rá. A kényszer nem megy; ha az emberszív mozdulatlan marad, egyáltalán nem lehet odaadni neki a *Fát*; a saját szívének kell megérintődnie. Más szóval, neki méltónak kell lennie a *Fára*, csupán akkor lehet odaadni neki olvasásra. Ez nem ez az alapelv?

Tanítvány: *Hogyan kellene megérteni ezeket a szavakat: „A gongja felnyitása és a megvilágosodása előtti pillanatban a gongja nyolctized részét letörik, sőt még a xinxingje szintjét is letörik.¹⁰”?*

Mester: Ezt az alapelvet már elmagyaráztam. A művelési energiád letörésének a célja abban rejlik, hogy eljuttassunk a beteljesüléshez. Mit jelent a beteljesülés? A művelésnél te elérted a mércéket, a művelési energiádat, a boldogságodat és az erényedet – mindent beteljesítenek. A buddhának mindene meglehet, amit akar; minden képessége meglehet, amivel rendelkezni akar. Honnan jön mindez? Ez mind a te szorgalmad és verejtéked, amit áldoztál; a hatalmas erény, vagyis a „művelési energia”, amely egyidejűleg létezik a *xinxing*gel együtt, állítja össze és teljesíti be; e nélkül nem juthatsz a mennybe. Tudjátok, hogy a buddha-test körül létezik egy kör; úgy tűnik, mintha azok a buddhák, akiket az ősi templomokban festettek le, mind a holdban ülnének. Valójában ez semmi más, mint a buddha saját világa. Ezt a világot be kell teljesíteni; ha nem teljesítenék be, neked semmid sem lenne. Csak művelési energiád lenne, egyébként egyáltalán semmid. Hogyan lehet ezt buddhának nevezni? Ha te embereket akarsz megváltani és valami jót tenni, akkor viszont nem lennének meg azok a dolgaid. Mindezzel rendelkezned kell, neked rendelkezned kell egy saját világgal, csupán akkor lehet meg mindened, amit akarsz.

Tanítvány: *Ha a Dáfának nem lennének ilyen tapasztalatcsere-konferenciái, mint a mai, úgy hiszem, számomra lehetetlen lett volna, hogy elérjem a xinxing megemelését. Rendben van ez?*

Mester: A tapasztalatcsere-konferenciák nagy előnyöket hozhatnak a tanulóink emelkedésének, és nagyon támogatják a tanulókat, egyidejűleg a *Fát* is lehet terjeszteni, ez a forma nagyon jó. Úgy találom, hogy ezt így kellene csinálnunk. Valóban odavezethet, hogy azok, akik nem haladnak folyamatosan előre, megtalálják a lemaradásukat másokkal szemben, avégett hogy ösztönzést kapjanak, hogy be tudják hozni őket. De ha valaki azt mondja, hogy a *Fát* nem lehet megkapni, ha ez a konferencia nem kerül megrendezésre, úgy az szintén nem helyes. Hiszen a *Fá* itt van, lehet tanulni. A *Fá*-konferenciáknak lehet az a hatásuk, hogy terjesszék és népszerűsítsék a *Fát*. De valóban léteznek olyan emberek, akik a *Fá*-konferenciákon keresztül kapták meg a *Fát*.

Tanítvány: *A Tanár azt mondta, hogy ebben a mostani időszakban a különböző szintek és dimenziók istenségei mind ezt a Fát tanulják. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy azok a jingwenek, amelyeket ezeknek a szinteknek a magas élőlényei tanulnak, azonosak azokkal a jingwenekkel, amelyeket mi olvasunk?*

Mester: Egyáltalán nem azonosak. Különböző szinteken különböző szintek *Fája* létezik. Ezek a fehér papíron levő fekete írásjegyek az emberek számára vannak, hogy olvassák őket. Ugyanannak a *Fának* a szavai és a belső értelme teljesen más különböző szinteken.

Tanítvány: *A démonok és a kísértetek újraszülettek, és szabotálják az embervilágot. Hogyan engedhetik meg a magas szintű élőlények a pokol kísérteteinek, hogy az újraszületéshez a világba jöjjenek?*

Mester: A kísértetek sincsenek mind a pokolban, különböző szinteken különböző szintek démonai léteznek. Némelyek közülük a kölcsönös hatás és ellenhatás miatt léteznek, némelyek azért jöttek, mert az emberek karmája nagy, szintén léteznek régi romlott erők, akik azért jöttek, hogy szabotálják a Fát.

Tanítvány: *Én a múlt évben megkeresztelkedtem, de most megállapítom, hogy csupán a Fálun Dáfá az igazi nagy Fá. Eltökélt vagyok, hogy a Fálun Dáfát műveljem. Milyen konfliktusok léteznek a kettő között?*

Mester: Nincsenek konfliktusok. A keresztelést az emberek végzik, és a felszínen levő valami, nem az istenségek végezték. Azt mondtam, hogy amit az istenségek elismernek, az az emberszív; ők az emberek semmiféle formalitásait nem ismerik el.

Tanítvány: *Te azt mondtad, hogy a világegyetem keletkezést, fennállást és hanyatlást él át. Miért kell hanyatlania?*

Mester: Tudjátok: Miért romlanak meg az élelmiszerek? Miért öregszenek az emberek? Miért rozsdásodik a vas? Még a kövek is elporladnak. Pontosan így gondolják el. Csak nála az idő hosszabb, az idő különböző, és nagyon hosszan tart, az emberek számára ez elképzelhetetlen. Úgy tűnik, mintha sohasem hanyatlana, és örökre megmaradna.

Tanítvány: *Két hónapja nem tudok megszabadulni a démoni zavarásoktól. A füleimbe káromló szavakat mondanak, álmomban és a mindennapokban rossz információk léteznek, amelyek zavarnak.*

Mester: Olvasd többet a könyvet, akkor minden problémát meg lehet oldani. Éppen most mondtam, hogy olvassátok többet a könyvet; valójában te nem feltétlenül értetted meg a szavaim értelmét. Ez a könyv mindenható, mindenre képes. Miközben a saját főtudatod állhatatos marad, a gondolataidban levő karmát eltávolítják. A legtöbben, akiknél ez az állapot felmerül, viszonylag sok gondolati karmával rendelkeznek. Különösen arra ügyelj, hogy a főtudat állhatatos maradjon!

Tanítvány: *Nincs problémám azzal, ha egyedül olvasom a könyvet és végzem a gyakorlatokat, de az az érzésem, hogy a korábbi politikai tanulmány sablonjában vagyok, amikor a gyakorlóléhelyre megyek.*

Mester: Ezt talán a szíved idegenkedése a politikai dolgok tanulásától, és a nagyon erős idegenkedésed lelkiállapota okozza, vagy nem?! Ez nem a külsőségen múlik, hanem a belső értelmén. Nem egy erős ragaszkodás ez is, éspedig az ellenszenv ragaszkodása?

Tanítvány: *Hogyha rövid információk jelennek meg a Fálun Dáfáról a folyóiratokban, akkor az azt jelenti, hogy kitépték őket a szövegekörnyezetből?*

Mester: A „rövid információkat” nem az én Fámából vették ki. Ezek „rövid információk”, és ez nem jelenti azt, hogy kitépik őket a szövegekörnyezetből, hanem azt, hogy összefoglalóan bemutatják ezt az én Fámat. Korábban csináltak ilyesmit, mindazonáltal minden alkalommal nagyon gondosan jártak el ennél. Csupán akkor kezdték el, miután többször tanácskoztak erről.

Tanítvány: *A magány a legveszélyesebb ellenség a művelésnél – mit kellene érteni ez alatt?*

Mester: Ti nem tudjátok, hogy a magány mindenét szétrombolhatja egy embernek. Mire volt ráutalva egy korábbi szerzetes a művelésnél? Miért művelhette magát sikeresen? A legnagyobb keserősége pontosan éppen a magány volt. Mit gondolsz, milyen szenvedést viselt el? Az elviselhetetlen magányt. Hogyan érhetette el a Daót egy olyan ember, aki korábban a hegyekbe ment, hogy művelje a Daót? A világban élő emberek dicsőséget és csillogást, gazdagságot és tekintélyt élveznek. Még azoknak is vannak rokonaik és jó barátaik, és megvan a szórakozásuk az embervilágban, akik nem élvezhetnek dicsőséget és csillogást, gazdagságot és tekintélyt, és akiknek pénzük sincs. De ő egyedül és keményen művelte magát a hegyekben; az elviselhetetlen magány, aminél nincsenek kapcsolatai emberekkel, lecsiszolhatja az ember sok ragaszkodását és különböző vágyait. Természetesen – mi azonban nem járjuk ezt az utat. Mi egyenesen az emberszívre irányulunk, és a leggyorsabb utat járjuk. Nézetem szerint, még akkor sem elég az idő, ha évtizedek hosszán át csiszolnának téged.

Tanítvány: *Az elmebetegeknek nem szabad részt venniük a tanfolyamokon, én szeretném – kérem – megkérdezni, hogy a paranoiások és azok, akik kényszerbetegségben vagy pánikbetegségben szenvednek, szintén az elmebetegekhez számítanak?*

Mester: Azt mondom nektek, hogy az az elmebetegség, amelyre az emberek gondolnak, tulajdonképpen nem egyezik meg az én felfogásommal erről. Az az elmebetegség, amire én gondolok, úgy mutatkozik meg, hogy a főtudat nem uralja a testet, és mindenfajta információ, illetve mindenfajta kívülről jövő élőlény irányítani tudja, hogy ezt vagy azt tegye; az ember karmája is irányítani tudja őt, hogy ezt vagy azt tegye. A karma arra készíti, hogy káromkodjon a fejében, vagy valami rosszat csináltat vele. És így azt mondják, hogy elmebeteg volna. Megállapítottam, hogy az elmebetegek egyáltalán nem rendelkeznek sebekkel vagy vírusokkal. Hogyan lehet ezt betegségnek nevezni? Ez csak az ember egy abnormális jelensége. Mindazonáltal ez a mi *Dáfánk* az embereket váltja meg, és a fő-összellelemnek kell odaadni a műveléshez. De ha a gyeplő nincs a fő-összellemed kezében, kinek kellene odaadnunk akkor? Ezért nem engedjük meg nekik, hogy részt vegyenek a tanfolyamon. Ha az, aki egy embert irányít, a karma vagy a *futi*, meg lehet váltani a karmáját vagy a *futit*? Ilyen mármost az összefüggés. Ezenkívül mások azt mondanák: „Nézd csak, ő *Fá lun Gongot* gyakorolt, és azáltal örültté vált.” Ez nagyon nagy károkat okozna nekünk.

Tanítvány: *A szerelmi kapcsolat sok ragaszkodást válthat ki bennünk. Szakítanom kellene a barátommal, vagy a természetes utat követnem, férjhez mennem és gyermekeket szülnöm?*

Mester: Valójában ezt már elmagyaráztam, az emberi társadalomnak tovább kell szaporodnia. Ha ma nemcsak valamivel több mint százmillió, hanem néhány milliárd *Dáfá*-tanítvány létezne, akkor ez nem lenne egy nagyon komoly probléma? Nem ez a kérdés? Én arra szólítalak fel benneteket, hogy – olyannyira, mint lehetséges – feleljetek meg a hétköznapi embereknek; valójában ezt el is érhetnétek, csak a saját magatokkal szemben támasztott követelmények túl magasak. Természetesen én a magas követelmények ellen sem vagyok. Úgy gondolom, hogy – olyannyira, mint lehetséges – meg kellene felelnetek a hétköznapi embereknek. Ha szándékosan csináltok ilyesmit, ez ahhoz fog vezetni, hogy a társadalom nem ért meg bennünket, és a *Fá* némi kárt szenved el. Ezenkívül te nem tudod elérni azt a szintet, és így létrejön az a szenvedés, amelyet a miatt az érzület miatt kell elviselned. Ha valóban elérted azt a szintet, akkor semmi kifogásom sincs ellene. Ha nem tudod elérni annak a szintnek a mércéjét, akkor – olyannyira, mint lehetséges – kövesd a természetes utat.

Kezeld helyesen ezt a kapcsolatot. Ha valóban elvonnék minden érzésedet, akkor valóban nem tudnál többé beleszeretni valakibe. Mielőtt elérnéd ezt az állapotot, úgy gondolom, hogy az emberi állapotnak megfelelően kell cselekedned. Semmi esetre sem fog megtörténni, hogy a férjhez menés miatt egy darabot leesel. Ez nem fog megtörténni.

Tanítvány: *Ha valaki állat volt az utolsó életében, tuljuthat a világi Fán művelésen keresztül ebben az életében?*

Mester: Mondok egy példát: Egy ember talán nagyon magas szintről jön, az életről életre történő újraszületések során nem feltétlenül volt mindig ember. Néha ez volt, néha az. Mindenesetre emberré vált, amikor ennél a lépésnél újraszületett. Tehát mielőtt eljutottál eddig a lépésig, egyszer állatként születtél újra, de nem lehet azt mondani, hogy állat vagy. Te csak a reinkarnáció hat útjában tartózkodsz; csupán az a legdöntőbb dolog, hogy mi a valódi élet.

Tanítvány: *A könyv olvasása és a Fá tanulása során néha fel tudok ismerni valamit. De néha, annak ellenére, hogy kétszer vagy háromszor elolvasom, semmit sem tudok felismerni.*

Mester: Ha valamit szándékosan akar felismerni az ember, garantáltan semmit sem tud felismerni. Vedd a könyvet, és egyszerűen olvasd, ez azt jelenti: Törekvés nélkül az ember mindent megkap magától. Tegnap még azt is mondtam, ha valamilyen problémákkal szembesülsz, akkor nem kellene kikeresned magadnak az arra vonatkozó fejezetet, és elolvasnod. Nem tudod megtalálni. Normális módon törekvés nélkül az ember persze mindent megkap magától. Ha te egyszerűen veszed a könyvet, és felütöd, az éppen az, amit ma meg kell kapnod. Bár így mondtam, de némelyek azt gondolják, hogy úgy kell érteni: „Jó, akkor csak úgy egyszerűen felütöm a könyvet, amikor később olvasom.” Ez megint egy ragaszkodás, és nem fogod megtalálni a megfelelő oldalt. Ez ugyancsak törekvés, csak álcázott formában.

Tanítvány: *Mi szilárdan hiszünk benned és a Fálun Dáfában. Hallottuk, hogy röviddel ezelőtt a szárazföldi Kínában néhány probléma merült fel. Hogyan kellene eljárni ezzel a dologgal?*

Mester: A Fá-terjesztésem első napja óta szakadatlanul merültek fel a problémák. Miért? Ha egy ortodox Fát terjesztenek, de ennél nem léteznének eretnek zavarások, vagy minden ember meg tudná érteni, akkor nézetem szerint ugyanazon a szinten lenne, mint az embereké. Nem igaz? Akkor nem tudná megváltani az embereket. Pontosan azért, mert némelyek nem tudják megérteni – vagy ha az eretnek látja az ortodox Fát, ők zavarni fogják. Bár ezt a Fát már terjesztik, de hogyan terjesztik a világban, és hogyan vált meg embereket, maga a Dáfá és én hogyan cselekszünk a zavarásoknál, hogy ez őszintén folyik-e le – ez a legeslegfontosabb dolog. Ez közvetlenül azzal függ össze, hogy a Fá őszinte-e, és hogy meg tud-e váltani embereket. Ez nem ez az alapelv? Ezért egész idő alatt szakadatlanul merülnek fel problémák. Minden lépés, amit teszünk, nagyon őszinte. Még akkor is, ha némelyek csak egy hibát akarnak kihasználni, hogy belénk kössenek, anélkül hogy ennél tekintettel lennének a maradékra, nem tudnak hibát találni. Nálunk ez nagyon őszintén folyt le. És így jutottunk át ezen a módon. Ezen a módon mindenféle nehézségekben építettük fel a hatalmas erényünket, és csak így hagyhatunk hátra valamit az embereknek, amiről később beszélni lehet, és ami említésre méltó, csupán akkor lehet az embereknek később hátrahagyni azokat a leckéket és tapasztalatokat, amelyek a különböző démoni nehézségek elviselése során keletkeztek. Csupán akkor birtokolja a hatalmas erényét. Nem igaz?

Tanítvány: *A Mester azt mondta, hogy a hétköznapi emberek közötti művelésnél – olyannyira, mint lehetséges – meg kell felelni a hétköznapi emberek állapotának. Ha az USA-ban a Fá terjesztésénél nincs bejegyzett szervezet, akkor némely dolgoknál ez nem egyszerű.*

Mester: Az USA-ban bejegyeztek egy Dáfá Egyesületet. De nem működtethetjük ezt az egyesületet úgy, mint a hétköznapi emberek között levő valamit. Ez csak ennek a mi Fánkunknak teremtett egy törvényes környezetet a gyakorlásra, és garancia a törvényes művelések számára, ez minden. Semmi esetre sem szabad ilyesmit önmagában foglalkozásként gyakorolnotok. Azt mondtam, hogy a nagy Útnak nincs formája. Az sem megengedett, hogy a szívedet bármilyen munkának szenteld. Ezt a mai nagy Fá-konferenciát is a műveléssel összhangban szervezték meg, a tanulók nem kérnek díjakat, és ez jótékonyági szervezet, de nem vallás.

Tanítvány: *Egyedül élek, és kevés kapcsolatom van másokkal. A családtagjaim Kínában vannak. A szabadidőmben otthon tanulom a Fát. Ez a művelési környezet...*

Mester: Elmege, bárhogyan is műveled magad; ameddig a szívedben minden pillanatban és mindenkor művelőnek tudod tekinteni magad, tanuló és gyakorolsz, nem leszel hátrahagyva. Jobb lenne kijönnöd annak érdekében, hogy műveld magad.

Tanítvány: *Egy ember egész művelési folyamata közben úgy van, hogy a különböző információk zavarásait félre kell tolni?*

Mester: Ha a gyakorlatoknál valóban hallhatsz hangokat, vagy némely információk és a fejedben levő gondolatok zavarnak, félre kellene tolnod őket. Az erőseket tekintheted egy harmadik személynek, másvalaki gondolatainak vagy olyasminek, aminek semmi köze sincs hozzád. Miért mondom ezt neked így? Mert azok a dolgok, amelyek hozzád tartoznak, a te parancsaidnak engedelmeskednek. A karjaid és lábaid, az ujjaid és a szád úgy mozognak, ahogyan te akarod. Miért? Mert hozzád tartoznak. A gondolataid el akarnak mélyedni a meditációban, és az a gondolat nem hagy téged a nyugalomba jutni, minél inkább akarod a nyugalomba juttatni, ő annál nyugtalanabb, akkor ő te vagy? Elismerheted-e őt magadként? Ezek a te megszerzett nézeteid és a karmád. Ezért egy harmadik személynek kell tartanod őket: „Gondolkodj csak, én látom, hogy mire gondolsz.” Ha ez alkalommal kiugrasz, ha valóban tisztán fel tudod ismerni őt, akkor ez azt jelenti, hogy egy világos választóvonalat húztál magad között és közötté, és megtaláltad saját magadat. Ez is művelés, és így szintén nagyon gyorsan eltávolíthatod őket. Ha valóban fel tudod ismerni őket, megijednek; akkor el kell távolítani őket.

Tanítvány: *A „Zhuán Fálun”-t a későbbi embereknek hagyják hátra, ebben létezik a Tanár fényképe. De te megint csak azt mondtad, hogy a jövőbeli emberek semmit sem fognak tudni a kinézetéről.*

Mester: A „*Zhuán Fálun*”-t nem hagyják hátra a későbbi embereknek, a jövőbeli emberek nem fogják tudni, hogy létezett „*Zhuán Fálun*”. Tehát, bár magasan magyaráztam el a *Fát*, és sok mennyei titkot árultam el, de ha azok az emberek, akik hallották a *Fát*, valóban eljutnak a beteljesüléshez a jövőben, akkor az nincs úgy, hogy én csak az istenségeknek magyaráztam el? Az emberek – mind utána, mind előtte – semmit sem tudnak róla. Ezért magyarázom el nektek ezen a módon. Remélem, hogy ti mindannyian el tudtok jutni a beteljesüléshez.

Ami a könyvet illeti, úgy az egészen egyszerűen elintézhető. Egy bizonyos időpontban megtehetjük, hogy többé egyetlenegy írásjegyet se tartalmazzon, és mindent üres papírlapokká változtathatunk.

Tanítvány: *Hogyan kellene eljárjunk azzal, ha a „Zhuán Fálun” némely változataiban sorok vagy mondatok hiányzanak?*

Mester: A „*Zhuán Fálun*” kalózkidadásainál viszonylag gyakran fordul elő ilyesmi, mindenképpen ügyelnetek kellene erre; ha te látod, hogy írásjegyek, illetve sorok hiányoznak, akkor írd be őket a könyvbe a tolladdal. Később ne vegyél többé olyan könyveket, amelyekben írásjegyek és sorok hiányoznak. Ez azt jelenti, hogy olyan könyveket, amelyeket fénymásolással állítottak elő, vehetsz. Azokat a könyveket, amelyeknél az írásjegyeket újonnan szedték, semmi esetre sem kell megvenned.

Tanítvány: *Némely tanulók különböző qigong-iskolákban voltak. Ha viszont most bemutatják a Fálun Dáfát, először azt mesélik el, amit korábban gyakoroltak, hogy vonzzák a tanulókat.*

Mester: Némelyeknek közlünk valóban megvan a hétköznapi embereknek ez a szíve. De nem mondhatod, hogy ők nem jók. Ennél a kétnapos tapasztalatcserénél én is észrevettem, hogy némelyek állandóan arról a picikéről meséltek, amit korábban tanultak. Nagyjában és egészében véve ti jól beszéltetek. Csak még léteznek némelyek, akiknél megmutatkozhat a hétköznapi emberek szíve. A *Dáfá* terjesztésénél neked egyáltalán nem szabad megemlítened azokat a dolgokat, amelyeket korábban tanultál. Mert már egyszer s mindenkorra elszakadtál tőlük, és ők nem is tartoznak hozzád, és ahhoz sem, amit meg kellene kapnod. Akkor ez nem azt jelenti, hogy te két vagy több iskolát terjesztesz?

Tanítvány: *Kérem, magyarázzon el még egyszer valamit arról a szabályról, hogy az asszisztensközpontokban nem szabad pénzt tartani. Az USA-ban azonban, ebben az elkereskedelmiesedett társadalomban, elkerülhetetlen, hogy pénzzel járjon az ember, ha csinál valamit.*

Mester: Én mondom nektek, ezt a pontot senkinek sem szabad megváltoztatnia: az asszisztensközpontokban egyáltalán nem szabad pénzt tartani. Ha a mostani szakaszban a könyvek eladásából van egy kicsi felesleges pénzünk, és azonnal csinálni akarunk vele valamit, elvileg nézve nem járunk pénzzel, de valójában mégis. Ha ez mindig így megy tovább, soha sincs vége; akkor ez azt jelenti, hogy te pénzt és tárgyakat tartasz. Én mondom nektek, ha ilyen dolgokat csinálunk a *Fá* terjesztésénél, tehát ilyen apróságoknál, úgy gondolom, hogy talán azok a tanulóink fogják állni a költségeket, akik megengedhetik maguknak ezt. Ezt a mai nagy konferenciatermet például a tanulóink egyike egyedül bérelte ki; avégett hogy ti mindannyian megkaphassátok a *Fát*, ő egy jó dolgot tett. Ő talán még többet fog kapni. De azt gondolom, mármost úgy értem, hogy nekünk mindenképpen őszintén kell járnunk az utat. Nekünk feltétlenül őszintén kell járnunk az utat.

Tanítvány: *Az úgy van, hogy minél magasabbak a szintek, annál inkább megközelíti az eredeti anyagokat? Ezzel lehetne megmagyarázni, hogy az apszarák által szétszórt virágok átrepülhetnek a bódhiszattvák testén, az arhátok testén azonban nem?*

Mester: Ezt nem így gondolják el. Te az anyagok különbségeire gondolsz, én pedig a szintek és gyümölcshelyzetek különbségeit értem alatta. Természetesen a gyümölcshelyzetek különbségei a tested részecskéinek a különbségeihez vezethetnek, ez biztos. De a részecskék különbségei nem az előfeltétel. A *xinxing* magassága és a gyümölcshelyzet magassága csupán az előfeltétel.

Nagyjában és egészében véve ma már nincsenek megválaszolendő kérdések. Az új tanulóknak többet kellene olvasniuk a könyvet; ha tanulni és művelni akarsz magad, akkor olvasd. Nem olyan egyszerű számunkra, hogy megrendezzünk egy *Fá*-konferenciát. Ha az alapfok dolgait magyaráztam volna el neked, akkor ezt a konferenciát hiába rendezték volna meg a jelenlévők számára, és ti nem

hallhattátok volna azt, amit hallanotok kellett. A mi *Fá*-konferenciáink célja abban rejlik, hogy még gyorsabban emelkedhessetek meg, és – olyan korán, mint lehetséges – eljuthassatok a beteljesüléshez. Ugyanakkor még széltében-hosszában terjeszteni lehet ezt a *Fát*, avégett hogy még több ember kaphassa meg. Tehát úgy gondolom, hogy ez után a *Fá*-konferencia után nekünk nagymértékű megemelkedést kellene elérnünk. Ugyanakkor még több olyan ember számára kell lehetővé tennünk, hogy megkapja a *Fát*, aki még nem kapta meg a *Fát*. Én mondom nektek, hogy a fehérek között és más fajok között is sok ember, aki megváltandó, még nem kapta meg a *Fát*. Természetesen nem kényszerítelek benneteket arra, hogy ilyesmit csináljatok. Csináljátok olyan jól, ahogyan tudjátok. A *Fá* azokat az embereket váltja meg, akik sorskapcsolatokkal rendelkeznek. Mi csak a lelkükre beszélhetünk az embereknek, de nem szabad a művelésre kényszerítenünk őket, így van ez. Remélem, hogy még gyorsabban megemelkedhettek, és – olyan hamar, mint lehetséges – eljuthattok a beteljesüléshez.

Szójegyzék

apszara	női repülő istenség a buddhista rendszerben
arhát	(férfi megjelenés); szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
bódhiszattva	(női megjelenés); szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>cun</i>	kínai hossz mértékegység: egy <i>cun</i> = kb. 3,3 cm
<i>Dáfá</i>	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	- Út - taoizmus - a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek - <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
<i>Fá</i>	Törvény, a kozmikus Törvény; a buddhizmusban „Dharmának” hívják
<i>Fá lun</i>	a Törvény kereke, egy intelligens lény, a <i>Fá lun Dáfá</i> jelképe
<i>fashen</i>	<i>Fá</i> -test, aki művelési energiából és <i>Fá</i> ból áll
<i>Fofá</i>	szó szerint: „Buddha Törvénye”, a világegyetem legmagasabb igazsága
<i>futi</i>	más dimenziókban levő állatok vagy más élőlények, amik az emberi testre tapadnak
<i>jie</i>	- számnév, egy nagyon-nagyon hosszú időköz - nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedi embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
kasaja	szanszkrit, a buddhisták ruhája, öltözete (lepel) – Kasaja – Wikipédia
nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér testet levetik, és az összellelem a mennybe jut a művelési energiával.
<i>qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
<i>Ren</i>	Elnézés, Tűrés, Tolerancia, Türelem
reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
<i>Shan</i>	Könyörületesség, Jóságosság
<i>Tang Seng</i>	egy ismert szerzetes a <i>Tang</i> -dinasztiából (618–907 Kr. u.), tulajdonképpen <i>Xuan Zang</i> nak hívták. Indiába ment, hogy elhozza a buddhista szútrákat. Az ő naplója szolgáltatja a témát a „Nyugati utazás” című világhírű klasszikus regényhez
<i>xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>Zhen</i>	Igazság, Őszinteség, az Igaz
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	a világegyetem legmagasabb tulajdonságai, szó szerint: Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chan	csan	ch'an
cun	cun	ts'un
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
Fa	Fa	Fa
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
Fofa	Fofa	Fofa
futi	futi	fut'i
jie	csie	chieh
jingwen	csingven	chingwên
Lao-ce (Lao zi)	Lao-ce (Lao ce)	Lao tzû, Lao tze
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
qigong	csikung	ch'ikung
Xinjiang	Hszincsiang	Hsinghiang
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2010. 12.
A magyar fordítás elkészült:	2009. 01. 19	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 11. 04.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der ersten Fa-Konferenz in Nordamerika

https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Nordamerika_1998.html

Fa-Erklärung auf der ersten Fa-Konferenz in Nordamerika (falundafa.org)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Falun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

---

¹ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás

² a benne levő dolgok nagyon értékesek a túloldal számára – A „Fá-magyarázat az USA-ban” című könyv „Fá-magyarázat San Franciscóban” részében az egyik bekezdésben van egy mondat ([PDF](#) 26. oldal): „Így ennek az oldálnak az anyagai mégis nagyon értékesek a másik oldal számára.”

³ A Fá magyarázata – egy cikk ([PDF](#) 66.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1997. 07. 05. ([PDF](#) 73. oldal)

⁴ A középút választása – egy cikk ([PDF](#) 68.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1997. 08. 03. ([PDF](#) 75. oldal)

⁵ építőkockát – szó szerinti fordítás: fadarabkát

⁶ A buddha-természetben semmi sincs kihagyva – egy cikk ([PDF](#) 59.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1997. február 13. ([PDF](#) 65. oldal)

⁷ Igazolás – egy cikk ([PDF](#) 26.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1996. január 08. ([PDF](#) 29. oldal)

⁸ alázatos tiszteletadást végeznek – kotaut végeznek

⁹ a Földön élő mostani emberek közül egyiknek sem kellene embernek lennie – a szó szerinti idézet a második bekezdésből: egyetlenegy embernek sem kellene embernek lennie a mai emberi társadalomban

¹⁰ *Zhuán Fálun* – 4. fejezet – A *xuanguan* elhelyezése (2004-es átdolgozott változat)